

ALLAHO GARBINIMAS

ir sekuliarizmas

العبودية واللاينية باللغة
الليتوانية

Autorius

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

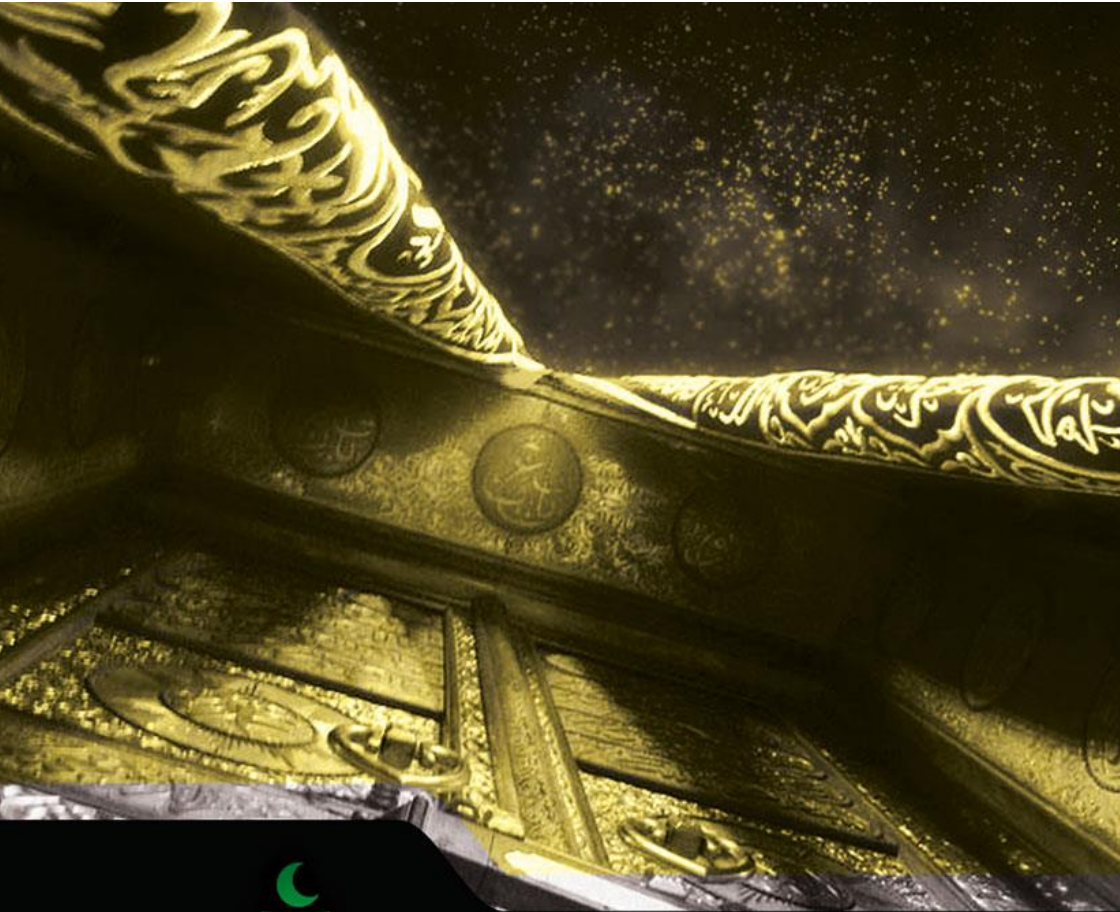
د. عبد الرحمن بن عبد الكريم
الشيحة

Vertè:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات
الإسلامية

& Rasa Vaitiekūnaitė

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Turiny

Ižanga

Vertink islamą pagal jo metodologiją, o ne musulmonų veiksmus

Koranas ir visaapimantis žvilgsnis į visatą

Žmogaus sukūrimo pradžia

Žmogaus sukūrimo etapai

Prikėlimo įrodymai Šlovingame Korane

Žmonėms reikia Dievo, Kurį galėtų garbinti

Allaho Vienybės įrodymai

Tiesioginis vergo-Viešpaties ryšys

Ko nors kito garbinimo pasekmė

Ižanga į tikrąjį garbinimą

Visuotinis viendievytės būdas

Daugiadielvystės atsiradimo pradžia

Garbinimo ko nors kito, išskyrus Allahą, atsiradimo priežastys

Ne Allaho garbinimo pavojai

Netikrųjų dievybių esmė

Allaho garbinimo vaisiai

Kvietimas

Pabaiga

Ižanga

Visa šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui, Kuris pasiuntė Pranašą Muchammedą (ﷺ)¹ visai žmonijai, kad perduotų Gerąją žinią ir išpėjimą bei vestų Allaho keliu ir būtų šviesuliu visiems. Šlovė Allahui, Kuris Savo Pranašui išrinko Bendražygius, ir apdovanojo juos didžia malone. Telaimina Allahas Pranašą Muchammedą, jo šeimą ir Bendražygius, ir visus jais pasekusių iki Teismo dienos.

Su didžiausiu malonumu perskaičiau šią profesoriaus Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha knygelę, mėgaudamasis kiekviena jos eilute, atradau joje sprendimą vienai pačių aktualiausių šių laikų problemų – atitolimą nuo Allaho garbinimo. Ši problema turi savas priežastis, prielaidas ir pasekmes. Jose galima išskirti sekuliarizmo, agnosticizmo ir ateizmo kryptis. Ši problema turi ir specifines, su papročiais susijusias pasekmes. Kai kurie žmonės visiškai pasišvenčia darbui ir pinigų užsidirbimui, kiti – vaikų skaičiaus gausinimui, neskirdami reikiamo dėmesio suartėjimui su savo Viešpačiu.

Kalbant apie sekuliarųjį atitolimą nuo Allaho garbinimo, daugelis jo pasekėjų pripažįsta, kad visa tai iš tiesų tėra atskira religija. Jie atmeta visas religijas remdamiesi tuo, kad joms nėra tikrų įrodymų. Sekuliaristai tiki Dievo egzistavimu, visa ko Kūrėju, bet sako, kad Jis žmonijai tolimas².

¹ ﷺ – *Salla Allahu aleihi ua sallam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą ﷺ (vert.past.).

² Allahas absoliučiai tolimas tam, ką jie Jam priskiria!

Tokiu būdu jie sau sugalvojo atskirą, nedievišką religiją. Atradau, kad visų sekuliaristų bendru bruožu yra tai, kad savo sprendimus remia neislamiškais principais. Tokiu būdu, jie apie islamą sprendžia remdamiesi krikščioniškais šaltiniais.

O agnosticizmas nei paneigia, nei patvirtina dieviškosios jėgos egzistavimą. Jie sako: „Kol savo akimis nepamatysime nepaneigiamų įrodymų, tol negalėsime teigti, iš kur atsirado žmogus.“ Bet jie visiškai tiki Darvino evoliucijos teorija, kuri skelbia, kad žmogus atsirado iš primityvios ląstelės prieš maždaug 600 milijonų metų. Agnostikai nesvyruodami tuo tiki, nepaisant to, kad ši teorija atmesta moksliniais įrodymais. Visą šią teoriją atmeta Didžiojo sprogimo teorija, ir, tuo pačiu, moksliniai kasinėjimai, geologija ir paveldimumas. Mokslininkai atrado, kad visų rūšių vystymosi medžio kryptis yra priešinga. Tai yra, viskas juda link išnykimo, o ne evoliucijos. Taipogi jie padarė išvadą, kad gyvuosiuose organizmuose stebima evoliucija vyksta išimtinai rūšies viduje ir į kitą rūšį nepereina. Pavyzdžiui, viena gyva bakterija pereina į kitokią bakterijos būseną, bet ji nepavirsta naujos rūšies bakterija, bet tik pakinta kai kurios bakterijos savybės. Jūs niekuomet nepamatysite, kaip žuvis dėl evoliucijos pavirsta, pavyzdžiui, sausumos gyvūnu. Apie teisingą evoliucijos reikšmę Korane pasakyta dar prieš 14 šimtmečių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis sukūrė jus periodais (etapais).“ (Koranas, 71:14)³

Ši Korano *aja* pasako, kad visa kas gyva vystosi palaipsniui. Vaikas tampa vyru, o liūtukui išauga aštrios iltys. Darvino teorija niekada netaps mokslu, nes ji kurčia kritikai,

³ Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasmų vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

neišpildoma praktikoje ir netinkama pastoviam taikymui, ir dėl to ji neatitinka mokslinių kriterijų. Teigiantiesiems, kad religijos iš tikrųjų neegzistuoja, o visata paklūsta tik materialiams dėsniams, mes atsakome: „Kas gi nustatė šiuos visatos dėsnius?“ Dėsnis – tai tik tam tikras konkretaus principo aprašymas. Taip, Niutonas nesukūrė savų dėsnų. Dėsniai apskritai patys nieko nekuria. Neegzistuoja prieštaravimų tarp tikėjimo Allahą ir fizinių visatos dėsnų egzistavimo. Dėsnis niekada netaps Kūrėju, o atsitiktinumas niekada nesukurs net mažiausio atomo!

Nuoširdžiausias kvietimas sugrįžti į Allaho religiją

Esama žmonių, kurie neigia Gailestingiausiojo garbinimą teigdami: „Negi bausmės amžinajame gyvenime egzistavimas neprieštarauja dieviškajam gailestingumo atributui?“ Tokiems žmonėms atsakome: „Kam bausti tą, kuris tave nuskriaudė pažeisdamas tavo teises žemiškajame gyvenime? Argi nereikia tokio žmogaus pagąsdinti, nuteisti ir įkalinti tam tikram laikui už įvykdytą nusikaltimą? Negi nesi skaitęs apie tai, kiek gailestingumo vartų atsiveria nusidėjėliui, kad jis atgailautų?“ Prisiekiu Allahui, į Pragarą pateks tik užsispyręs nusidėjėlis; tas, kuris nepakluso Allahui Gailestingiausiajam ir atmetė Jo Malonę! Ar pasakytum, jog yra neteisinga banginiui maitintis smulkesnėmis žuvelėmis? Tuomet atsakytume, jei banginis nerytų smulkesnių žuvų, rinka ir sausuma persipildytų įvairiausių rūšių žuvimi. Tai turėtų įtakos net ir mūsų gyvenimui žemėje, nes pažeistų supančios aplinkos pusiausvyrą! Visa egzistuoja pagal tam tikrą išmintį ir juda link savo nustatyto laiko, kurį žino tik visa ko Kūrėjas! Tad sugrįžk pas savo Viešpatį ir priimk mano nuoširdų patarimą: tu neprilygai ūgiu kalnams ir neprivertei sudrebėti žemės. Žinok Gailestingąją visatos ir amžinojo gyvenimo Kūrėjo galybę. Pasek tiesa – islamo, paskutinės dieviškosios

religijos keliu. Galbūt Prikėlimo dieną sulauksi iš Maloningiausiojo Allaho gausaus apdovanojimo – Jis įves tave į amžinybės ir palimos Rojų. Ir nesakyk: „Man užteks būti geru žmogumi.“ Negi žmonės vieningi dėl to, ką laikyti gėriu, o ką – blogiu? Ir per amžius nesutaria dėl to, kas yra tiesa? Ką matei kitose religijose, išskyrus etikos taisyklių rinkinį? Ar tu nori sekti savo troškimais, ar paklusti dieviškiesiems įsakams? Tad kodėl paklusti įstatymams, kuriuos primetė kažkokie „įstatymų leidėjai“? Negi kito žmogaus siela, kaip ir tavoji, negali nepritarti neteisingsiems įstatymams? Prisiekiu Allahu, nedorybės ir teisių pažeidimai išplito visatoje tik dėl dieviškųjų įsakymų nepaisymo ir apleidimo! Prisiekiu Allahu, jei ateistams būtų suteikta visiška valdžia, jie sugriautų garbinimo vietas: mečetas, bažnyčias ir sinagogas! Prisimink tą priespaudą, kurią patyrė religingieji žmonės komunizmo laikais! Tad neneik malonių, kuriomis tave apdovanojo Maloningiausiasis, ir prisimink Jo Dieviškąsias teises. Nesakyk, kad Visažinis Kūrėjas mus užmiršo, ar kad Jis nutolęs nuo Savo kūrinijų. Negi pamiršai, kaip tave, susirgusį, išgydė? Kas atsakė į tavo maldavimus ir suteikė išeitį iš sunkios padėties? Kas tave apdovanojo geriausiu būstu, žmona ir vaikais? Ir net jeigu Jis tave kuo nors išbandė, - tai tik tavo paties labui! Nusilenk savo Viešpačiui, Kuris sukūrė saulę, mėnulį ir visas planetas – kiekviena jų, keliaudama savo orbita, lenkiasi Jam. Saulė neaplenkia mėnulio, ar atvirksčiai: kiekvienas dangaus kūnas juda jam paskirtu kursu. Lenkis Tam, Kuris sukūrė žemę ir iškėlė joje kalnus, sukūrė sūrias jūras ir gėlas upes, kad iš jų gertume. Ar sugebėsi visa tai paneigti ir, tuo pačiu, pavadinti savo „religiją“ racionalia? Bet gi ne, prisiekiu Kaabos Viešpačiu, priešingai, racionalumas yra islamo religijos sekime.

Achmad Al-Amir

Vardan Allaho Gailestingojo Maloningojo

Vertink islamą pagal jo metodologiją, o ne musulmonų veiksmus

Šlovė Allahui, ramybė ir palaima Allaho Pasiuntiniui, jo šeimai ir visiems pasekėjams.

Nuolankus paklusimas Allahui (*al-Ubūdija*) – tai įgimta savybė, su kuria Allahas sukūrė visą žmoniją. Žmonės negali visiškai jos atsikratyti, kaip to benorėtų. Žmogus turi du pasirinkimus. Vienas iš pasirinkimų yra būti Allaho Vienintelio vergu, ir dėl to patirti širdies ir sielos nusiramimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Allahą aš garbinu, apvalydamas priešais Jį tikėjimą. Tad garbinkite, ką norite, šalimais Jo!“ Sakyk: „Iš tiesų patyrusieji nuostolių – tie, kurie prarado save ir savo šeimas Prikelties dieną. O, štai šitai – aiškus nuostolis! Tai jiems ugninės uždangos virš jų ir uždangos po jais.“ Šituo Allahas baugina Savo vergus. O vergai Mano, bijokite Manęs!“ (Koranas, 39:14-16)

Arba žmogus yra netikrųjų dievų vergas: aistrų, stabų, turto, išgalvotų įstatymų ar kitų žmonių; todėl jo siela tampa nelaiminga, o širdis - nerami. Jis praras tiek žemiškąjį, tiek ir Būsimąjį gyvenimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi tu nematei to, kuris pasirinko sau į dievus savo aistrą, ir Allahas nustūmė jį nuo kelio Savo išmanymu ir užantspaudavo jo klausą ir širdį, o ant jo akių užtraukė užuolaidą. Kas gi jį ves po Allaho? Nejaugi neprisiminsite įspėjimo?“ (Koranas, 45:23)

Vienas rašytojas pasakė: „Troškimas garbinti neišvengiamai egzistuoja! Jei jis nepašvenčiamas Allahui Vieninteliam, tai jis nukreipiamas kam nors kitam. Paklusimas

Allahui išlaisvina žmones, padaro juos vertais ir didžiais, o paklusimas ne Allahui suryja žmoniškumą, dėkingumą, laisvę ir gerąsias žmonių savybes. Vėliau sunaikinamas jų turtas ir, galiausiai, visos jų gėrybės.

Vergija – tai nuolankumo, susitaikymo, meilės ir ryšio su savo šeimininku visuma. Šiame kontekste, tokia samprata žmogaus sielai nemaloni. Tačiau yra visai priešingai, kai kalbama apie vergiją ir paklusimą visatos Kūrėjui. Tokiu atveju žmogus patiria didingumą, dėkingumą ir laisvę. Islamas atnešė tikrąją laisvę, kuri pasiekiami paklusimu Allahui Vieninteliam. Šioji vergija sutvarko visą gyvenimą: nelieka vietos neteisybei ir taisyklių laužymui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas iš tikro įsako jums gražinti patikėtąjį turtą jo valdytojams ir, kada jūs teisiatė žmones, teiskite teisingai. Kaip nuostabu yra tai, ko Allahas jus moko! - juk Allahas – Girdintis, Regintis!“ (Koranas, 4:58)

Niekas neteisėtai nesisavina žmonių turto: nevagia, neapgaukinėja ir nereikalauja palūkanų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Nevalgykite savo turto neteisingai tarpusavyje, nebent tai būtų prekyba abiem pusėms bendrai sutarus. Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas!“ (Koranas, 4:29)

Niekas nesikėsina į kitų žmonių garbę ir gyvybę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tie, kurie greta Allaho nesišaukia kitos dievybės ir nežudo sielos, ką draudžia Allahas, nebent pagal tiesą, ir nesvetimauja. O kas taip daro, tas sulauks bausmės.“ (Koranas, 25:68)

Kiekvienam žmogui suteikiamos jo teisės, kaip sako Aukščiausiasis:

„Ir garbinkite Allahą ir nedievinkite šalia Jo ko nors kito. Darykite gera tėvams ir artimiesiems, ir našlaičiams, ir neturtėliams, ir kaimynui iš artimųjų, ir kaimynui, kuris nėra iš artimųjų, ir keliauninkui, ir tam, ką užvaldė jūsų dešinės. Iš tiesų Allahas nemyli tų, kurie pasipūtę ir pagyrūnai.“ (Koranas, 4:36)

Nusidėjėliui atleidžiama, ir pakančiai elgiamasi su paklydusiuoju. Tokioje visuomenėje tarpsta atlaidumas ir pakantumas. Allahas įsako:

„Būk atlaidus, žadink gėriui ir šalinkis tamsuolių!“ (Koranas, 7:199)

Šiuolaikiniame pasaulyje žmogus pastoviai ieško išgirtosios laisvės ir siekia išvengti bet kokių apribojimų. Žmogus gali daryti, ką panorėjęs, ir palikti tai, ko nenori. Musulmonai, atvirksčiai, tokios „laisvės“ nenori. Jie trokšta laisvės paklusime Allahui Aukščiausiam. Musulmonai pripažįsta, kad būtent šioji laisvė suteikia jiems tikrąją laisvę. Tiek valdytojas, tiek ir pavaldinys gali pasiekti šią laisvę tik nuolankiai pakludami Allahui Vieninteliam, sekdami tuo, ką perdavė Allaho pasiuntiniai, pasiūsti ypatingu metu, kad primintų žmonėms jų religiją ir sugrąžintų juos pas Viešpatį ir Kūrėją. Pasiuntiniams atėjus, žmonėms nebeliko prieš Allahą jokio pasiteisinimo. Aukščiausiasis sako:

„Mes pasiuntėme kiekvienai tautai po pasiuntinį: „Garbinkite Allahą ir šalinkitės stambeldystės.“ Buvo tarp jų tokių tautų, kurias Allahas nuvedė tiesiu keliu, o buvo ir tų, kurioms lemtas paklydimas. Tad eikite per žemes ir žiūrėkite, kokio galo sulaukė laikiusieji tai melu.“ (Koranas, 16:36)

Absoliuti laisvė, Vakarų ir šiuolaikiniu supratimu, - tai anarchija, kurioje turtuolis siurbia vargšą; stipruolis prievartauja silpnąjį; ir vieni kėsina į kitų žmonių garbę,

gyvybę ir turtą. Tokios laisvės požiūriu, teisės ir pareigos neturi jokios vertės. Absoliuti laisvė – tai gyvuliškas palaidumas ir „džiunglių įstatymas.“ Allahas Aukščiausiasis prakeikia tą, kuris paklusimą Jam iškeitė į savo aistras ir troškimus. Jis sako:

„Mes sutvėrėme Pragarui daugybę džinų ir žmonių: jie turi širdis, kuriomis nesupranta, akis, kuriomis nemato, ausis, kuriomis negirdi. Jie panašūs į gyvulius, bet labiau pasiklydę. Jie – tikri neišmanėliai.“ (Koranas, 7:179)

Didžiausios šiandieną egzistuojančios pasaulinės problemos – neteisybė, karai, ekonominės, socialinės ir politinės krizės. Pagrindinė šių problemų priežastis yra nepaklusimas Allahui, Kuris sukūrė teisę vardan atskirų individų ir visos visuomenės gerovės. Jos laikydamosi ir ją taikydama, žmonija pasieks laimę tiek žemiškajame, tiek ir amžinajame gyvenime. Problemos ir krizės kyla dėl šių įstatymų netaikymo gyvenime. Deja, žmonės išmainė tai, kas geriau, į tai, kas prasčiau, įvesdami žmogaus sukurtus įstatymus, kurių klaidingumas viršija teisingumą; kurių pagrindu yra asmeninės ambicijos ir interesai. Būtent tai ir privedė žmoniją prie tokios padėties. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Nejaugi nežino to Tas, Kuris sukūrė, o Jis – Maloningas, Žinantis?“ (Koranas, 67:14)

Pirmieji musulmonai pakluso Allahui visuose gyvenimo reikaluose: politiniuose, visuomeniniuose, moraliniuose ir ekonominiuose. Ir dėl šito jie tapo pasaulio valdovais. Jų įstatymai tapo geriausiaisiais iš visų žmonių įstatymų. Juose nebuvo neteisybės, teisių pažeidinėjimo ir valstybinio turto eikvojimo asmeninėms reikmėms. Net nemusulmonai pirmenybę teikė musulmonų įstatymams, nes laikė juos teisingais ir bešališkais. Šiandieną gi, mes matome, kad dauguma musulmonų tiki viena Rašto dalimi, bet netiki kita. Jie paklūsta Allahui kada jiems norisi, neatlikdami nepatogių

prievolių. Būtent dėl šito, jų priešai pasinaudojo galimybe primesti savo valdžią tiems, kurių širdys ligotos, per troškimus ir meilę žemiškajam gyvenimui. Tokiu būdu islamo priešai kolonizavo ir pažemino musulmonus, užvaldydami jų turtus. Teisus yra Allahas Aukščiausiasis, išaiškindamas šį reiškinį:

„Tai – todėl, kad Allahas ne toks, kad pakeistų malonę, kuria Jis apdovanojo tautą, kol jinai nepakeis to, kas jų sielose. Išties Allahas – Girdintis, Žinantis.“ (Koranas, 8:53)

Allaho Pasiuntinys (ﷺ) perspėjo žmones, sakydamas:

„Jūs būsite išmėginti penkiais dalykais, ir aš ieškau prieglobsčio pas Allahą, kad jūs juos patys pamatytumėte! <...> Ir jei jie pažeis sutartį su Allahu ir Jo Pasiuntiniu, tai Allahas būtinai pasiųs jiems priešą ne iš jų pačių, ir jis atims iš jų dalį jų nuosavybės. Ir jei jų valdovai pradės teisti ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tai Allahas būtinai pasės tarp jų priešiškumą.“⁴

Tokia bus islamiškos bendruomenės (*ummos*) padėtis, jei ji liausis paklususi Allahui.

⁴ *Chadisas*, perduotas Al-Baihaki ir Al-Chakim. Al-Albani įvertino *chadisa* patikimu “*Sachych at-Tarhib ua at-Tarhib*”

Koranas ir visaapimantis žvilgsnis į visatą

Visais laikais žmogaus protas uždavinėjo visatos sukūrimo klausimą. Kartais atsakymai būdavo labai keisti, nelogiški ir neprotingi. Taip atsitiko dėl to, kad mąstytojai neturėjo esminių žinių, kurias galima įgyti tik iš To, Kuris visatą sukūrė. Bet Šlovingasis Koranas pateikė logišką ir protingą [sukūrimo] seką, kuri suteikia saugumo ir ramybės jausmą. Šlovingosios Korano eilutės šia tema atsako į žmogaus proto klausimus ir pasakoja apie būties sukūrimo pradžią, tikslus, pabaigą ir jos likimą.

Žmogaus sukūrimo pradžia

Ižangai paminėsime šiuos Allaho Aukščiausiojo žodžius:

„Jis – Pirmas ir Paskutinis, Akivaizdus ir Artimiausias, ir Jis žino apie visus dalykus.“ (Koranas, 57:3)

Allahas apie Save pasakė:

„Sakyk: „Jis – Allahas – Vienas, Allahas, Amžinas; negimė ir nebuvo gimdytas, ir nėra Jam lygių nė vieno!“ (112:1-4)

Allaho Pasiuntinio (ﷺ) paklausė, kaip vyko būties kūrimas. (Kartą) pas Pranašą (ﷺ) atėjo keli vyrai iš Jemeno ir pasakė: „Mes atkeliaваме pas tave, kad išmokytumei mus religijos ir kad užduotume klausimą: kaip prasidėjo šio pasaulio kūrimas?“ Tada Pranašas (ﷺ) pasakė:

„Pirmiausia buvo tik Allahas, ir nebuvo nieko kito, išskyrus Jį, ir Jo Sostas buvo virš vandens. Paskui Jis sukūrė padanges ir žemę ir Jis užrašė viską Knygoje.“⁵

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi netikintieji nemato, kad padangės ir žemė buvo sujungti (į vieną visumą), o Mes juos atskyrėme ir padarėme iš vandens viską gyvą. Nejaugi jie nepatikės?“ (Koranas, 21:30)

Allahas sukūrė visatą – padanges ir žemę. Visos jos dalys buvo neatsiejamai susijusios. Vienos visatos dalys išsidėsčiusios virš kitų ir, galiausiai, buvo atskirtos vienos nuo kitų. Taip Allahas sukūrė septynias padanges ir septynias žemes. Jis atskyrė žemiausią padangę nuo žemės oro skraiste. Iš dangaus pasipylė lietus, o žemėje sužaliavo augalai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – dangaus ir žemės Kūrėjas, o kada Jis ką nors nusprendžia, tai užtenka tik tarti: „Būk!“ - ir tai būva.“ (Koranas, 2:117)

Paskui Rojuje Allahas sukūrė Adomą, visos žmonijos protėvį. Allahas įsakė visiems angelams nusilenkti Adomui, bet Iblisas – visų šėtonų protėvis – nepaklausė, išsiauštino ir Adomui nenusilenkė. Iblisas slapta pyko ant Adomo ir jam pavydėjo, nes Allahas pagerbė ir iškelė Adomą aukščiau Ibliso. Tokia buvo žmogaus ir šėtono priešiško pradžia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Štai tarė tavo Viešpats angelams: „Aš sukūriau žmogų iš molio. O kada Aš jam suteiksiu išvaizdą ir įkvėpsiu į jį Savo dvasios, tai pulkite, lenkdamiesi jam!“ Ir puolė kniūbsčiomis visi angelai be išskirties, išskyrus Iblisą,

⁵ Chadisas, perduotas Al-Bukhari

- jis išsiauškštino ir tapo netikintis. Jis tarė: „O Iblisai, kas sulaikė tave nuo nusilenkimo tam, kurį Aš sukūriau Savo Rankomis? Ar pasididžiavai, ar pasirodei esąs iš aukščiausiųjų?“ Jis tarė: „Aš geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio.“ Jis tarė: „Dink iš čia; juk tu – apmėtomas akmenimis. Ir tau Mano prakeikimas iki Teismo dienos.“ Jis tarė: „Viešpatie, atidėk man iki dienos, kai jie bus prikelti!“ Jis tarė: „Iš tiesų tu esi iš tų, kam atidėta iki dienos, kurios laikas jau nustatytas!“ Jis tarė: „Tad prisiekiu Tavo didybe, aš suvedžiosiu juos visus, išskyrus vergus Tavo, kurie yra ištikimi Tau!“ Jis tarė: „Tai tiesa ir sakau Aš tikrai tiesą. Aš būtinai užkišiu Pragarą tavimi ir tais, kas pasekė tavimi, - visais!“ (Koranas, 38:85)

Paskui Allahas sukūrė Adomui žmoną Ievą (tebūnie jiems taika), kad joje rastų nusiraminiimą. Tai buvo žmonių plitimo žemėje pradžia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Viešpaties, kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!“ (Koranas, 4:1)

Adomas su Ieva gyveno Rojuje. Allahas jiems išaiškino, kad Iblisas yra jiems priešas ir kad jo saugotųsi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pasakėme: „O Adomai! Tai – priešas tavo ir tavo žmonos. Tad tegul jis neišveda jūsų iš Rojaus, kad netaptumėi nelaimingas! Juk jame tu nebūsi alkanas ir nuogas, ir jame tu nealpsi iš troškulio, ir nekentėsi nuo karščių.“ (Koranas, 20:117-119)

Viešpats liepė jiems maitintis ir mėgautis visomis Rojaus malonėmis, išskyrus vieną medį, kurio vaisius Jis uždraudė valgyti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Mes pasakėme: „O Adomai! Įsikurkite tu pats ir tavo žmona Rojuje ir maitinkitės ten į sveikatą, kur panorėsit, bet nesiartinkit prie šio medžio, kad nepasirodytumėte neteisingaisiais.“ (Koranas, 2:35)

Gudrumu ir melu išvedė Iblisas iš Rojaus žmonijos protėvį ir jo žmoną. Jis juos gundė tol, kol jie paragavo uždraustojo medžio vaisių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir priešnabždėjo jam šėtonas, jis sakė: „O Adomai, ar neparodžius tau amžinybės medžio ir valdžios nuolatinės?“ Ir jie abu pavalgė nuo jo, ir pasimatė jiems abiem judviejų gėdingos vietos, ir ėmė jie dengti save Rojaus lapais. Nepaklausė Adomas savo Viešpaties ir nuklydo nuo kelio. Paskui pasirinko jį Viešpats ir atleido jam, ir ėmė vesti tiesiu keliu.“ (Koranas, 20:120-122)

Už bausmę Adomas su savo žmona Ieva paliko Rojų. Jie nepaklausė savo Viešpaties ir Jis juos išvijojė iš Rojaus į žemę, kurią Jis anksčiau sukūrė ir padarė gyvenamąja vieta jiems ir jų palikuoniams. Žemė tapo išbandymų vieta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes tarėme: „Nusileiskite iš ten sykiu! O jeigu ateis iš Manęs koks vedimas, tai tiems, kurie laikysis vedimo, nebus baimės jiems, ir nebus jie nusiminę. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu mūsų apreiškimus, jie – ugniabuviai, jie joje amžinai būva.“ (Koranas, 2:38-39)

Po Adomo ir Ievos išvijimo iš Rojaus prasidėjo nesantaika. Iblisas, kaip ir pažadėjo Adomui ir jo palikuoniams, ėmėsi vykdyti savo planą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tarė Jis: „O Iblisai! Kas tau yra, kad tu ne su tais, kurie lenkiasi?“ Tarė jis: „Aš nesilenksiu žmogui, kurį Tu sukūrei iš sauso skambančio molio, įvilktu į pavidalą.“ Tarė Jis: „Dink iš čia! Juk tu – apmėtomas akmenimis. Ir išties virš tavęs prakeiksmas iki Teismo dienos!“ Tarė jis: „Viešpatie mano! Atidėk man iki dienos, kuomet jie bus prikelti.“ Tarė Jis: „Iš tiesų tu – iš tų, kam atidėta iki dienos, kurios laikas nustatytas.“ Tarė jis: „Viešpatie mano! Už tai, kad Tu mane paklaidinai, aš išgražinsiu jiems tai, kas žemėje, ir juos visus išvesiu iš kelio, išskyrus vergus Tavo, tuos, kurie Tau atsidavę.“ Tarė Jis: „Šis kelias – vedantis tiesiai pas Mane. Iš tikrųjų vergai Mano – neturi tu jiems valdžios, išskyrus tuos pasiklydėlius, kurie nusekė paskui tave, ir iš tiesų Pragaras – vieta, skirta jiems visiems!“ (Koranas, 15:32-43)

Iš pradžių žmonės buvo viena bendruomenė. Jie paplito žemėje, ieškodami savo likimų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žmonės buvo viena bendruomenė, ir pasiuntė Allahas pranašus kaip geros žinios nešėjus ir perspėjančiuosius mokytojus ir pasiuntė kartu su jais Raštą su tiesa, kad teistų žmones, kur jie nesutarė.“ (Koranas, 2:213)

Paskui įvyko atsiskyrimas. Žmonių pasidarė daug ir jie paplito po visą pasaulį. Iš Savo Teisingumo Allahas siuntė jiems pasiuntinius, kurie buvo geros žinios nešėjais ir perspėjančiais mokytojais. Jie kvietė žmones sugrįžti prie teisingų pagrindų ir tikėjimo mokymų. Pasiuntiniai tapo įrodymu visiems žmonėms. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir siuntėme pasiuntinius, skelbiančius gerą žinią ir išpėjančius, kad žmonėms neliktų dingsties prieš Allahą po pasiuntinių. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 4:165)

Pasekusieji tuo, ką nuo Allaho perdavė pranašai ir pasiuntiniai, įžengs į Rojų. O nepaklususieji ir išsiaukuštinusieji prieš jų atneštą tiesą – pateks į Pragarą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Kada ateis pasiuntiniai jūsų, pasakodami jums Mano ženklus, tai tie, kur bijos ir darys gerą, - nebus jiems ko bijot, ir nebus jie nuliūdinti!“ (Koranas, 7:35)

Allahas taip pat sako:

„O tiems, kurie nepatikėjo savo Viešpačiu, - Pragarą kankynės, ir šlykštus šis sugrįžimas. Kada juos meta į jį, girdi staugimą, kai jis verda. Jis vos nesprogsta iš itūžio; kiekvieną kartą, kai įmeta ten minią, klausinėja jo sargai: „Negi pas jus nebuvo atėjęs perspėjantis mokytojas?“ Jie sako: „Taip, buvo atėjęs pas mus perspėjantis mokytojas, bet mes paskelbėm jį melagiu ir tarėm: „Nieko Allahas nesiunčia, jūs tik labai pasiklydę.“ Jie sako: „Jeigu mes būtume klausę arba supratę, tai nebūtume tapę ugniabuviais.“ Ir jie pripažino savo nuodėmę; tad traukitės šalin, ugniabuviai! Tie, kurie bijo savo Viešpaties, jo nematydami, jiems – atleidimas ir didelė atmoka.“ (Koranas, 67:6-12)

Pasiuntiniai (tebūnie jiems visiems taika) savo tautoms priminė apie Ibliso priešiskumą jų atžvilgiu. Jie perspėjo žmones, kad šieji neišklystų iš tiesaus kelio, kuriuo patenkintas Allahas, - pranašų ir pasiuntinių kelio. Iblisas kviečia žmones sekti savo aistromis ir išgrąžina jiems melą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Neleiskite šėtonui suvedžioti jūsų, kaip jis išvedė jūsų tėvus iš Rojaus, nutraukęs nuo jų drabužius, kad parodytų jiems jų gėdingas vietas. Juk jis ir jo sambūris mato jus iš tenais, iš kur jūs jų nematote. Iš tiesų

Mes padarēme šētonus globējais tū, kurie netiki!“ (Koranas,
7:27)

Žmogaus sukūrimo išmintis

Natūralu ir logiška, kad žmonės eikvoja savo gyvenimus, laiką ir jėgas kažkam naudingam arba apsigynimui nuo ko nors žalingo. Visų žmonijos išradimų tikslas yra vardan tam tikros naudos, nepriklausomai, gera ji ar bloga. Taip ir Allahas Aukščiausiasis – Jam priklauso pats geriausias pavyzdys – nesukūrė Savo kūrinių pramogai ir nepaliko mūsų nežinia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus pramogai ir kad nebūsite sugražinti? Allahas yra aukščiau visko, Tikrasis Valdovas, nėra dievybės išskyrus Jį, Viešpaties Sosto garbingojo!“ (Koranas, 23:115-116)

Nesukūrė Allahas visos visatos ir visko, kas joje, pramogai. Allahas aukščiau šito! Priešingai, Jis sukūrė savo kūriniją vardan aukštesnio tikslo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes kūrėme dangų ir žemę, ir tai, kas tarp jų, nepramogaudami. Jeigu Mes būtume norėję rasti pramogų, tai paruoštume Sau pramogą, iš to, kas Mums priklauso.“ (Koranas, 21:16-17)

Allahas išaukštino žmonių giminę iš visos Savo kūrinijos ir paskyrė juos žemėje vietininkais vardan konkrečios užduoties. Allahas išaiškino kokios:

„Aš juk sukūriau džinų ir žmonių tik tam, kad jie mane garbintų. Aš nenoriu iš jų jokios dalies ir negeidauju, kad jie mane maitintų. Juk Allahas – dalies Skyrėjas, galios Valdytojas, Stiprus!“ (Koranas, 51:56-58)

Allahas sukūrė žmones ir paruošė viską jų gyvenimui. Jis pasiuntė jiems pasiuntinius, kad jie galėtų gyventi pagal tai, ko nori Jis, o ne pagal tai, ko jie patys nori, kad laikytųsi Allahui

patinkančių įstatymų ir kelio. Allahui priklauso geriausias pavyzdys. Iš tiesų, nė vienam žmogui nepatiks, jei kas nors ims diktuoti sąlygas tam, ką jis užvaldęs. Taip ir Allahas kuria ir daro, ką panorėjęs. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Viešpats tavo daro, ką įsigeidžia, ir pasirenka, bet jiems nėra pasirinkimo! Šlovė Allahui, ir aukščiau Jis už tuos, kuriuos priduria Jam į bendrininkus.“ (Koranas, 28:68)

Toks yra šios visatos, su visais joje matomais ir nematomais sutvėrimais, sukūrimo tikslas: kad žmonės garbintų Allahą, o juos supantį pasaulį tyrinėtų vardan Allaho pažinimo ir garbinimo. Allahas nesukūrė Savo kūrinijos tam, kad žmogus ją garbintų, bet kad ji neštų jam naudą ar apsaugotų nuo blogio. Pačiai kūrinijai reikia Allaho, o Jam absoliučiai nieko nereikia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho, o Allahas Turtingas, Šlovingas. Jeigu Jis panorės, tai išves jus ir atves naują kūriniją. Tai Allahui nesunku.“ (Koranas, 35:15-17)

Tie, kurie deramai garbino Allahą, taps sėkmingais ir gyvens amžinoje palaimoje. O tie, kurie vergavo sau, savo aistroms ar šėtonui, bus nubausti amžinąja Ugnimi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų iš Rašto žmonių ir daugiadiėvių, kurie nepatikėjo, atsidurs Pragaros Ugnyje, - amžinai būvantys ten. Jie – blogiausieji iš sutvėrimų. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, šitie – geriausieji iš sutvėrimų. Atlygis jiems pas jų Viešpatį – Edeno sodai, kur žemai teka upės, - amžinajam buvimui ten visados. Allahas patenkintas jais, ir jie patenkinti Juo. Tai – tiems, kurie bijo savo Viešpaties.“ (Koranas, 98:6-8)

Žmogaus sukūrimo etapai

Koranas atskleidžia žmogaus sukūrimo etapus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kuris puikiai padarė kiekvieną daiktą, kurį sumanė sukurti, ir pradėjo žmogaus kūrimą iš molio, paskui padarė jo palikuonis iš niekingo vandens lašo, paskui suteikė jam pavidalą ir įpūtė jam iš Savo dvasios ir įtaisė jums klausą, regą bei širdis. Nelabai jūs dėkingi!“ (Koranas, 32:7-9)

Iš tikrųjų viskas vyko visiškai kitaip, nei įsivaizduoja tikintieji evoliucija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sutvėrėme žmogų geriausio pavidalo.“ (Koranas, 95:4)

Allahas sukūrė žmogų etapais, iš kurių paskutinis bus amžinasis gyvenimas Rojuje arba Pragare. Koranas nuostabiai ir detaliai pasakoja apie žmogaus sukūrimo etapus, kurių net žinių turintiems šiuolaikiniams mokslininkams neįmanoma aprašyti. Žmogaus gyvenimas atskleidžiamas iškalbingai ir tiksliai nuo pradžios iki pabaigos. Trumpai ir aiškiai. Visa tai parodo Šlovingojo Korano teisingumą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes jau sukūrėme žmogų iš molio esencijos, po to įdėjome jį lašu į patikimą vietą, paskui sukūrėme iš lašo kraujo krešulį, ir sukūrėme iš kraujo santirščio lyg kramtytos mėsos gabalėlį, sukūrėme iš šito gabalėlio kaulus ir aptraukėme kaulus mėsa, paskui Mes išauginome jį kitu tvariniu, - palaimintas Allahas, Geriausiasis iš kūrėjų! Paskui jūs po šito būtinai numirsite. O paskui Prikėlimo Dieną jūs būsite prikelti.“ (Koranas, 23:12-16)

Žmogaus sukūrimo etapai:

1. Sukūrimas iš nieko

Iš pradžių žmogus buvo niekas. Allahas jį sukūrė iš nieko ir tai aiškiai parodo Visagalio Allaho galią ir tai, kad Jis gali prikelti mirusiuosius. Nes Tas, Kuris sukūrė iš nieko, dar lengviau gali savo kūriniam antrą kartą sugražinti gyvybę (t. y. po jų mirties). Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi nebuvo tokio laiko, kai žmogus buvo niekas, net nebuvo minėtinas? Mes juk sukūrėme žmogų iš mišinio lašo, išmėgindami jį, ir padarėme jį girdintį, regintį.“ (Koranas, 76:1-2)

2. Motinos gimdoje

Šiame etape žmogus pereina keletą stadijų, kol pavirs pilnaverčiu sutvėrimu ir jam bus įkvėpta siela. Galiausiai, šį pasaulį jis išvysta tokiu pavidalu, koku jį sukūrė Allahas. Aukščiausiasis sako:

„Jis kuria jus jūsų motinų iščiose: viena kūrimo stadija po kitos trejose tamsybėse. Tai (jums) – Allahas, jūsų Viešpats; Jam priklauso valdžia. Nėra dievybės, išskyrus Jį; kokie gi jūs nūsiskę nuo tiesos!“ (Koranas, 39:6)

Allahas šiam žmogiškajam sutvėrimui motinos gimdoje paruošė gyvybei būtinus dalykus: tinkamą aplinką, saugią vietą, apsaugančią nuo smūgių ir sukrėtimų, aprūpinimą maistu ir t.t. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi nesukūrėme Mes jūsų iš niekingo vandens, ir padėjome jį į patikimą vietą iki tam tikro laiko? Mes nulėmėme, ir kaip puikiai Mes nulėmėme!“ (Koranas, 77:20-23)

3. Žemiškasis gyvenimas

Žemiškasis gyvenimas – tai pavestų pareigų ir išbandymų etapas. Tai egzaminavimo būtis, kuriai Allahas Aukščiausiasis

apdovanojo žmogų juslėmis: klausia ir rega. Jis taip pat suteikė žmogui protą, kuriuo jis geba atskirti tiesą nuo melo ir pažinti, kas jam naudinga, o kas žalinga. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų įsčių (tokius, kad) jūs nieko nežinote. Ir Jis davė jums ausis, akis, širdis, - galgi būsite dėkingi!“ (Koranas, 16:78)

Allahas sukūrė žmogų geriausiu pavidalu. Jis davė žmogui organus, kuriais pastarasis gali naudotis šios visatos gėrybėmis. Allahas pridėjo žmogui vidinius organus, kad šieji palaikytų ir sutvirtintų jo kūną. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi jūs nematėte, kad Allahas padarė pavaldžiu jums tai, kas danguje ir žemėje, ir išliejo jums Savo malonę, atvirą ir slaptą? Ir tarp žmonių pasitaiko tokių, kurie kivirčijasi dėl Allaho be jokio išmanymo ir vadovavimo, ir apšviečiančio Rašto.“ (Koranas, 31:20)

Allahas sukūrė žmones, kad šieji Jį garbintų ir iš Savo Švelnumo pasiuntė jiems pasiuntinius su Raštais. Pasiuntiniai mokė žmones teisingai garbinti Allahą ir rodė jiems tiesos kelią, kuriuo jie turi eiti, bei perspėjo saugotis melo kelio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes siunčiame pasiuntinius tik nešančius geras žinias ir perspėjančius; kas patikėjo ir pasitaisė – tiems nėra ko bijoti, ir jie nebus nuliūdinti!“ (Koranas, 6:48)

Allahas sukūrė ir žmogui pavaldžia padarė visą šią visatą, kad jis užsiimtų ūkininkavimu ir gamyba, bei bet kuria kita naudinga veikla. Visa tai turi padėti žmogui tinkamai garbinti Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tas, Kuris padarė žemę paklusnia jums, tad vaikščiokite ja ir maitinkitės iš Jo dalies; ir pas Jį busit sugražinti po prikėlimo.“ (Koranas, 67:15)

Žmogų supanti kūrinija turi skatinti jį mąstyti apie Kūrėjo galią ir jėgą, bei puoselėti ir stiprinti jo tikėjimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų dangaus ir žemės sukūrimė, nakties ir dienos kaitoje, laivuose, plaukiojančiuose jūrose su tuo, kas naudinga žmonėms, vandenyje, kurį Allahas nuleido iš dangaus ir atgaivino juo žemę po jos mirties, ir paskleidė joje įvairiausių gyvūnų, ir vėjų kaitoj, ir pavaldžiam debesų, tarp dangaus ir žemės, - ženklai protaujantiems žmonėms!“ (Koranas, 2:164)

Prikėlimo įrodymai Šlovingame Korane

Tie, kurių širdyse nėra tikėjimo, neigia prikėlimo galimybę. Štai kodėl Šlovingasis Koranas atsako į šimtmečius žmonių užduodamą klausimą - prikėlimą po mirties. Korane pažymima, jog šis klausimas yra senas, kaip ir pati žmonija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Galvoja tie, kurie nepatikėjo, kad jie niekad nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu Viešpačiu savo, jūs būsite prikelti; paskui jums bus pareikšta tai, ką jūs padarėte, ir tai Allahui lengva.“ (Koranas, 64:7)

Tai, kad neigusieji prikėlimą reikalavo įrodymų iš savo pasiuntinių, aiškiai parodo jų aroganciją. Nes kitaip jiems pakaktų žvilgtelėti į tai, kaip jie buvo sukurti pirmąjį kartą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada jiems skaitomi Mūsų apreiškimai, aiškiai išdėstyti, neturi jie įrodymų, išskyrus tai, kad sako: „Atveskite mūsų tėvus, jeigu sakote tiesą!“ (Koranas, 45:25)

Viena iš priežasčių, kodėl Šlovingame Korane pateikiami šie įrodymai yra ta, jog prikėlimo neigimas yra vienas iš šėtono

gundymo būdų, kad išvestų žmogų iš tikėjimo. Būtent todėl daugybė Korano *ajų* patvirtina Allaho egzistavimą ir Jo galimybę prikelti. Koranas pažadina žmogų apmąstymams apie save patį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sako žmogus: „Negi, kai aš numirsiu, būsiu gyvas prikeltas?“ Negi neatsiminsi, kad Mes jį anksčiau sukūrėme, o jo visai nebuvo?“ (Koranas, 19:66-67)

Žmogus patvirtina, jog tas, kuris kažką sukūrė, gali sukurti ir ką nors kitą. O Allaho apibūdinimas – pats didingiausias! Tas, Kuris sukūrė žmogų iš nieko, geba iš nebūties sugrąžinti pradinį jo pavidalą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tasai, Kuris pirmiausia kuria, o po to pakartoja kūrimo aktą. Tai dar lengviau Jam. Jam – aukščiausiasis pavyzdys padangėse ir žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas.“ (Koranas, 30:27)

Korano eilutės įtikina žmogų, kuris neturi išankstinio nusistatymo ir jo neįtakoja religinis fanatizmas, bei kuris sprendžia savo protu ir įgimtomis savybėmis.

Štai kelios iš tokių *ajų*:

- Kvietimas apmąstyti pirminį žmogaus sukūrimą. Tas, Kuris sukūrė žmogų, geba jį ir prikelti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi nemato žmogus, kad Mes sukūrėme jį iš lašo? O šis atvirai priešinasi! Ir pateikia jis Mums palyginimus, bet užmiršo, kaip pats atsirado. Jis kalba: „Kas atgaivins kaulus, kurie sutrūnijo?“ Sakyk: „Atgaivins Tasai, Kuris sukūrė juos pirmąsyk, ir Jis išmano apie visą kūriniją.“ (Koranas, 36:77-79)

- Kvietimas apmąstyti žmogaus sukūrimo etapus. Allahas

Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi nebuvo jis lašas iš laistomos sėklos? Paskui tapo krešuliu, ir sukūrė Jis jį, ir suteikė pavidalą, ir padarė iš jo porą: vyrą ir moterį. Nejaugi Jis negali atgaivinti mirusiųjų?“ (Koranas, 75:37-40)

- Kvietimas apmąstyti kaip atgaivinama mirusi žemė: kaip Allahas dykynę paverčia žaliuojančia augmenija.

„Iš Jo ženklų – žemė, kurią matai išdžiuvusią, o kada Mes atsiunčiame į ją vandenį, jinais sujuda ir išbrinksta. Tas, Kuris atgaivino ją, būtinai atgaivins mirusiuosius. Iš tiesų Jis Galingas kiekvienam daiktui!“ (Koranas, 41:39)

- Kvietimas apmąstyti visatos, ir viso, kas joje, sukūrimą. Juk visatos sukūrimas yra didingesnis už žmogaus sukūrimą! Tad Tas, Kuris sukūrė visatą, gali lengvai prikelti mirusiuosius, kurie tėra dulkelė iš visos kūrinijos! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nejaugi jie nematė, kad Allahas, Kuris sukūrė padanges ir žemę ir nenusilpo juos kurdamas, gali atgaivinti mirusius? Taip, iš tikrųjų, Jis – Galingas kiekvienam daiktui!“ (Koranas, 46:33)

- Kvietimas apmąstyti žmogaus miegą, kuris yra tarsi „mažoji“ mirtis, po kurios seka prabudimas, panašus į prisikėlimą. Žmogaus mirtis vadinama „didžiąja mirtimi“, po kurios, be abejonės, seks prikėlimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas priima sielas jų mirties mirksni, o tą, kuri nemirusi, Jis priima ją miego metu; čiumpa tą, kuriai nusprendė mirtį, ir paleidžia kitą iki numatyto laiko. Iš tiesų tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!“ (Koranas, 39:42)

Paskui Allahas Aukščiausiasis neigiantiesiems prikėlimą išaiškina kitą labai svarbų dalyką – Allaho Galybę, kurios niekas niekada nepasieks! Jis akimirksniu gali prikelti visus Savo kūrinius po jų mirties, nuo Adomo iki visatos išnykimo. Tereikia vieno vienintelio Allaho įsakymo. Kai jis ko nors įsigeidžia, ištaria „būk!“, ir tai būna. Allaho apibūdinimas - pats didingiausias! Šiuolaikiniame gyvenime matome, kaip vienu mygtuko paspaudimu galima visam miestui įjungti šviesą! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jūsų (visų) sukūrimas ir prikėlimas yra toks pats, kaip ir vienos sielos. Iš tiesų Allahas – Galingas, Regintis!“ (Koranas, 31:28)

Taip Korano *ajos* kviečia giliam apmąstymui, pasimokymui ir tiesai. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Ir Mes padarėme Koraną, kad jis būtų lengvai prisimenamas, bet ar yra, kas prisimena?“ (Koranas, 54:40)

4. Pomirtinis gyvenimas (*barzakh*)

Šį gyvenimo etapą po mirties patirs visi žmonės. Mirtis – tai ne žmogaus gyvenimo pabaiga. Priešingai, ji yra tikroji gyvenimo pradžia. Po mirties žmonės pereina į kitokį gyvenimą, vadinamą *barzakh*, kuriame išbus iki pasaulio pabaigos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir papūs į Ragą, ir nutrenkti bus tarsi žaibo tie, kurie danguje, ir tie, kurie žemėje, išskyrus tuos, kuriuos įsigeis Allahas palikti. Paskui papūs antrąsyk, ir štai – jie stovi ir žvelgia.“ (Koranas, 39:68)

Šio etapo metu, iš žemiškojo gyvenimo perspektyvos, žmogus laikomas mirusiu, bet kitame pasaulyje jis yra gyvas. Jis gyvena arba kančiose, arba palaimoje, priklausomai nuo

žemiškajame gyvenime atliktų darbų. Apie šį gyvenimą Allahas papasakojo istorijoje apie Faraoną ir jo šalininkus:

„Ugnis, į kurią jie įstumiami, rytą ir vakarą, o tądien, kai išmuš Valanda... „Veskite Faraono giminę į didžiausias kankynes!“ (Koranas, 40:46)

Paskui papūs į ragą antrąjį kartą; tai reikš Teismo dienos pradžia ir visų žmonių surinkimą atsiskaitymui. Dėl pamatyto siaubo žmonės pamirš viską, ką iki tol matė ir girdėjo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės, bijokite savojo Viešpaties! Juk paskutiniosios Valandos sukrėtimas – didis dalykas. Tądien, kai jūs ją pamatysite, kiekviena žindyvė užmirš, ką žindė, o kiekviena nėščioji pames savo vaisių. Ir išvysi tu girtus žmones, nors jie negirti. Tačiau bausmė Allaho – smarki.“ (Koranas, 22:1-2)

Tądien sugrius visatos pusiausvyra: saulės, žemės ir visų planetų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kada saulė bus suvyniota ir kada žvaigždės nukris, ir kada kalnai išjudės iš vietos, ir kada dešimt mėnesių nėščios kupranugarės liks be priežiūros, ir kada plėsrūs gyvūnai bus surinkti, ir kada jūros ims liepsnoti, ir kada sielos bus sujungtos, ir kada gyvą į smėlį užkastą paklaus, už kokias nuodėmes ji buvo nužudyta, ir kada ritinėliai bus išskleisti, ir kada dangus bus nutrauktas, ir kada Pragaras bus įkaitintas, ir kada Rojus bus priartintas.“ (Koranas, 81:1-13)

5. Atsiskaitymas

Allahas prikels visą Savo kūriniją – žmones, paukščius ir žvėris, kad Teismo dieną juos nuteistų. Su jais bus teisingai atsiskaityta, ir nė su vienu nebus pasielgta neteisingai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pastatysime Mes tiksliai Svarstyklės Prikėlimo dienai. Nebus nė viena siela nuskriausta niekuo; nors tai būtų ir garstyčios grūdėlio svorio, Mes atnešime ir tai. Pakanka to, kad Mes skaičiuojame!“ (Koranas, 21:47)

Su kiekviena bendruomene (*umma*) bus atsiskaityta pagal jos pasiuntinio jai atneštą įstatymą. Tikintieji bus apdovanoti, o netikintieji – nubausti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tađdien, kai Mes pašauksime visus žmones su jų lyderiais, ir tas, kuriam bus paduota jo knyga į dešinę, - tas skaitys savo knygą ir nebus nuskriaustas nė per datulės odelę. O kas buvo aklas šiame (gyvenime), tas ir būsima jame – aklas ir dar labiau išklydęs iš kelio.“ (Koranas, 17:71-72)

Paskui kiekvienas sutvėrimas sulauks teisingumo ir gaus tai, ko nusipelnė. Kartą Allaho Pasiuntinys (ﷺ) žmonių paklausė:

„Ar žinote, kas yra neturtėliai?“ Jie atsakė: „Neturtėliais yra tie, kurie neturi nei pinigų, nei turto.“ Tada Pranašas (ﷺ) pasakė: „Iš tiesų, neturtėliu iš mano bendruomenės bus tas, kuris Prikėlimo dieną atsineš maldas, pasninkus ir *zakiatą*, bet paaiškės, jog jis kažką įžeidė, kažką apšmeižė, pasisavino kažkieno turta, praliejo kažkieno kraują, ir kažkam sudavė, ir tuomet kai kurie jo gerieji darbai bus atiduoti tam, o kiti – kitam, ir jei jo gerieji darbai baigsis anksčiau, nei bus su visais atsiskaityta, tada jam pridės dalį nuskriaustųjų nuodėmių ir, galiausiai, įmes jį į Pragarą.“⁶

⁶ *Chadisas*, perduotas Muslim.

Kiekvienam sutvėrimui bus suteiktos jo teisės pagal Allaho teisingumą. Būtent todėl ši diena vadinama „Atsiskaitymo diena“. Pranašas (ﷺ) pasakė:

„Prikėlimo dieną būtinai bus suteiktos kiekvienam jo teisės: net beragiui avinui bus atvestas raguotasis.“⁷

Po to, kai bus atsiskaityta su gyvūnais, jiems bus įsakyta: „Pavirskite dulkėmis!“ Tokius pat žodžius kartos ir netikintieji, išvydę savo pražūtį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes perspėjom jus apie artėjančią bausmę tądien, kai žmogus pamatys, ką parengę jo rankos, ir tars netikintis: „Geriau jau aš būčiau dulkėmis!“ (Koranas, 78:40)

Po to žmonės išsiskirstys savais keliais. Ir nebus trečiojo kelio – tik į Rojų arba į Pragarą – amžinajam gyvenimui. Tiems, kurie Allaho religiją laikė melu ir pasiklydo, amžinasis gyvenimas pavirs skausmu ir kančia. Štai dėl ko turi stengtis uolieji ir apmąstyti mąstantieji. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tądien, kai išmuš Valanda, - tada jie bus išskirti. Tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, - jie Rojaus soduose džiūgaus. Ogi tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus ir susitikimą Būsimajame gyvenime, - tie bus nublokšti į kankynes!“ (Koranas, 30:14-16)

6. Amžinoji būtis

Tikintieji – tie, kurie patikėjo jiems siūstais pasiuntiniais, pripildė savo gyvenimą Allaho garbinimu bei šalinosi to, ką Jis uždraudė. Būtent jie pakliūs į palimos buveinę. Ten jų laukia tai, ko nematė nė viena akis, ir negirdėjo nė viena ausis, bei nejuto nė viena širdis. Jie liks amžinojoje laimėje ir džiūgavime. Allahas Aukščiausiasis sako:

⁷ Chadisas, perduotas Muslim.

„Jiems tenai – tai, ko pageidauš, - amžinai būdami; Tavo Viešpats pažadėjo ši prašymą išpildyt.“ (Koranas, 25:16)

Rojuje tikintieji gers ir valgys, bet iš jų nesklis nemalonūs kvapai, jie nesituštins ir nesišlapins. Tai, ką jie išgėrė ir suvalgė, pasišalins tarsi prakaitas, panašus į kvepalus. Rojuje nebus ligų ir negalavimų. Į juos (Rojaus gyventojus) kreipsis žodžiais:

„Nuo šiolei jūs trykšite sveikata ir niekada nesirgsite, jūs gyvensite ir niekada nemirsite, jūs būsite jauni ir niekada nepasensite, jūs mėgausitės ir niekada nepatirsite sielvarto.“⁸ Taip apie Rojų pasakė Allaho Pasiuntinys (□).

O netikintieji, kurie Allaho pasiuntinius ir tai, su kuo jie atėjo, palaikė melu, amžinai bus Ugnyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie netikėjo, jiems – Pragaro liepsnos, jiems ten nenuspręs taip, kad jie nemirtų, bet ir nebus palengvintos jų kančios. Taip Mes atlyginam kiekvienam netikinčiam! Ten jie aimanuoja: „Viešpatie mūsų, išvesk mus, mes darysime gerus darbus – ne tai, ką anksčiau darėme!“ Negi Mes nedavėm jums (pakankamai ilgo) gyvenimo taip, kad kiekvienas galėtų susiprotėti, kas atsiminė. Ir Perspėjantis skelbėjas buvo atėjęs pas jus. Tad ragaukite (bausmės), neteisingsiems nėr padėjėjo!“ (Koranas, 35:36-37)

Jie bus nesibaigiančiose kančiose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tuos, kurie netikėjo Mūsų ženklais, Mes supleškinsime Ugnyje! Kiekvieną kartą, vos tik sukeps jų

⁸ *Chadisas*, perduotas Muslim

oda, Mes pakeisime ją kita oda, kad jie paragautų bausmės. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 4:56)

Maistu jiems bus *dari* – patys blogiausi spygliai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir maitins juos tik nuodingais spygliuočiais, jie nesotina ir nenumalšina alkio.“ (Koranas, 88:6-7)

Juos dar maitins Pragaro gelmėse augančiu *zukkum* medžiu. Jei ant šio pasaulio gyventojų užtikštų bent lašelis nuo to medžio – jo gyvenimas taptų neįmanomas! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Zukkum medis nusidėjėlio maistas. Kaip lydytas varis, - verda jis skrandžiuose, burbuliuoja kaip verdantis vanduo.“ (Koranas, 44:43-46).

Vienu iš Pragaro gyventojų gėrimų bus verdančios pamazgos iš prakaito, pūlių ir skreplių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nėr jam šiandien čia mylimo draugo, ir nėr jam maisto, išskyrus kraujuotas pamazgas. Ir nevalgo jų niekas, išskyrus nusidėjėlius.“ (Koranas, 69:35-37)

Ir gers jie verdantį vandenį, kuris draskys jų vidurius ir odą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kuriuos girdo verdančiu vandeniu ir jisai plėšo jų vidurius.“ (Koranas, 47:15)

Juos apvilks ugnies rūbais, sutraukiojančiais jų kūnus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tiems, kurie netikėjo, išausti bus drabužiai iš Ugnies, ant jų galvų bus pilamas verdantis vanduo. Nuo jo tirps tai, kas jų viduriuose, ir oda. Jiems paruošti geležiniai vėzdai. Kiekvieną sykį, vos jie panorės pasprukti iš ten, iš kančios,

juos sugrūs atgal ir... paragausite Ugnies kankinimų!“ (Koranas, 22:19-22)

Būtent mirties akimirką prasidės tikrasis gyvenimas amžinybėje. Po jos jau nebebus mirties. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) pasakė:

„Kai Rojaus gyventojai išengs į Rojų, o Pragaro gyventojai – į Pragarą, į juos kreipsis pranešėjas tokiais žodžiais: „O Rojaus gyventojai! Nuo šiol bus amžinybė ir jokios mirties! O Pragaro gyventojai! Nuo šiol bus amžinybė ir jokios mirties!“⁹

Protaujantis žmogus visomis jėgomis ruošis šiai Dienai. Jis apmąstys savo gerus darbus ir svarstys: seka jis tiesiu keliu ir tikrąja religija ar ne? Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas niekuo neišreiškia neteisybės žmonėms, bet žmonės neteisingi patys sau!“ (Koranas, 10:44)

⁹ *Chadisas, perduotas Al-Bukhari*

Žmonėms reikia Dievo, Kurį galėtų garbinti

Žmonėms ypatingai reikia garbinimo objekto, prieš kurį spurdėtų jų sielos. Jų kūnams gyvybiškai svarbus maistas ir gėrimas, o sielos trokšta Kūrėjo, Kurį garbintų ir į Kurį kreiptųsi nusiramino ir saugumo. Be Allaho garbinimo žmonija panaši į naminius gyvulius, kuriems terūpi dauginimosi instinkto patenkinimas ir pilvų prikimšimas. Toks gyvenimas, be abejonės, prives prie fizinių ir dvasinių problemų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės. O tie, kurie nepatikėjo, naudojami gėrybėmis ir ėda, kaip ėda gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė!“ (Koranas, 47:12)

Be Allaho garbinimo žmonėse išplistų „džiunglių įstatymas“, pagal kurį stipresnis žemina silpnesnį, o turtingasis ryja kitų žmonių turtą. Tokioje visuomenėje nebus gailėstingumo vaikui ir pagarbos vyresniesiems. Ir nebus pagalbos sergančiajam, ir tam, kuriam jos reikia. Gyvenimas remsis tik nauda ir virs išskirtinai materialistiniu.

Žmogaus siela turi įgimtą savo, ir visos visatos, Kūrėjo pojūtį ir pripažinimą, ir linkusi Jį garbinti. Mokslininkai šį reiškinį vadina „garbinimo instinktu“. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tad atgręžk savo veidą į religiją būdamas vienadienis! Tokia įgimta savybė, su kuria Allahas sukūrė žmones. Nėr pakeitimų Allaho kūryboje, tai – teisingas tikėjimas, vis dėlto daugelis žmonių to nežino!“ (Koranas, 30:30)

Pranašas (□) pasakė:

„Kiekvienas kūdikis gimsta *fitroje*¹⁰, bet (vėliau) jo tėvai paverčia jį judėju, krikščionimi ar ugnies garbintoju!“¹¹

Net kai žmogaus prigimtis, kurią sukūrė Allahas, per gyvenimą iškreipiama, matome, kad jis vis tiek ieško galybės, į kurią, sunkumo akimirką, galėtų kreiptis. Panašų reiškinių matome senovės tautose, kurios ką nors sudievindavo: planetas, medžius, akmenis ir pan. Šis instinktas būdingas, be išimties, kiekvienam žmogui. Bet kai kurie iš užsispyrimo ir arogancijos pradeda jį neigti, o kiti – tiki. Šis instinktas pasireiškia užklupus sunkumams: susirgus ar papuolus į bėdą. Tada matome, kaip nevalingai tariama „O Viešpatie!“ ir žvelgiama į dangų, pripažįstant aukštesniosios jėgos, galinčios jam padėti, egzistavimą. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„O kuomet žmones ištinka blogis, šaukiasi jie savo Viešpaties, kreipdamiesi į Jį ir atgailaudami. Paskui, kai Jis leidžia paragauti Savo gailestingumo, tai viena dalis jų ima priskirti Viešpačiui bendrininkų.“ (Koranas, 30:33)

Tas pats vyksta per negandas ir sukrėtimus. Visa sugrįžta į savo vietas: atsidengia netikrų dievybių, garbinamų šalimais Allaho, tuštumas. Žmogus pradeda nuoširdžiai kreiptis į Allahą - Tikrąjį Dievą, Kurio Rankose valdžia viskam, kas egzistuoja; Kuris geba apsaugoti nuo blogio. Koranas aiškiai perteikia tokią situaciją:

„O kuomet žmogų ištinka nelaimė, jis šaukiasi Mūsų ir ant šono, ir sėdėdamas, ir stovėdamas; kuomet gi Mes

¹⁰ Kiekvienas žmogus gimsta tikrajame tikėjime – islame, t.y. vienadieniu, musulmonu (vert.past.).

¹¹ *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari

pašaliname ištikusį jį blogį, jis praeina, tarsi ir nebūtų Mūsų šaukęsis prieš blogį, kuris jį ištiko.“ (Koranas, 10:12)

Kartais žmogui netikėtai nutinka kas nors nemalonaus, ir išeitį iš susiklosčiusios situacijos jis gali rasti tik kreipdamasis į Aukštesniąją Jėgą, kuri pasak vidinio balso, gali jam padėti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tas, Kuris suteikė jums galimybę keliauti sausuma ir jūra; o kada jūs esate laivuose... ir jie plaukia su jumis palankiam vėjy, ir džiaugiasi jie tuo; bet staiga pakils audringa vėtra, ir artinsis prie jų bangos iš visų pusių, ir pamansys jie, kad juos jau apsupo, - tada jie ims šauktis Allaho, apvalydami prieš Jį savo tikėjimą: „Jeigu mus išgelbėsi nuo šito, būsim iš dėkingųjų.“ (Koranas, 10:22)

Senovės tautos garbino stabus, ir šio garbinimo priežastimi yra žmogiškoji prigimtis (*fitra*), kuri kiekvieną žmogų sužadina religingumui. Bet kai tikrosios dieviškosios religijos, galinčios teisingu būdu patenkinti šį instinktą, praranda savo svarbą, žmogus instinktyviai ieškosi kitų, šį poreikį galinčių patenkinti, garbinimo objektų. Taip jie pasiklysta, pradėję garbinti į juos pačius panašius kūrinus. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, - vergai, panašūs į jus! Tai šaukitės jų, tegul jie jums atsako, jeigu esate teisūs!“ (Koranas, 7:194)

Protas nepriima, o prigimtis (*fitra*) atmeta visus sukurtus garbinimo objektus: akmenis, medžius, planetas, gyvūnus, lytinius organus ir t.t. Nuostabą kelia faktas, jog tokius objektus garbinantys žmonės yra iš išsilavinusio visuomenės sluoksnio. Jie turi tam tikrų žinių ir kultūrą. Panašios praktikos sutinkamos aukščiausių mokslinių pasiekimų šalyse! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žino jie, kas iš šio gyvenimo tiktai tai, kas akivaizdu, bet Būsimojo gyvenimo jie nepaiso.“ (Koranas, 30:7)

Vienas arabų rašytojas pasakė: „Žmonės negali gyventi be religingumo! Jie būtinai turi išpažinti kokią nors religiją. Tiejį, kurie nepašvenčia savo garbinimo Allahui Vieninteliams, nejučiomis pasineria į įvairiausių ne Allaho garbinimus. Taip nutinka visose gyvenimo srityse.“

Tokie žmonės tampa savo nepažabotų aistrų aukomis. Būtent tuomet jie praranda išskirtines žmogaus savybes ir pereina į gyvulišką būseną:

„Iš tiesų Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės. O tie, kurie nepatikėjo, naudojami gėrybėmis ir ėda, kaip ėda gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė!“ (Koranas, 47:12)

Nėra žmogui didesnės netekties už žmogiškumo praradimą. Bet tai nutinka iš karto po to, kai žmogus palieka Allaho Vienintelio garbinimą ir paseka aistrų ir troškimų religija.

Paskui tokie žmonės pradeda garbinti tokius pačius vergus, kaip ir jie patys. Jie garbina valdovus, vardan asmeninės naudos priėmusius išgalvotus įstatymus, nepriklausomai nuo to, ar jie atstovauja vieną asmenybę, konkrečią partiją ar tautos dalį. Žvilgsniai kreipiami į žmogiškąją būtybę, kuri įvedinėja savus įstatymus, bet nekreipiami į Allaho Vienintelio įstatymus bei nesilaikoma Jo *šarijos*.

Tokia padėtis pabrėžia išskirtinio garbinimo objekto ir religijos svarbą. Kas gali užtikrinti žmogaus gyvybės, garbės ir turto saugumą? Vienareikšmiai, to negali padaryti religija, kurioje sutvėrimai garbina vieni kitus: sekdami išgalvotais įstatymais, papročiais ir tradicijomis, ar išgalvotais tikėjimais...

Allaho Vienybės įrodymai

Laivas, kurį vairuoja du kapitonai, - pasmerktas pražūčiai. Įmonė, turinti du vadovus, netrukus sužlugs; o verslas nesivystys, jei sprendimus priiminės ne vienas, bet keli žmonės. Kiekvienas iš jų sieks valdžios bei nurungti savo konkurentą. Kokia gi jūsų nuomonė apie šią milžinišką visatą? Jei šalimais Allaho egzistuoti kitos, garbinimo vertos dievybės, visatoje vyktų pražūtingas konkuravimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu būtų juose (padangėse ir žemėje) kitų dievų, išskyrus Allahą, tai jie (padangės ir žemė) pražūtų. Šlovė Allahui, Sosto Valdovui, aukščiau Jis viso to, ką jie Jam priskiria!“ (Koranas, 21:22)

Natūralu, kad partneriai konkuruoja tarpusavyje dėl valdžios, kad vienas jų taptų svarbiausiu. Tokia konkurencija kenkia bendram darbui ir tampa žlugimo priežastimi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas neėmė Sau nieko į sūnus, ir nebuvo su Juo jokios dievybės. Priešingu atveju bet kuris dievas pasiimtų su savim, ką sukūręs, ir vieni iš jų išsiauštintų prieš kitus. Šlovė Allahui, Jis yra aukščiau to, ką Jam priskiria!“ (Koranas, 23:91)

Kaip žemiškajame gyvenime vienas su kitu elgiasi karaliai? - Jie kariauja ir žudo vienas kitą. Kiekvienas jų siekia nuversti kitą ir tapti vieninteliu valdovu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jeigu būtų sykiu su Juo dievai, kaip kad jie sako, tada jie išigeistų pasiekti Valdovo Sostą.“ (Koranas, 17:42)

Vienas arabų rašytojas apie Allaho žodžius „**Allahas neėmė Sau nieko į sūnus, ir nebuvo su Juo jokios dievybės.**“ pasakė: „Toliau seka jų pretenzijas neigiantis įrodymas. Išaiškėja daugiadielvystės kvailumas ir prieštaravimas: „**Priešingu atveju bet kuris dievas pasiimtų su savim, ką sukūręs**“ - t. y. kiekvienas atskirai pasiimtų tai, ką sukūręs, ir sutvarkytų juos, kaip panorėjęs. Taip kiekviena visatos dalis priklausytų atskirai dievybei. Arba kiekvienai sutvėrimų rūšiai būtų savas dėsnis, niekaip nesusijęs su bendrais dėsniais. „**Ir vieni iš jų išsiauštintų prieš kitus**“ - kad įgytų valdžią visatai, kuri, iš tiesų, gali egzistuoti paklusdama tik vienam įstatymui ir valdymui. Visos šios valdymo formos visatoje neegzistuoja. Mes matome tik kūrinių vienybę per Kūrėjo Vienybę! Ir dėsnių vienybę įmanoma tik dėl Valdovo Vienybės. Visos visatos dalys nepertraukiamai, be prieštaravimų ir painiavos, viena su kita susijusios. „**Allahas yra aukščiau to, ką Jam priskiria!**“

Garbinimas islame

Islamas – visų Allaho pranašų ir pasiuntinių religija. Iš esmės, islamas – paklusnumas ir nuolankumas Allahui, Jį garbinant, bei daugiadielvystės išsižadėjimas. Deramiausia žmogaus būseną – kai jis garbina Allahą. Tu esi laisvas tiek, kiek paklusti Allahui. Ir tu esi tiek didis ir ramus, kiek tavimi patenkintas Allahas. Savęs garbinimą Allahas padarė visų Savo pranašų ir pasiuntinių didžiausia vertybe: nuo Nojaus (tebūnie jam taika) iki Muchammedo (ﷺ). Allahas Aukščiausiasis sako:

„O Mūsų žodis jau aplenkė Mūsų siūstuosius vergus. Juk iš tiesų jiems bus suteikta pagalba. Išties Mūsų kariuomenė, ji juk pergalingoji.“ (Koranas, 37:171-173)

Allaho garbinimas – visų pasiuntinių įstatymas. Ir jie buvo pasiūsti tam, kad įgyvendintų šį įstatymą. Allahas Savo Pranašui Muchammedui (ﷺ) pasakė:

„Jis įteisino jums religijoje tai, ką įsakė Nojui, ir tai, ką apreiškė Mes tau ir ką įsakėme Abraomui ir Mozei, ir Jėzui: „Išpažinkite tikėjimą ir nesiskaldykite (dėl tikėjimo)!“ Per sudėtingas daiktas daugiadielviam tai, prie ko juos šauki! Allahas pasirenka Sau, ką panorėjęs, ir veda pas Save tuos, kurie kreipiasi (į Jį).“ (Koranas, 42:13)

Ypatingą garbinimo svarbą parodo ir tai, kad pats Allaho Pasiuntinys (ﷺ) trylika metų Mekoje (prieš emigraciją į Mediną) kvietė žmones tik garbinti Allahą ir ištaisyti klaidingus tikėjimo mokymus. Jis (ﷺ) kvietė žmones liautis garbinti stabus. Pranašas (ﷺ) lankydavosi jų susibūrimuose ir sakydavo:

„O žmonės! Tarkite: „Nėr dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą“ ir jūs būsite išgelbėti!“¹²

Allaho Vienintelio garbinimas – nepajudinamas pagrindas, į kurį remiasi visa islamo teisė ir pareigos. Be jo bergždžios visos religinės pareigos, geri darbai ir garbinimo veiksmai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jau buvo apreikšta tau ir tiems, kurie buvo iki tavęs: „Jeigu tu pridūrinsi bendrininkų, tai beverčiai bus tavo darbai, ir tapsi tu vienas iš tų, kurie patyrė nuostolį.“ Taigi, garbink Allahą ir būk iš dėkingųjų!“ (Koranas, 39:65-66)

Toks yra Allaho Pasiuntinio (ﷺ) ir jo Kompanionų kelias. Jis (ﷺ) siuntė juos skelbti Allaho religiją. Pirmiausia Pranašas (ﷺ) liepdavo kviesti garbinti Allahą Vienintelį. Allaho Pasiuntinys (ﷺ), siųsdamas Muaz ibn Džabal, lai Allahas būna juo patenkintas, į Jemeną, pasakė:

„Iš tiesų, tu nuvyksi pas Rašto žmonių tautą. Tad pakviesk juos paliudyti, kad nėra kitos dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą, ir Muchammedas – Allaho Pasiuntinys. Jeigu jie tau šitame paklus, tada pranešk jiems, jog Allahas įsakė jiems mokėti privalomąją labdarą, kuri paimama iš pasiturinčiųjų žmonių ir atiduodama vietiniams vargšams ir stokojantiems. Jeigu jie tau paklus šitame, tada jokiais būdais *zakiatui* neimk iš jų turto to, kas geriausia! Ir baiminkis engiamojo maldavimų, nes tarp jų ir Allaho nėra pertvarų.“¹³

Visagalis Allahas įsakė mums garbinti tik Jį Vienintelį bei išsilaisvinti iš garbinimo ko nors kito, išskyrus Allahą. Šis įsakymas yra pats didingiausias tiek žemiškajame, tiek ir

¹² *Chadisas* iš “Sachych Ibn Hibban”, “Sachych as-Syra an-Nabavija”, Al-Albani

¹³ *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari

Būsimajame gyvenime. Žmogus susitvarko ryšį su savo Viešpačiu gyvenime įkūnydamas Allaho garbinimą. Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie patikėjote! Bijokite Allaho ir būkite su teisingaisiais.“ (Koranas, 9:119)

Žmogus susitvarko ryšį ir su jį supančia visuomene. Pranašas (ﷺ) pasakė:

„Musulmonas yra tas, kurio liežuvis ir rankos kitiems žmonėms yra saugūs. Tikrasis kovotojas Allaho kelyje yra tasai, kuris liovėsi daręs tai, ką uždraudė Allahas.“¹⁴

Allaho garbinimas, apimantis visas jo formas, užtveria kelią naikinančioms žmogiškosioms aistroms, galinčioms sugriauti žmonių tarpusavio santykius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjot! Tegul vieni žmonės nesityčioja iš kitų; galimas daiktas, kad jie – geresni už juos! Ir tegul vienos moterys nesityčioja iš kitų moterų; galimas daiktas, jos – geresnės už jas! Neskriauskite patys savęs ir nevadinkite vieni kitų įžeidžiančiomis pravardėmis. Šlykštus žodis „pasileidimas“ tada, kai patikėjote. O kurie neatgailaus, tie – neteisingieji. O tie, kurie patikėjote! Venkite daugelio spėlionių! Juk kai kurios spėlionės – nuodėmė; ir neskite vienas kito, ir tegu vieni iš jūsų neapkalbinėja už akių kitų. Negi įsigeis kuris nors iš jūsų valgyti savo brolio mėsą, kai jis mirė? Juk jūs pajutote šleikštulį. Tad bijokite Allaho – juk Allahas – Priimantis atgailą, Maloningas!“ (Koranas, 49:11-12)

Tai apima ir visuomeninius santykius. Allahas Aukščiausiasis sako:

¹⁴ *Chadisas*, perduotas Achmad; pagal Al-Albani *chadisas* patikimas.

„Ir garbinkite Allahą ir nedievinkite šalia Jo ko nors kito. Darykite gera tėvams ir artimiesiems, ir našlaičiams, ir neturtėliams, ir kaimynui iš artimųjų, ir kaimynui, kuris nėra iš artimųjų, ir keliauninkui, ir tam, ką užvaldė jūsų dešinės. Iš tiesų Allahas nemyli tų, kurie pasipūtę ir pagyrūnai.“ (Koranas, 4:36)

Tai taipogi apima ir žmogaus santykius su jį supančia aplinka. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nedarykite niekšybių (suirutės) žemėje po to, kai ji sutvarkyta. Šaukitės Jo su baime ir viltimi; iš tiesų Allaho malonė arti gerą darančiųjų!“ (Koranas, 7:56)

Ir politikos srityje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų iš jūsų būstų, - juk Allahas myli teisinguosius!“ (Koranas, 60:8)

Ir ekonomikos srityje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir neteisėtai neeikovkite savo turto tarpusavy ir nepapirkinėkite juo teisėjų, kad nusikalstamai surytumėt dalį žmonių turto, tuo metu, kai jūs žinote.“ (Koranas, 2:188)

Jeigu visa tai pažvelgtume protu, o ne jausmais, įsitikintume, jog Allaho garbinimas yra žmonijos pilnaverčio gyvenimo garantija. Allaho garbinimas išsaugos visatą: jis neigia bet ką, kas kaip nors galėtų sugriauti atskiro žmogaus ir visuomenės gyvenimą, ar visą žemės planetą. Priešingai, Allaho garbinime slypi geriausias būdas (charakteris), kaip apie tai pasakė Allaho Pasiuntinys (ﷺ):

„Mane pasiuntė ištobulinti teisingą ir garbingą būdą (charakterį).“¹⁵

Allaho garbinimas skatina meilę, gailestingumą, taiką, teisingumą, švarą, patikėto turto išsaugojimą, pažadų laikymąsi, dosnumą kaimynams, našlaičiams, vargšams, keliautojams ir stokojuantiems. Jis skatina užuojautą, švelnumą ir geranoriškumą tėvams, giminystės ryšių palaikymą, gerus santykius su kaimynais, sunkumų kitiems palengvinimą ir t.t. Tai taip pat apima ir gerą elgesį su gyvūnais ir kitus gerus dalykus. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) pasakė:

„Už visa, kas gyva, bus apdovanota.“¹⁶

Allaho garbinimas nutolina nuo žemo būdo. Jis draudžia visa, kas visuomenėje skleistų nedorą: vagystes, melą, apgaulę, monopoliją, lupikavimą, nepaklusnumą tėvams, neteisėtą žudymą, neteisėtą kitų žmonių turto pasisavinimą, svetimavimą, melagingą liudijimą, sutarčių nutraukimą, pažadų nesilaikymą, giminystės ryšių nutraukimą, kyšininkavimą, švaistymą, turto eikvojimą draudžiamiems dalykams, apsvėrimą, šmeižtą, piktžodžiavimą ir visas kitas pražūtingas būdo savybes, galinčias sugriauti visuomenės vienybę ir saugumą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Ateikite, aš perskaitysiu tai, ką uždraudė jums jūsų Viešpats.“ Nepridėkite Jam bendrininkų; tėvams – gero darymas; neužmušinėkite savo vaikų baimindamiesi skurdo – Mes maitiname juos ir jus kartu; nesiartinkite prie šlykštybių, prie tų, kurios aiškios, ir prie tų, kurios paslėptos; nežudykite sielos, kurią uždraudė Allahas, tiktai pagal teisę. Tai prisakė Jis jums – galbūt ateisit į protą! Ir

¹⁵ *Chadisas*, perduotas Achmad, Al-Chakim ir Al-Bukhari, knygoje „*Al-Adab Al-Mufrad*“

¹⁶ *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari

nesiartinkit prie našlaičio nuosavybės, nebent su nuostata jo naudai, kol jis nesuaugo; išlaikykite teisingumą matuodami ir pildydami svarstyklės. Mes neuždedame ant sielos nieko, išskyrus tai, kas jai įmanoma. O kuomet jūs kalbate, tai būkit teisingi, kad ir su giminaičiais, ir būkite ištikimi susitarimui su Allahu. Tai Jis jums prisakė – galbūt atsiminsite!“ (Koranas, 6:151-152)

Tokia yra tikrojo garbinimo esmė. Musulmonams įsakyta gerai elgtis netgi su skriaudikais, išvijusiais juos iš jų būstų ir bandžiusiais juos nužudyti. Švelnumas ir atlaidumas – tai metodologija, kurios Pranašas Muchammedas (ﷺ) mokė savo Kompanionus, tebūnie Allahas jais patenkintas. Kartą jie paprašė Pranašo (ﷺ), kad jis kreiptųsi į Allahą su maldavimu prieš daugiadievius, sukėlusius jiems daugybę rūpesčių, išvijusius iš jų namų ir atvirai jiems priešinusius; Pranašas (ﷺ) jiems pasakė:

„Mane pasiuntė ne prakeikti, bet parodyti gailėstingumą!“¹⁷

Garbinimas islame neapsiriboja vien maldomis, labdara, pasninku ir panašiais veiksmais. Priešingai, garbinimas – tai visiškas paklusimas Allahui, nuolankumas Jam visuose Jo įsakymuose, bei šalinimasis nuo to, ką Jis uždraudė; visų garbinimo formų skyrimas tiktai Jam, nes tik Allahas yra absoliučiai Tobulas, be jokių trūkumų. Būtent dėl to kiekvienas garbinimo veiksmas turi būti skirtas išskirtinai Allahui. Aukščiausiasis apie Save sako:

„Nėr nieko panašaus į Jį. Jis – Girdintis, Regintis!“ (Koranas, 42:11)

¹⁷ *Chadisas, perduotas Muslim*

Egzistuoja su Allaho Vienintelio garbinimu nesuderinami veiksmai, dėl kurių žmogus negali vadintis Jo vergu, ir jis nebėra musulmonu, net jei ir tokiu apsimeta. Tokiais veiksmais yra: būrimas, pranašavimas, palaiminimo siekimas iš mirusiųjų teisuolių, medžių ar akmenų; Nusilenkimas jiems iki juosmens ar iki žemės; ritualinis aplink juos apėjimas; gyvulių jiems aukojimas; įžadų jiems padarymas ir dovanų nešimas. Tokių vietų lankymas ir jų išaukštinimas, tikint, kad jose palaidotieji gali atnešti kokią nors naudą ar žalą. Tokie žmonės nesuvokia, jog jeigu mirusieji galėtų suteikti kokios nors naudos – jie pradėtų nuo pačių savęs.

Taipogi egzistuoja veiksmai, kurie sumažina garbinimo, kurį atlieka musulmonas, laipsnį. Jie pastato musulmoną ant išėjimo iš islamo ribos. Tokiais veiksmais yra įvairių amuletų ir virvelių, neva apsaugančių nuo kerų ir nelaimių, rišimas. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) ypatingai dėl šito perspėjo, sakydamas:

„Jūsų protėviai pranašų ir teisuolių kapus paversdavo garbinimo vietomis. Nepaverskite kapų mečetėmis, nes aš jums tai draudžiu!“¹⁸

Allaho Pasiuntinys (ﷺ) savo Kompanionams, tebūnie Allahas jais patenkintas, įsakė elgtis su juo taip, kaip su juo elgėsi Allahas Aukščiausiasis: neišaukštinti jo ir nelaikyti šventuoju. Jis tai padarė iš nuogastavimų, jog jo *umma* gali paklysti panašiai, kaip pasiklydo ankstesniosios bendruomenės. Jis (ﷺ) pasakė:

„Neišaukštinkite manęs taip, kaip krikščionys išaukštino Marijos sūnų, nes aš – vergas. Sakykite: „Allaho vergas ir Jo Pasiuntinys.“¹⁹

¹⁸ *Chadisas*, perduotas Muslim

¹⁹ *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari

Šeichas Abd-Allah Aba Batein rašė: „Termino „garbinimas“ prasmė apima visą religiją. Kai žmogus suvoks liudijimo „Nėr kitos dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą“ prasmę ir ją įgyvendins pripažinimu, kad tik Allahas yra vienintelis garbinimo objektas, - tik tuomet jis pažins tikrąją garbinimo esmę. Toks žmogus supranta, kad tas, kuris bent kažkokios formos garbinimą skiria ne Allahui, išsirinko sau kitą dievybę, net jei jos taip nevadina. Juk naujas pavadinimas nepakeičia dalyko esmės. Kai Adi ibn Chatim, dar būdamas krikščionimi, atvyko pas Pranašą (ﷺ), išgirdo jį (ﷺ) skaitant šią *ają*:

„Jie pasirinko savo dvasininkus ir vienuolius kaip viešpačius sau, greta Allaho.“ (Koranas, 9:31)

Adi pasakė: „Aš jam pasakiau: „Bet mes juk jų negarbiname!“ Tada Pranašas (ﷺ) paklausė: „Argi jie nedraudė to, ką Allahas leido, ir leido tai, ką Allahas uždraudė, ir jūs taip pat sau tai leidote?“ Aš atsakiau: „Taip.“ Jis (ﷺ) pasakė: „Tai ir yra jų garbinimas!“²⁰

Jei, išskyrus Allahą, egzistuoūtų kas nors, kas galėtų suteikti naudą ar apsaugoti nuo blogio, - tai būtų Allaho pasiuntiniai ir pranašai. Bet, iš tikrųjų, tai geba tik Allahas. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) prisipažino neturįs jokios galios. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Aš negaliu nieko pakreipti nei savo naudai, nei pakenkimui, jeigu to neįsigeis Allahas. Jeigu aš žinočiau tai, kas paslėpta, aš padidinčiau sau visokį gėrį, ir manęs nepaliestų blogis. Bet aš esu tiktai perspėjantis mokytojas ir žinianešys tautai, kuri tiki.“ (Koranas, 7:188)

²⁰ *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari “*At-Tarich*”, At-Tirmizi “*As-Sunan*”, At-Tarabani “*Al-Madžam al-Kabir*”. Al-Albani įvertino *chadisą* kaip patikimą.

Allaho Pasiuntinys (ﷻ) taip pat pasakė, kad, išskyrus Allahą, niekas kitas neturi jokios galios, kuri suteiktų naudos ar apsaugotų nuo žalos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Aš šaukiuosi savojo Viešpaties ir neperšu Jam į draugus nieko!“ Sakyk: „Aš neturiu galių jums pakenkti ar atvesti jus į tiesų kelią!“ Sakyk: „Niekas neapgins manęs nuo Allaho, ir aš nerasiu, išskyrus Jį, jokio prieglobsčio.“ (Koranas, 72:20-22)

Kaip puikiai vienas rašytojas pasakė: „Kai nuolankumas religiniuose dalykuose ir jų suvokime yra ne Allahui, papuolama į nesibaigiančių abejonių, spėlionių ir išsigalvojimų ratą. Visa tai įkūnija įvairias aršios tamsuoliškos stabmeldystės formas. Tokia buvo prasčiokų spėlionių pasekmė: jie duodavo stabams įžadus ir aukodavo jiems aukas, kuriomis kartais būdavo net nuosavi vaikai! Tai vyko dėl neteisingų tikėjimo mokymų ir klaidingo jų supratimo. Žmonės ir toliau gyveno pastovioje baimėje. Jie bijojo daugybės išsigalvotų dievybių, genčių vadų ir jų sargybos, taipogi aiškiaregių ir būrėjų, su kuriais buvo neatsiejami. Egzistavo ir su dvasiomis bei džiniais susiję būrėjai. Daugelis drebėdavo iš baimės prieš sudievinčius šeichus ir šventuosius, kurie pretendavo į slėpinio žinias! Esama daugybė spėliojimų, kurių žmonės iki šiolei bijo; jie garbina savo dievybes ir viliasi jų palankumo. Ir tai tęsis tol, kol juos išves į tiesą.“

Allaho garbinimas sulaiko gyvuliškas aistras ir sugražina jas į būseną, kokios geidžia Allahas. Ir tuomet žemėje įsiviešpataus gerovė. Visata bus išgelbėta nuo sutrikimų, kurių vaisius jau galime matyti - ozono skylės ir papildomas ultravioletinių spindulių fonas - žmonių materialistinių troškimų pasekmė. Dėl atitolimo nuo Allaho garbinimo, religijos vardu pradėtos praktikuoti įvairių formų niekšybės. Vardan „išsivystymo“ prarasta daugybė teisių. Prisidengiant

„laisva prekyba“, neteisėtai pasisavinamas daugybės žmonių turtas; o prisidengus „asmens laisvėmis“ pavergiami žmonės. Dėl viso šito visuomenėje atsirado neapkenčiamas susisluoksniavimas, rasizmas, daugiadielvystė ir stabmeldystė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negarbė atsirado sausumoje ir jūroje dėl to, ką įgijo žmonių rankos, kad galėtų jie paragauti bent truputį to, ką jie kūrė. Galbūt jie sugrįš!“ (Koranas, 30:41)

Nuolankumas Allahui išvaduoja žmogų nuo nuolankumo kam nors kitam. Jis išveda žmogų iš vergų garbinimo į Allaho Vienintelio garbinimą. Taip žmogus pasiekia tikrąjį orumą ir laisvę. Šios laisvės jam negali užtikrinti jokia kita gyvenimo sistema, išskyrus islamiškąją, kurioje visi žmonės įvairiausiose gyvenimo srityse paklūsta Allahui. Jie paklūsta tikėjime, religiniuose ritualuose ir įstatymuose. Ir visa tai yra garbinimas. Galvos linksta prieš nieką kitą, išskyrus Allahą.

Pasaulis, kuriame taikomi žmogaus sukurti įstatymai, gyvena pagal džiunglių įstatymus. Stipresnis ryja silpnesnį, turtingasis žemina vargšą, ir išnaudoja kiekvieną galimybę, kad praturtėtų. Jo nejaudina, kad tai vyksta kito žmogaus laimės ar gyvybės sąskaita. Paklusimas Allahui apsaugo kitų žmonių – silpnųjų, bejėgių ir senelių – teises. Priešingai, tokie žmonės labiau už kitus nusipelno savo garbės, turto ir teisių išsaugojimo. Gailestingasis pasigailės gailestingųjų. Būkite gailestingi žemeje, ir jūsų pasigailės Tasai, Kuris yra danguje. Būtent šito musulmoną moko Allaho garbinimas.

Islamas atėjo išlaisvinti žmones iš fizinės vergovės; tai – pirmoji religija, skatinusi išlaisvinti vergus. Vergo išlaisvinimas ir pagalba išsiperkant iš vergijos islame atperka daugelį nuodėmių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie nori atleidžiamojo (laisvės) rašto, iš tų, kuriuos užvaldė jūsų dešinės, - atleiskite, jeigu žinote, kad

jie turi gerų (savybių), ir duokite jiems iš Allaho turto tai, ką Jis davė jums.“ (Koranas, 24:33)

Islamas taip pat atėjo išlaisvinti žmones iš vergovės kam nors kitam, išskyrus Allahą. Islamas saugo žmones nuo prasimanymų, pranašautojų, būrėjų ir melagių. Savo pasekėjų širdyse islamas įtvirtino tikėjimą tuo, kad nauda ir žala įmanoma tik iš Allaho Rankų. Ko Jis įsigėdžia – būna, o ko Jis nenori – ne. Visa žmonija Jo valdžioje! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kokia neganda išrinkta tik Allahui leidus. O kas patikėjo Allahą, to širdį Jis nukreips tiesiu keliu. Allahas žino apie kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 64:11)

Musulmonai skirtingais laipsniais įgyvendina Allaho garbinimą; jie tėra žmonės, kuriems gali atsitikti tas pats, kaip ir likusiesiems. Juos gali užvaldyti aistros. Jie nėra angelai ar nenuodėmingi. Ibn Al-Kajim, lai Allahas būna juo patenkintas, pasakė: „Viena išskirtinių Allaho garbinimo savybių yra ta, kad jis remiasi į du nepajudinamus stulpus: stiprią meilę ir visišką nuolankumą. Jiedu sudaro garbinimo pilnatvę. Žmonių tarpusavio skirtumai slypi šiuose dviejuose stulpuose. Žmogus, visą savo meilę ir nuolankumą pašventęs ne Allahui, šią Allaho teisę perdavė kažkam kitam. Nejmanoma, jog kokia nors įstatymų leidyba kviestų į ką nors panašaus... Vienas išskirtinių garbinimo bruožų – nusilenkimas iki žemės. Kam nors kitam taip nusilenkęs žmogus, prilygino kūrinį Allahui. Kitu išskirtiniu garbinimo bruožu yra pasitikėjimas. Žmogus, besikliaunantis kuo nors kitu, išskyrus Allahą, prilygino kūrinį Allahui. Iš išskirtinių bruožų dar yra nuolankumas. Žmogus, paklęsęs ne Allahui, prilygino kūrinį Kūrėjui.“²¹

²¹ Ibn Al-Kajim, „*Al-džauab al-Kafi*“

Tiesioginis vergo-Viešpaties ryšys

Allaho garbinimas – tai žmogaus sielos iškėlimas ir jos išlaisvinimas nuo ko nors kito garbinimo. Garbinimu užmezgamas tiesioginis ryšys tarp žmogaus ir jo Kūrėjo. Tokiu būdu tarp Jo ir žmogaus nėra jokių tarpininkų. „Durys“ visur ir visada atvertos, jos neturi nei durininkų, nei sargybos, kurie spręstų ką praleisti, o ko – ne. Įženk pro šias duris ir pranešk savo Kūrėjui apie savo poreikius, kreipkis į Jį pagalbos sprendžiant savo reikalus; prašyk Jo visko, ko tik įsigeisi. Jo dosnumas beribis! Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada teiraisis Mano vergai apie mane, tai Aš juk – arti, atsišaukiu į šaukiančiojo balsą, kada jis bešauktų Mane. Tegul jie atsišaukia Man ir tegul tiki Manimi – galbūt jie eis tiesiu keliu!“ (Koranas, 2:186)

Kokios sunkios tavo nuodėmės bebūtų, ir kokios baisios būtų tavo klaidos, tau nereikia jokio tarpininko tarp tavęs ir Allaho. Prašyk nuodėmių atleidimo, nes padangės atviros tavo ryšiui. Tau tereikia būti teisingam ir nuoširdžiam. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu kas blogai elgsis arba bus neteisingas pats sau, o paskui paprašys Allaho atleidimo, tai jis ras Allahą, Atlaidingą, Maloningą.“ (Koranas, 4:110)

Kokie bebūtų tavo poreikiai ar prašymai, Allahas Aukščiausiasis džiaugiasi tavo nuolankiu kreipimusi į Jį ir maldavimu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Šaukitės Viešpaties nuolankūs ir slapčia. Iš tiesų Jis nemėgsta peržengiančių ribas!“ (Koranas, 7:55)

Jo lobynai - neišsenkantys. Ir niekas negali sukliudyti Jo malonei. Viename *kudsi chadise*²² Allahas Aukščiausiasis pasakė:

„O Mano vergai! Uždraudžiau Sau neteisybę, ir uždraudžiau neteisybę jums. Tad nebūkite vieni kitiems neteisingi. O Mano vergai! Visi jūs pasiklydę, išskyrus tuos, kuriems parodžiau tiesų kelią, tad prašykite Manęs, kad nukreipčiau jus į tiesos kelią, ir Aš jus nukreipsiu! O Mano vergai! Visi jūs alkstate, išskyrus tuos, kuriuos Aš pamaitinu. Tad prašykite Manęs maisto ir Aš jus pamaitinsiu! O Mano vergai! Visi jūs nuogi, išskyrus tuos, kuriuos aprengiau. Tad prašykite Manęs jus aprengti, ir Aš jus aprengsiu! O Mano vergai! Jūs nuodėmiaujate dieną ir naktį, o Aš jums atleidžiu visas nuodėmes. Tad prašykite manęs atleidimo, ir Aš jums atleisiu (jūsų nuodėmes)! O Mano vergai! Jūs niekada nesugebėsite Man pakenkti ar duoti Man naudos! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, būtų tokie dievobaimingi, kaip širdis paties dievobaimingiausiojo iš jūsų, tai niekuo nepapildytų Mano nuosavybės! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, būtų tokie nedori, kaip širdis paties nedoriausiojo iš jūsų, tai niekuo nesumažintų Mano nuosavybės! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, susirinktų į vieną vietą ir Manęs (ko nors) paprašytų, ir Aš kiekvienam duočiau tai, ko jis prašė – tai sumažintų mano nuosavybę tiek, kiek (vandens) sumažina į jūrą įmesta adata! O Mano vergai! Iš tiesų, Aš suskaičiuosiu tik jūsų darbus, o paskui už juos pilnai atsiskaitysiu. Tad tas, kuris įgijo gėrį,

²² *Kudsi chadisas* – *chadisas*, kurį apreiškė Allahas Aukščiausiasis, bet jo prasmę Pranašas (ﷺ) perdavė savais žodžiais. (vert.past.)

tešlovina Allahą, o tas, kuris įgijo kažką kitą nei tai, tekaltina tik pats save!“²³

Tikrajam garbinimo objektui nereikia, kad tarp Jo ir Jį garbinančiojo būtų kokie nors tarpininkai, nes Jis žino, kas Jį garbina ir juos girdi. Jis žino jų slaptas ir atviras kalbas. Ir Jam visiškai paprasta patenkinti jų prašymus, dėl kurių jie įvairiausiomis kalbomis į Jį kreipiasi. Jam nereikia, kad kas nors iš Jo kūrinių perdavinėtų Jam kitų Jo kūrinių prašymus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė jūsų Viešpats: „Kvieskite Mane, Aš jums atsakysiu; iš tiesų, kurie iš didybės negarbina Manęs – eis Pragaran pažeminti!“ (Koranas, 40:60)

Taip Allahas Aukščiausiasis perspėjo Savo vergus dėl tų, kurie bandys stoti tarp Jo ir Jo tarnų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Išties! Tik į Allahą gali būti nukreiptas švarus tikėjimas. O tie, kurie prisiėmė sau globėjus, išskyrus Jį, jie sako: „Mes garbiname juos tiktai tam, kad jie priartintų mus prie Allaho, kaip galima arčiau.“ Allahas nuspręs tarp jų, dėl ko jie tarpusavy nesutarė! Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu to, kuris meluoja ir netiki.“ (Koranas, 39:3)

²³ *Chadisas, perduotas Muslim.*

Ko nors kito garbinimo pasekmė

Praktiškai visose šiuolaikinėse visuomenėse – išsivysčiusiose ir ne – egzistuoja socialinė neteisybė. Yra šeimos, plinta ištvirkavimas ir narkotikai, korupcija, ekonominės ir politinės krizės, karai. Visų šių nelaimių, kurias šiandieną stebime, priežastimi yra nusisukimas nuo Allaho garbinimo, įsakančio gėrį ir draudžiančio niekšybes. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu tiesa sektų jų aistromis, tada sugriūtų padangės ir žemė, ir tai, kas jose. Mes dovanojome jiems Priminimą, bet jie nuo priminimo jiems nusigrėždavo.“ (Koranas, 23:71)

Verta žinoti, kad Allaho garbinimo įgyvendinimas yra santykinis. Kiekvienąsyk, kai vienos ar kitos visuomenės nariai atitolsta nuo Allaho garbinimo, juos išstinka nelaimės ir jie pasiklysta. Ir kiekvienąsyk, kai jie įgyvendina Allaho garbinimą, tuo pačiu sprendžia savo visuomenės problemas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu kada ateis jums Mano vadovavimas – tai, kas seks Mano vadovavimu, tas nepaklys ir nebus nelaimingas! O kas nusigrėš nuo Manojo Priminimo, to iš tikrųjų laukia sunkus gyvenimas! Ir Prikėlimo dieną Mes atvesime jį aklą. Jis sakys: „Viešpatie, kam prikėlei mane aklą, juk anksčiau aš buvau regintis?“ (Koranas, 20:123-125)

Taip ir atsitinka. Nepaklususieji Allahui Vieninteliam ir valdantieji ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, galiausiai pradeda garbinti kažką kitą, išskyrus Allahą. Šis garbinimas suryja visą jų žmoniškumą, orumą ir laisvę. Tai veikia ir jų išgalvotas sistemas, kurios, kaip jie teigia, garantuosiančios jiems žmoniškumą, laisvę ir orumą. Europa nuo Allaho garbinimo

pabėgo, kai bandė atsikratyti bažnyčios, prisidengusios iškraipyta religija, valdžios. Per revoliuciją prieš bažnyčią, kuri pamiršo žmogiškąsias vertybes, Europa sukilo prieš Allahą. Po revoliucijos žmonės įsivaizdavo, jog jie atras savo žmoniškumą, laisvę, vertę ir naudą individualistinėje (demokratijos) sistemoje. Jie dėjo visas viltis į laisvę ir garantijas, kurios žadėjo duoti išgalvotas konstitucijas, parlamentines valdymo formas, laisvę žiniasklaidai, išrinktosios daugumos valdžią ir t.t. Ir kokie buvo rezultatai? Pasaulį užvaldė kapitalizmo neteisybė. Toji neteisybė neįmanomomis padarė išsvajotąsias laisves. Ir visa tai liko tiesiog šūkais ir svajonėmis! Didžioji dauguma atsidūrė niekingos mažumos, kuriai priklauso kapitalas, vergijoje. Ir šiuos žmones palaiko „parlamentinė dauguma“, išgalvotosios konstitucijos, laisvoji žiniasklaida ir kitos „garantijos“, kurios, kaip tikėjosi žmonės, turėjo užtikrinti jiems žmoniškumą, vertybes ir laisves atskirai nuo Allaho garbinimo!

Vėliau dalis žmonių pasiekė kitą kraštutinumą, kuriame pagrindinį vaidmenį turi kokia nors partija. Ir ką jie padarė? Jie išmainė vergiją kapitalistams į vergiją vargetoms. Jie iškeitė nuolankumą turto valdytojams ir didžiosioms kompanijoms į nuolankumą valstybei, kuri valdė šį turtą! Tokiu būdu šis žmonių sluoksnis tapo dar pavojingesniu už kapitalistus. Visur ir visada, bet kurioje sistemoje, žmogus paklusta kitam žmogui, mokėdamas savo turtu ir gyvybe. Bet kuriuo atveju, žmogus šią kainą sumoka įvairiems šeimininkams.

Įžanga į tikrąjį garbinimą

Natūrali tikrojo garbinimo sąlyga yra nepriskirti Allahui bendrininkų: nei Jam pačiam, nei Jo vardams ir atributams, nei Jo įsakymams ir draudimams. Tik tuomet tavo gyvenimas bus nukreiptas taip, kaip to norėjo Allahas Aukščiausiasis. Garbinimo pamatu yra meilė, nuolankumas ir paklusimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui.“ (Koranas, 6:162)

Jei bent viena iš šių sudedamųjų prarandama – Allaho garbinimas tampa netikru. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tarp žmonių esama tokių, kurie priskiria, šalimais Allaho, Jam lygius; jie juos myli, kaip myli Allahą. O tie, kurie patikėjo, stipriau myli Allahą. Ir jeigu pamatytų tie, kurie neteisingi, kada jie išvys bausmę, jog visa galia priklauso Allahui ir kad Allahas stipriai baudžia!“ (Koranas, 2:165)

Allahas sukūrė visus savo sutvėrimus tam, kad jie Jį šlovintų ir garbintų. Savo esybėmis jie veržiasi pas Jį, kaip pasakė Aukščiausiasis:

„Šlovina Jį septynios padangės ir žemė, ir tie, kas jose. Nėr nieko, kas negarbintų ir nešlovintų Jo, bet jūs nesuprantate jų šlovinimo. Iš tiesų Jis – Romus, Atlaidus!“ (Koranas, 17:44)

Jam lenkiasi visi: savanoriškai arba ne. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tu, kas padangėse ir žemėje, jų šešėliai geranoriškai ar prieš savo valią lenkiasi Allahui iš ryto bei vakare.“ (Koranas, 13:15)

Visi kiti sutvėrimai, išskyrus žmogų, vadovaujasi savo prigimtimi (*fitra*). Jie nepriima jokių daugiadiėvystės apraiškų ir negarbina ko nors kito, išskyrus Allahą. Allahas Dovydo sūnui Saliamonui suteikė išskirtinę valdžią - jam pakluso vėjas ir džinai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O Saliamonui (padarėme pavaldu) vėją... kuris ryte praskriedavo mėnesio atstumą, ir po pietų - mėnesio atstumą. Mes jam privertėm tekėti vario šaltinį. O tarp džinų (buvo tokių), kurie dirbo dėl jo Viešpaties pavedimų, o tie, kurie vengs Mūsų paliepimo, Mes duosim paragauti bausmės Ugnimi. Dirba jie jam tai, ko jis įsigeidžia, iš nuostabių statinių, statulų, taurių, gilių kaip cisternos, ir tvirtų katilų. Parodyk dėkingumą, Dovydo gimine! Tačiau nedaugelis Manųjų vergų yra dėkingi!“ (Koranas, 34:12-13)

Allahas apdovanojo jį gyvūnų kalbos supratimu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir paveldėjo Saliamonas iš Dovydo ir tarė: „O žmonės, išmokyti mes paukščių kalbos, ir duota mums viskas! Iš tiesų tai – aiški malonė!“ (Koranas, 27:16)

Jis (tebūnie jam taika) rūpinosi savo kariuomenėmis, paplitusiomis visoje žemėje ir pakludavusioms jo įsakymams. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir surinktos pas Saliamoną jo kariaunos iš džinų, žmonių ir paukščių, ir jie pasiskirstė.“ (Koranas, 27:17)

Kartą Saliamonas pasigedo vieno paukščio – kukučio. Jis įpyko ir pažadėjo paukštelį nubausti už tai, kad jis nepasirodė. Bet netrukus kukutis sugrįžo su žinia, jog Sabos karalienė ir jos tauta yra daugiadiėviai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Apžiūrinėdamas paukščius tarė: „Kas man? Kodėl gi aš nematau kukučio? Ar jo čia nėra? Aš skirsiu jam didelę bausmę arba nudobsiu jį, jeigu pasirodys pas mane ir nepateiks aiškios to priežasties.“ Tas delsė neilgai ir tarė: „Aš sužinojau tai, ko tu nežinai, ir atvykau pas tave nuo Sabos su tikromis žiniomis. Aš suradau moterį, kuri juos valdo, ir duota jai viskas, ir sėdi ji dideliame soste. Aš užtikau, kad jinai ir jos tauta garbina saulę vietoj Allaho, ir šėtonas išpuošė jiems jų darbus ir išvedė juos iš kelio, ir jie neina tiesiai. Taip buvo padaryta, kad jie negarbintų Allaho, Kuris išveda tai, kas paslėpta danguje ir žemėje, ir žino tai, ką jūs slepiate, ir tai, ką jūs parodote. Allahas – nėra dievybės, išskyrus Jį, Viešpats didžiojo Sosto!“ (Koranas, 27:20-26)

Visuotinis viendievytės būdas

Visi pasiuntiniai ir pranašai – nuo Adomo (tebūnie jam taika) iki paskutiniojo Pasiuntinio ir Pranašo Muchammedo (ﷺ) – kvietė garbinti ir paklusti Allahui Vieninteliam. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes nesiuntėme nė vieno pasiuntinio iki tavęs, kuriam nebūtų apreikšta: „Nėra kitos dievybės, išskyrus Mane. Tad garbinkite Mane!“ (Koranas, 21:25)

Visi šie pasiuntiniai buvo pasiūti vardan viendievytės garbinime. Ši viendievytė verta, kad vardan jos eikvotume turtus ir kentėtume sunkumus bei skausmus. Ir ne dėl to, jog Allahui šito reikėtų – o Jam nereikia absoliučiai nieko iš savo kūrinijos – bet dėl to, jog žmogaus gyvenimas harmoningas ir geras tik viendievytėje.

Pradžiai apžvelkime viendievytės įtaką žmogaus egzistavimui. Kaip ji veikia žmogaus natūralų garbinimo poreikį bei jo būklę. Kaip ji įtakoja žmogaus gyvenimo ir egzistencijos suvokimą. Šis visaapimantis suvokimas svarbus visose gyvenimo srityse, poreikiuose ir problemose, nes sugrąžina prie vienintelio svarbiausio garbinimo objekto. Būtent į Jį reikia kreiptis su prašymais ir poreikiais, tik Juo pasikliauti, ir tik Jo bijoti. Būtent Jo pykčio reikia saugotis ir Jo patenkinimo reikia siekti. Visiems vienas garbinimo objektas. Būtent Jis viską sukūrė ir valdo. Žmonijos egzistencija grįžta prie vienintelės ištakos, iš kurios žmogus gauna visas sampratas, vertybes ir matus. Būtent pas Jį žmogus randa visus atsakymus į jį jaudinančius klausimus apie būtį, gyvenimą ir save patį.

Žmogaus gyvenimas yra iš jausmų, veiksmų, sampratų ir atsakymų apie tikėjimo mokymus ir teisingą kelią; egzistavimo priežasties ir prigimties, gyvenimo ir mirties klausimų; tikslo

siekimo ir sveikatos išsaugojimo, žemiškojo ir amžinojo gyvenimo klausimų. Todėl nesek įvairiais keliais ir kryptimis, bet eik teisingu keliu!

Allahas išsirinko pranašus žinios nešėjais. Jis apdovanojo juos Savo meile. Bet nepaisant visko, jie tėra žmonės, kurių negalima garbinti ar skirti jiems bent kokios nors rūšies garbinimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nedera žmogui, jei Allahas jam dovanojo Raštą ir išmintį, ir pranašavimą, o jisai po to ima ir pasako žmonėms: „Būkite vergais man, o ne Allahui.“ Priešingai, jie turėtų sakyti: „Būkite dvasiniais mokytojais, todėl kad jūs mokote Rašto ir jūs studijuojate jį.“ Ir neįsakys Jisai jums, kad paimtumėte angelus ir pranašus viešpačiais. Argi Jis įsakytų jums netikėjimą tada, kai jūs – atsidavusieji?“ (Koranas, 3:79-80)

Nojus (tebūnie jam taika) buvo pirmuoju pasiuntiniu po pranašo Adomo (tebūnie jam taika). Tarp savo tautiečių jis išgyveno 950 metų, visas pastangas skirdamas kvietimui. Nojus (tebūnie jam taika) savo tautą ragino ir baugino, kad sugrąžintų ją į viendievybę ir Allaho Vienintelio garbinimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes jau siuntėme Nojų pas jo tautą, ir tarė jis: „O mano tauta! Garbinkite Allahą, neturim mes kitos dievybės, išskyrus Jį. Aš bijau, kad ištiks jus bausmė Didžiąją dieną.“ (Koranas, 7:59)

Vėliau, kai žmonės išklysdavo nuo Allaho garbinimo, kiekvienąsyk jiems atsiųsdavo pasiuntinius ir pranašus, kurie atnaujindavo jiems religiją ir sugrąžindavo juos į viendievybę ir išsigelbėjimo nuo Ugnies kelią. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pasiuntėme kiekvienai tautai po pasiuntinį: „Garbinkite Allahą ir šalinkitės stabmeldystės.“ Buvo tarp

jų tokių tautų, kurias Allahas nuvedė tiesiu keliu, o buvo ir tų, kurioms lemtas paklydimas. Tad eikite per žemes ir žiūrėkite, kokio galo sulaukė laikiusieji tai melu.“ (Koranas, 16:36)

Visų pranašų protėvis Abraomas (tebūnie jam taika), pamatęs savo tautos daugiadienvystę, pradėjo su ja diskusiją, apie tai, ką jie garbino. Jis pateikė jiems įvairius protingus įrodymus, kurie galėjo įtikinti juos, dėl jų tikėjimo klaidingumo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Štai tarė Abraomas savo tėvui Azarui: „Nejaugi tu prisiimi stabus dievais? Matau, jog tu ir tavo tauta – aiškiai pasiklydę.“ Ir taip Mes parodome Abraomui dangaus ir žemės karalystę tam, kad būtų iš tų, kurie tiki be abejonės. Ir kada apsiautė jį naktis, pamatė jis žvaigždę ir tarė: „Tai - mano Viešpats!“ O kuomet jinai nusileido, jis tarė: „Nemyliu nusileidžiančių.“ Kada jis pamatė mėnulį patekant, tarė: „Tai – mano Viešpats!“ Kada gi šis nusileido, jis tarė: „Jeigu mano Viešpats neišves manęs į tiesų kelią, aš būsiu iš pasiklydėlių.“ Kada jis pamatė saulę patekant, tarė: „Tai – mano Viešpats! Jis – visų didžiausias!“ Kada gi ji nusileido, jis tarė: „O tauta mano! Aš neturiu nieko bendro su tuo, ką jūs priduriate Jam bendrininku. Aš atgrėžiau savo veidą į Tą, Kuris sukūrė padanges ir žemę, nusilenkdamas tiktai Jam, ir aš – ne iš daugiadienvių.“ (Koranas, 6:74-79)

Visų Izraelio sūnų tėvas Jokūbas (tebūnie jam taika) labai stengėsi, kad po jo išliktų viendievytė. Mirties patale, kada žmogui sunku galvoti apie ką nors kitą, išskyrus savo gyvenimą, jis mokė savo sūnus. Tokiu momentu, didžiausiu rūpesčiu jam buvo viendievytės išsaugojimas ir Allaho Vienintelio garbinimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jūs buvot liudininkai, kai stojo priešais Jokūbą mirtis? Štai jis tarė savo sūnams: „Ką jūs garbinsite po manęs?“ Jie pasakė: „Mes garbinsime tavo Dievą ir tavo tėvų – Abraomo, ir Ismaelio, ir Izaoko – Dievą, Vienatinį Dievą, ir Jam mes atsiduodam.“ (Koranas, 2:133)

Allaho pranašas Juozapas (tebūnie jam taika), patyręs įkalinimą, neteisybės skausmą ir išsiskyrimą su artimaisiais, nepamiršo viendievytės, ir į ją kvietė savo kameros kaimynus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O mano bičiuliai kalėjime! Ar skirtingi valdovai geriau nei Allahas, Vienintelis, Galingas? Be Jo jūs meldžiatės tiktai vardams, kuriuos davėte jūs ir jūsų tėvai: Allahas nesiuntė su jais jokios valdžios. Sprendiniai priklauso tiktai Allahui, Jis įsakė, kad garbintumėte tik Jį. Tai – teisingas tikėjimas, bet didžioji žmonių dalis to nežino.“ (Koranas, 12-39-40)

Kai Allaho pranašo Mozės (tebūnie jam taika) tauta paprašė jo padaryti jiems stabą, Mozė (tebūnie jam taika) jiems išaiškino tikrąją dievybę, kurias jie garbino, esmę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pervedėm Mes Izraelio sūnus per jūrą, ir atėjo jie pas žmones, kurie buvo atsidavę savo stabams. Jie tarė: „O Moze! Padaryk mums dievą – tokį dievą, kaip jų.“ Jis tarė: „Iš tiesų jūs – tamsūs žmonės! Pražudyta bus tai, ko jie laikosi, ir tuščia tai, ką jie darė!“ Jis tarė: „Nejaugi ieškosiu jums kitos dievybės, išskyrus Allahą, kuomet Jis išaukštino jus virš pasaulių?“ (Koranas, 7:138-140)

Kai Izraelio sūnūs išklydo iš tiesaus kelio, atmetė Mozės (tebūnie jam taika) *šariją*, bei šalimais Allaho pradėjo garbinti pranašą Uzairą, jiems atsiuntė pranašą Jėzų (tebūnie jam taika), kad sugrąžintų juos į tiesų kelią. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nepatikėjo tie, kurie sakė: „Juk Allahas – Mesijas, Marijos sūnus.“ O Mesijas tarė: „O Izraelio sūnūs! Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Juk, kas priskiria Allahui bendrininkų, tam Allahas uždraudė Rojų. Jo slėptuvė – Ugnis, ir nėra neteisuliams pagalbininkų!“ (Koranas, 5:72)

Paskutinysis Pranašas ir Pasiuntinys Muchammedas (ﷺ) pasiųstas žmonėms, kurie užmiršo tikrąją vienadievę religiją. Jie garbino medžius ir akmenis. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) vienuolika metų kvietė žmones paliudyti:

„Sakykite: „Nėr kitos dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą“ ir jus būsite sėkmingi.“²⁴

Visi šie garbingieji pasiuntiniai ir jų perduotos žinios, visos šios milžiniškos Allaho pasiuntinių (tebūnie jiems visiems taika) pastangos, visais laikais kviečiančiųjų ir tikinčiųjų patirtas skausmas ir sunkumai, visa tai sumokėta vardan to, kad žmonija negarbintų vergų, bet visur ir visada garbintų Allahą Vienintelį, tiek šiame, tiek ir amžinajame gyvenime.

²⁴ *Chadisas*, perduotas Ibn Hibban

Daugiadielvystės atsiradimo pradžia

Nuo pranašo Adomo (tebūnie jam taika), visa žmonija išpažino prigimties (*fitros*) religiją – viendievybę. Daugiadielvystė ėmė rasti Nojaus (tebūnie jam taika) tautoje iš kraštutinių teisuolių ir šventųjų atžvilgiu. Iš pradžių Nojaus (tebūnie jam taika) tauta pasistatė stabus, primenančius jiems apie mirusius teisuolius, kažkada besirinkusius toje vietoje. Pasikeitus kartoms, šėtonas jiems šnibždėjo: „Jūsų protėviai pastatė šiuos stabus, nes juose yra malonė, jie yra ypatingi.“ Taip žmonės pradėjo garbinti teisuolius ir šventuosius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė: „Jokiais būdais neapleiskite savo dievų, neapleiskite jokiai būdais Vaddo ir Suvo, ir Jaguso, ir Jauko, ir Nasro!“ (Koranas, 71:23)

Musulmonų mokslininkas ir Korano aiškintojas Ibn Abbas, lai Allahas būna juo patenkintas, pasakė: „Šių stabų vardais šaukdavo Nojaus tautos teisuolius. Jiems numirus, šėtonas jų tautiečiams įteigė pastatyti stabus tose vietose, kur jie dažnai susirinkdavo, bei pavadinti juos teisuolių vardais. Jie taip ir padarė, bet tuomet dar niekas jų (stabų) negarbino. Juos garbinti pradėjo po jų atėjusi karta.“²⁵

Daugiadielvystės pasaulyje egzistavimas, nepaisant garbinimo objektų įvairovės, kategoriškai įrodo žmonijos poreikį garbinti, ir kad iš pradžių buvo viendievybė. Bet nuo pranašų ir pasiuntinių atėjimo praėjus daug laiko šėtonas išgražindavo žmonėms jų poelgius, vedusius į daugiadielvystę. Ne Allaho garbinimas turi daugybę formų:

²⁵ Al-Bukhari

- Teisuolių ir šventųjų garbinimas

Tai vyko Nojaus (tebūnie jam taika) tautoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė: „Jokiais būdais neapleiskite savo dievų, neapleiskite jokiais būdais Vaddo ir Suvo, ir Jaguso, ir Jauko, ir Nasro!“ (Koranas, 71:23)

- Akmenų, medžių, stabų garbinimas

Tai vyko Abraomo (tebūnie jam taika) tautoje. Allahas Aukščiausiasis Abraomo (tebūnie jam taika) lūpomis pasakė:

„Tarė jis: „Negi jūs meldžiatės tam, kurį ištašėte? O Allahas sukūrė jus ir tai, ką jūs darote.“ (Koranas, 37:95-96)

- Saulės, mėnulio, žvaigždžių ir planetų garbinimas

Tai vyko Sabos karalienės tautoje pranašo Saliamono (tebūnie jam taika) laikais. Apie tai jam pranešė kukutis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Aš užtikau, kad jinai ir jos tauta garbina saulę vietoj Allaho, ir šėtonas išpuošė jiems jų darbus ir išvedė juos iš kelio, ir jie neina tiesiai. “ (Koranas, 27:24)

- Žmonių garbinimas

Tai vyko Faraono tautoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė Faraonas: „O didikai, nežinau jums kito dievo, išskyrus mane. Kurk ugnį, Hamanai, kaitink molį ir pastatyk bokštą; galgi aš įkopsiu pas Mozės Dievą. Juk aš manau, kad jis – melagis.“ (Koranas, 28:38)

- Gyvūnų garbinimas

Tai vyko Mozės (tebūnie jam taika) tautoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pagamino jiems veršį, kaip gyvą ir mūkiantį. Ir tarė: „Tai – jūsų ir Mozės dievas, bet jis užmiršo jį.“ Negi jie nematė, kad jis neatsako jiems žodžiu ir negali jiems nei pakenkti, jei duoti kokios naudos. Ir buvo sakęs jiems Aaronas dar prieš tai: „O tauta mano! Jus tiktai gundo šituo. O juk jūsų Viešpats – Gailestingasis, eikite paskui mane ir klausykite mano įsakymo!“ Jie tarė: „Mes nesiliausim jį garbinę, kol nesugrįš pas mus Mozė.“ (Koranas, 20:88-91)

- Pranašų ir pasiuntinių garbinimas

Tai vyko tarp paklydusiųjų judėjų ir krikščionių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė judėjai: „Uzairas – Allaho sūnus.“ Ir tarė krikščionys: „Mesijas – Allaho sūnus.“ Šitie žodžiai jų lūpose panašūs į žodžius tų, kurie anksčiau netikėjo. Te pražudo juos Allahas! Kaip jie nutolę nuo tiesos!“ (Koranas, 9:30)

- Medžių garbinimas

Tai vyko pranašo Šuaibo (tebūnie jam taika) tautoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Palaikė melagiais pasiuntinius Aikos gyventojai. Štai tarė jiems Šuaibas: „Nejau nepabijosite? Aš – jums patikimas pasiuntinys. Tad bijokite Allaho ir pakluskite man!“ (Koranas, 26:176-179)

- Stabų garbinimas

Taip darė daugiadieviai arabai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ar regėjote jūs al-Latą ir al-Uzza, ir trečią iš jų – Manatą? Nejaugi jūsų palikuonys – vyrai (vyriškos giminės), o Jo – moterys (moteriškos giminės)? Tuomet tai

būtų neteisingas paskirstymas! Jie – tik vardai, kuriuos jūs patys davėte, - jūs ir jūsų tėvai, Allahas neatsiuntė su jais jokio įrodymo. Jie vadovaujasi tik prielaidomis ir tuo, kur linksta jų sielos, o juos jau pasiekė jų Viešpaties vedimas.“ (Koranas, 53:19-23)

Visų tautų perėjimas iš viendievytės į daugiadievybę buvo dėl teisuolių išaukštinimo. Šios tautos pradėjo kurti skulptūras, kad išaukštintų ir nepamirštų dosniųjų ir aukštos moralės teisuolių. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) išaiškino tai Umm Chabiba ir Umm Saliama, kai jos paklausė apie Etiopijoje matytą bažnyčią. Joje buvo paveikslai. Pranašas (ﷺ) joms pasakė:

„Iš tiesų, kai iš jų numirdavo koks nors teisuolis, jo kapą paversdavo garbinimo vieta, kurioje padėdavo jo paveikslą. Iš tiesų, Teismo dieną Allahui jie - blogiausi iš sutvėrimų.“²⁶

²⁶ *Chadisas*, perduotas Muslim

Garbinimo ko nors kito, išskyrus Allahą, atsiradimo priežastys

Allahas Aukščiausiasis išaiškino, jog žinios įgyjamos perdavimo būdu, juslėmis ir įsisąmoninamos protu. Šiais būdais žmonės pažįsta, kas vyksta juos supančioje visatoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų iščių (tokius, kad) jūs nieko nežinote. Ir Jis davė jums ausis, akis, širdis, - galgi būsite dėkingi!“ (Koranas, 16:78)

Per šiuos „langus“ žmogus semiasi žinių, girdi, mato, ir susimąsto apie tikėjimą savo Kūrėju. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Pažvelkite į tai, kas padangėse ir žemėje!“ Bet nepadės ženklai ir perspėjimai žmonėms, kurie netiki!“ (Koranas, 10:101)

Jei žmogus apmąstytų savo sukūrimą, kokiomis juslėmis ir organais jis apdovanotas, apie savo gabumus ir žinias, - tai jis būtinai suprastų, kad visa tai – iš Allaho. Tokiu būdu žmogus suvoks stebuklus, kurie nurodo, kad Kūrėjas – Vienas. Niekas kitas, išskyrus Allahą, negali sukurti ko nors panašaus: nei menko, nei didingo. Kaip žmogus girdi? Kaip žmogus suvokia? Kaip mato? Kaip žmogus suvokia šviesą ir jį supančias formas? Širdis – kas ji? Kaip žmogus suvokia jį supantį pasaulį? Kaip jis suvokia prasmes, vertybes ir jausmus? Žmogaus jutimo organai yra stebuklas! O ką sakyti apie jų sukūrimo harmoniją, kuri egzistuoja ir visoje, žmogų supančioje, visatoje? Net menkiausias nukrypimas nuo šios harmonijos neišvengiamai sutrikdytų žmogaus-visatos ryšį. Dėl to žmogus nebegalėtų girdėti garsų ar matyti saulės šviesos. Bet Visagalis Valdytojas harmoningai suderino žmogaus ir visatos, kurioje jis gyvena,

ryši. Bet žmonės nedėkingi už šią malonę. Kokie jie nedėkingi! Dėkingumas prasideda malonės Dovanotojo pažinimu, Jo išaukštinimu per jo atributus, ir Jo Vienintelio garbinimu. Jo Vienybę liudija visi Jo kūriniai!

Štai kodėl daugybe Korano *ajū* į žmogų kreipiamasi per šiuos „langus“. Jos skatina žmogų tyrinėti ir mąstyti. Žmogų supančios visatos didybė patvirtina, kad visa tai nesusikūrė ir neatsirado atsitiktinai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi jie buvo sukurti iš nieko? Ar jie patys – kūrėjai? Ar jie sukūrė padanges ir žemę? O ne! Jiems trūksta įsitikinimo.“ (Koranas, 52:35-36)

Dažnai *ajose* kreipiamasi į turinčius proto ir ieškančius tiesos. Jos remiasi šiuo juntamu pasauliu, kad įrodytų jį sukūrusio Allaho egzistavimą. Kiekvienas sutvėrimas turi savo kūrėją, o kiekviena priežastis turi savo pirminę priežastį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų dangaus ir žemės sukūrimė, nakties ir dienos kaitoje, laivuose, plaukiojančiuose jūrose su tuo, kas naudinga žmonėms, vandenyje, kurį Allahas nuleido iš dangaus ir atgaivino juo žemę po jos mirties, ir paskleidė joje įvairiausių gyvūnų, ir vėjų kaitoj, ir pavaldžiam debesų, tarp dangaus ir žemės, - ženklai protaujantiems žmonėms!“ (Koranas, 2:164)

Kartais Korano *ajose* skatinama ir įsakoma giliai apmąstyti visatoje juntamus Allaho ženklus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš Jo ženklų – tai, kad Jis sukūrė jus iš žemės, o paskui, kai jūs jau tapote žmonių rase, jūs paplintate (žemėje). Iš Jo ženklų – kad Jis sukūrė iš jūsų pačių jums žmonas, kad jūs gyventumėte su jomis kartu. Ir įdiegė tarp jūsų meilę ir gailėstį. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie

mąsto! Iš Jo ženklų – padangių ir žemės sukūrimas, jūsų kalbų ir (odos) spalvų įvairovė. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms turintiems žinių! Iš Jo ženklų – jūsų miegas naktį ir dieną ir jūsų paieškos Jo malonės. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie klauso! Iš Jo ženklų – Jis parodo jums žaibą, kad sukeltų jums baimę ir viltį; ir atsiunčia iš dangaus vandenį ir prikelia juo žemę po jos mirties. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms, kurie turi proto! Iš Jo ženklų - kad laikosi dangus ir žemė Jo valia. Paskui, kai Jis pašauks jus Savo šaukiniu iš žemės – šit jūs ir išeisite iš kapų!“ (Koranas, 30:20-25)

Kartais Korano *ajos* skatina giliai apmąstyti žmogų supančią aplinką. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Pažvelkite į tai, kas padangėse ir žemėje!“ Bet nepadės ženklai ir perspėjimai žmonėms, kurie netiki!“ (Koranas, 10:101)

Kartais Korano *ajos* skatina siekti žinių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis sukūrė dangų be atramos, kurią jūs matytumėt, ir bloškė ant žemės tvirtai stovinčius (kalnus), kad jie nesvyruotų su jumis, ir pasėjo ten įvairiausių gyvūnų, ir nuleidome Mes iš dangaus vandenį, ir išauginome joje kiekvieną pasigėrėtiną porą. Tai – Allaho kūryba. Tad parodykit Man, ką sukūrė visi likusieji. Taip, netikintys aiškiam paklydime.“ (Koranas, 31:10-11)

Kartais *ajos* kviečia klausytis ir suvokti tai, kas sakoma, o paskui apmąstyti, priimant tai, kas teisingiausia ir geriausia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tasai, Kuris sukūrė jums naktį, kad jūs ilsėtumėtės per ją, ir dieną, kuri padeda jums matyti. Iš

tiesų čia slypi ženklai žmonėms, kurie klauso.“ (Koranas, 10:67)

Kartais Korano *ajos* paskatina iš supančio pasaulio daryti išvadas, harmoningai jame gyventi ir gauti iš jo naudos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jums iš (jūsų) galvijų – priminimas. Mes girdome jus tuo, kas (susidaro) jų pilvuose tarp išskyrų ir kraujo, švarių pienu, malonių geriantiesiems.“ (Koranas, 16:66)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėm Mes vėjus, kurie apvaisina, ir nuleidome iš dangaus vandenį, ir pagirdėme jus, bet ne jūs jį sergite.“ (Koranas, 15:22)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis atskyrė jūras, kurios viena su kita nesusitinka, tarp jų pertvara, kurios jos negali peržengti. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?“ (Koranas, 55:19-21)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žemėje driekiasi plotai vienas šalimais kito, ir vynuogynai, ir pasėliai, ir palmės, augančios iš vienos šaknies arba iš skirtingų šaknų. Jos laistomos tuo pačiu vandeniu, bet kai kuriuos (vaisius) Mes darome skanesnius maistui nei kiti. Iš tiesų čia ženklai žmonėms, turintiems proto!“ (Koranas, 13:4)

Bet kurgi protaujantieji, kurie gauna iš to naudos?! Štai kodėl Allahas Šlovingame Korane pasmerkė tuos, kurie nesinaudoja savo julsėmis – klausia, rega ir širdimi – pažinimui ir giliems apmąstymams. Tokius žmones Allahas pavadino aklais, kurčiais ir nebyliais. Allahas dovanojo jiems visas šias

jusles tiesai pažinti, bet jie to nedaro. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sutvėrėme Pragarui daugybę džinų ir žmonių: jie turi širdis, kuriomis nesupranta, akis, kuriomis nemato, ausis, kuriomis negirdi. Jie panašūs į gyvulius, bet labiau pasiklydę. Jie – tikri neišmanėliai.“ (Koranas, 7:179)

Šlovingame Korane išvardytos pagrindinės ne Allaho garbinimo priežastys, kad tikrieji Jo vergai apsisaugotų:

1. Aklas protėvių sekimas

Aklas nebylus protėvių garbinimo ir papročių, prieštaraujančių sveikam protui ir žmogaus prigimčiai, sekimas. Allahas peikia tuos, kurie akilai seka ir neieško tiesos jiems duotomis protinėmis ir fizinėmis galimybėmis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada jiems sakoma: „Ateikite prie to, ką atsiuntė Allahas, ir pas Pasiuntinį“, jie sako: „Užtenka mums to, ką radome pas savo tėvus!“ Nejaugi jie pasielgs taip, jeigu net jų tėvai nieko nežinojo ir nėjo tiesiu keliu?“ (Koranas, 5:104)

2. Aklas paklusimas religiniams veikėjams, kurie klaidina žmones

Sekimas jų nuomone ir jų veiksmų mėgdžiojimas, neklausiant jų įrodymų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie pasirinko savo dvasininkus ir vienuolius, ir Mesiją, Marijos sūnų, kaip viešpačius sau, greta Allaho. O jiems buvo sakyta garbinti tik vienatinį Dievą, išskyrus Kurį nėra dievybės. Šlovė Jam, aukščiau Jis nei tai, ką jie priskiria Jam į bendrininkus!“ (Koranas, 9:31)

Paklūsti būtina leidžiamuose dalykuose. Tai sužinoma iš įrodymų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu klausysi daugumos tų, kurie žemėje, jie išves tave iš Allaho kelio. Jie pasikliauja tik spėlionėmis ir melagingai išsigalvoja.“ (Koranas, 6:116)

3. Aklas paklusimas valdovams ir turintiems valdžią

Aklas sekimas valdžia vardan žemiškųjų gėrybių, turto ar valdžios. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas prakeikė netikinčius ir paruošė jiems Liepsną, - amžinajam buvimui ten! Nesuras jie globėjo, nei padėjėjo, - tądien, kada jų veidai bus įbesti į Ugnį, jie tars: „Geriau jau būtume paklusę Allahui ir paklusę Pasiuntiniui! Jie tarė: „Viešpatie mūsų, mes klausėme savo valdininkų ir savo didžiūnų, o jie išvedė mus iš kelio! Viešpatie mūsų, padvigubink jiems bausmę ir užleisk ant jų didįjį prakeiksmą!“ (Koranas, 33:64-68)

4. Sekimas aistromis

Šėtonas išgražina žmogui aistras ir pasėja širdyje sekimą jomis. Gudrumu jis skatina žmogų patenkinti savo aistras ir poreikius. Vardan savo tikslų, jis bando pateikti įrodymus kitoje šviesoje, kad žmogus nesinaudotų žiniomis ir protu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu jie tau neatsakys, tai žinok, kad jie seka įkandin savo aistrų. O kas labiau išstumia iš kelio, nei tas, kuris nusekė įkandin savo aistros nevadovaujamas Allaho? Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu neteisingųjų!“ (Koranas, 28:50)

5. Išdidumas ir susiviliojimas

Dauguma žmonių suvokia Allaho ženklų visatoje reikšmę ir prasmę, bet jų išdidumas ir susiviliojimas trukdo jiems patikėti jų Kūrėju. Taip Faraonas pasielgė su Moze

(tebūnie jam taika), kai pastarasis kvietė jį garbinti Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tarė Faraonas: „Tai kas gi pasauliū Viešpats?“ Tarė jis: „Viešpats dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs norite įsitikint.“ Tarė jis (Faraonas) tiems, kur aplink: „Nejaugi jūs negirdite?“ Tarė jis: „Viešpats jūsų ir jūsų tėvų Viešpats.“ Jis tarė: „Iš tiesų jūsų pasiuntinys, kuris siųstas jums, pamišėlis!“ Jis tarė: „Viešpats rytų ir vakarų, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs suvokiate.“ Jis tarė: „Jeigu tu pasirinksi dievą, išskyrus mane, aš uždarysiu tave į kalėjimą.“ (Koranas, 26:23-29)

Silpnybės ir sunkumo akimirką šis išdidumas ir susiviliojimas išnyksta. Taip atsitiko ir Faraonui, kai virš jo pakilo bangos ir ištiko agonija. Tuo momentu jis sugrižo į pirminę būseną ir pripažino Allaho egzistavimą, bet, deja, jau buvo per vėlu. Allahas Aukščiausiasis, pasakodamas apie Faraoną, pasakė:

„Ir pervedėm mes Izraelio sūnus per jūrą, o Faraonas ir jo pulkai klastingai ir priešišškai ėmė juos vytis. O kada jis pradėjo skęsti, jis tarė: „Tikiu, kad nėra dievybės, išskyrus tą, kuria tiki Izraelio sūnūs, ir aš pats – iš musulmonų (atsidavusiųjų) skaičiaus!“ Allahas tarė: „Tik dabar! O anksčiau tu priešinai ir buvai nedorybės skleidėjas. Ir šiandien Mes išgelbėsime tavo kūną, kad tu būtum ženklas tiems, kas bus po tavęs.“ Iš tiesų daugelis žmonių nebrangina Mūsų ženklų!“ (Koranas, 10:90-92)

Kartais tokie žmonės atsisako garbinti Allahą iš savo užsispyrimo. Jie atmeta tiesą ir neigia Allaho egzistavimą, dar labiau nugrimzdami į neišmanymą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir neigė juos (ženklus), nors jų sielos įsitikino teisingumu, iš netikėjimo ir pasipūtimo. Tad pažvelk, koks galas buvo sėjančiųjų sugedimą!“ (Koranas, 27:14)

6. Savanaudiškumas

Kartais ne Allaho garbinimo priežastimi yra asmeninės naudos siekimas. Tai gali būti visuomeniniai, religiniai ar politiniai interesai. Taipogi ir materialinė nauda. Tai įrodo vienuoliai, šventikai ir kapų bei mauzoliejų prižiūrėtojai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Daugelis dvasininkų ir vienuolių neteisėtai ryja žmonių turtą ir stumia juos nuo Allaho kelio. Ir tie, kurie kaupia auksą ir sidabrą ir neišleidžia jo Allaho kelyje, - nudžiugink juos skausminga kančia.“ (Koranas, 9:34)

7. Prabanga ir Kūrėjo malonių užmiršimas

Pagrindine turtuolių ne Allaho garbinimo priežastimi yra baimė dėl savo turto. Nes Allaho garbinimas privestų prie daugelio materialinių gėrybių, įgytų neteisėtais būdais, praradimo. Allahas draudžia žmonių engimą, turto pasisavinimą, lupikavimą, monopoliją, apgaulinėjimą ir t.t. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kad ir kur Mes būtume siuntę perspėjantį skelbėją, nebuvo taip, kad nesakytų ten apdovanotieji gėrybėmis: „Iš tiesų mes netikime tuo, su kuo jūs čia atsiūsti!“ (Koranas, 34:34)

8. Neišmanymas

Vienas didžiausių žmonijos priešų yra neišmanymas. Jis stumia žmones į paklydimą ir susiviliojimą. Neišmanymas paverčia žmones panašius į avių bandą, kurią lengva priversti

garbinti ką nors kitą, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Negi ką kitą, o ne Allahą, jūs įsakote man garbinti, o neišmanėliai!“ (Koranas, 39:64)

9. Mąstymo sąstingis

Kartais žmogus nesusimąsto apie Allaho ženklus ir jį supantį pasaulį, kuris nurodo tiesos kelią bei gali, Allahui leidus, apsaugoti nuo paklydimo ir klaidų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir žmonės, žvėrys bei gyvuliai – įvairių būna spalvų! Taip! Bijo juk Allaho tik tie Jo vergai, kurie išmano; iš tikro Allahas Galingas, Atleidžiantis!“ (Koranas, 35:28)

10. Žmonijos priešai kolonizatoriai

Kolonizatoriai ir pavergėjai nuo senovės geria žmonių kraują, platindami žmonėse ne Allaho garbinimo kultūrą. Taip jie lengviausiu keliu pasiekia savo tikslus bei įgyvendina savo siekius. Kolonizatoriai apkvailina žmones pamoksliškais šūkiomis, atitolindami juos nuo tikrovės ir tikrųjų darbų. Jie priverčia žmones pasinerti į išsigalvojimus ir spėliones. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė diduomenė iš Faraono tautos: „Nejaugi tu leisi Mozei ir jo tautai skleisti nedorą žemėje, o jis išsižadės tavęs ir tavo dievų?“ Jis tarė: „Mes užmušime jų sūnus ir paliksime gyvas jų moteris. Viršum jų mes turime nepaneigiamą valdžią!“ (Koranas, 7:127)

Šiandieną kai kurie žmonės praktikoja atsilikimą ir kviečia sugrįžti į neišmanymo laikus:

- ateizmas ir Allaho egzistavimo neigiamas. Religinį mokymų ir bendro suvokimo klausimu tai laikoma neišmanymu. Į jį kviečia komunistai.

- iškraipytas Allaho egzistavimo suvokimas, Jo garbinimas ir religija. Į tai kviečia tokie daugiadieviai, kaip hinduistai ir pan.
- teisingas Allaho egzistavimo suvokimas ir religinių ritualų atlikimas, bet sykiu stebimas nukrypimas nuo liudijimo „nėr kitos dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą, ir Muchammedas – Allaho Pasiuntinys“. Tas nukrypimas – tai daugiadijevystė garbinime ir paklusime. Kai kurie musulmonai galvoja, kad jie priėmė islamą tiesiog ištarę tikėjimo liudijimą (*šahada*). Bet dėl savo neišmanymo jie nuolankūs ir garbina dar kažką, išskyrus Allahą!

Ne Allaho garbinimo pavojai

Už kiekvieną Allaho vergo padarytą nuodėmę ir nepaklusimą, Allaho malone, gali būti atleista. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „O vergai Mano, kurie buvote nesaikingi savo nenaudai, nenusivilkite Allaho malone! Iš tiesų Allahas atleidžia visas nuodėmes, juk Jis – Atleidžiantis, Maloningas!“ (Koranas, 39:53)

Visos nuodėmės atleistinos, išskyrus pačią pavojingiausią – daugiadielvystę. Ją atlikusiajam ir už ją neatgailavusiam nebus nei pasigalėjimo nei atleidimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Išties, Allahas neatleidžia, kad Jam pridurtų bendrininkų, bet atleidžia tai, kas mažiau už šitą, kam Jis panorės. O kas priduria Allahui bendrininkų, tas pasiklydo dideliu paklydimu.“ (Koranas, 4:116)

Kad ir kokias sunkias nuodėmes vergas būtų padaręs, ar kaip žemai būtų puolęs, jei jis susitiks su Allahu nieko kito negarbinęs, išskyrus Jį, - atras Allahą Atleidžiantį, Gailestingą. Aukščiausiasis taip apie Save pasakė *kudsi chadise*:

„Atlikusiajam gerą darbą bus atlyginta dešimteriopai ar net daugiau. O padariusiam blogą, bus atlyginta tuo pačiu, arba Aš jam atleisiu. Ir kas sutiks Mane turėdamas tiek nuodėmių, kad jomis galėtų pripildyti žemę, ir negarbinęs šalimais Manęs nieko kito, - Mano atlaidumas uždengs visas jo nuodėmes.“²⁷

Tam, kuris numirs daugiadielvystės būsenoje, nepadės jokie geri darbai, kokie gausūs jie bebūtų. Allahas Aukščiausiasis sako:

²⁷ *Chadisas*, perduotas Muslim

„Kai Mes priartėsime prie jų darbų, kuriuos jie darė, ir paversime juos į dulkes išpustytas.“ (Koranas, 25:23)

Tam, kuris numirs daugiadiėvystės būsenoje, bus uždraustas Rojus, ir jis amžinai bus Ugnyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie iš Rašto žmonių ir daugiadiėvių, kurie nepatikėjo, atsidurs Pragaro Ugnyje, - amžinai būvantys ten. Jie – blogiausi iš sutvėrimų.“ (Koranas, 98:6)

Jei žmogus šiandieną atidžiai pažvelgtų į pasaulį ir tai, kaip plačiai paplitęs ne Allaho garbinimas, - tai priverstų jį, sutrikusį, sustoti. Jis pamatytų, kad daugybė didesnėmis žiniomis apdovanotų žmonių garbina tokius pačius kūrinis, kaip ir jie patys. Krikščionys teigia, kad Mesijas – Allaho sūnus, o judėjai skelbia, kad Uzairas – Allaho sūnus. Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė judėjai: „Uzairas – Allaho sūnus.“ Ir tarė krikščionys: „Mesijas – Allaho sūnus.“ Šitie žodžiai jų lūpose panašūs į žodžius tų, kurie anksčiau netikėjo. Te pražudo juos Allahas! Kaip jie nutolę nuo tiesos! Jie pasirinko savo dvasininkus ir vienuolius, ir Mesiją, Marijos sūnų, kaip viešpačius sau, greta Allaho. O jiems buvo sakyta garbinti tik vienatinį Dievą, išskyrus Kurį nėra dievybės. Šlovė Jam, aukščiau Jis nei tai, ką jie priskiria Jam į bendrininkus!“ (Koranas, 9:30-31)

Kiti žmonės išaukština ir garbina medžius, akmenis, gyvūnus. Ir tarp jų esama tokių, kurie save vadina musulmonais, nors jie aukština ir garbina mirusius pranašus ir teisuolius, tikėdami jų galiomis, kurios priklauso tik Allahui. Tokie žmonės maldauja jų pagalbos, išspręsti jų problemas, išgydyti ligonius, padovanoti jiems kūdikį. Jie atlieka ritualinius kapų apėjimus, prašo jų palaimos, aukoja jiems aukas ir tiki, kad jie

gali atnešti naudos ir apsaugoti nuo blogio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kas klysta labiau, negu tas, kuris šaukia šalimais Allaho tuos, kurie jam neatsakys iki Prikėlimo dienos, ir jie nepaiso jų šauksmo.“ (Koranas, 46:5)

Štai kodėl islamas draudžia bet ką, kas galėtų atvesti į daugiadienvystę: amuletus, virveles ir žiedus, neva apsaugančius nuo nužiūrėjimo, ir visus kitus daiktus panašiais tikslais kabinamus namuose. Tai apima ir tikėjimą, jog žvaigždės ir planetos turi įtakos žmogaus gyvenimui ir pan. Visa tai draudžiama, nes veda į daugiadienvystę. Islamas užkerta visus kelius kliovimuisi kuo nors kitu, išskyrus Allahu. Aukščiausiasis sako:

„O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę?“ - jie tars: „Allahas“. Sakyk: „Ar matėte tuos, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho, - jeigu panorės Allahas padaryti man bloga, ar jie išgelbės nuo Jo blogio? Arba, jeigu Jis įsigeis suteikti man malonę, ar sugebės jie sulaikyti Jo malonę?“ Sakyk: „Užtenka man Allaho. Juo kliaunasi pasikliaunantys!“ (Koranas, 39:38)

Netikrųjų dievybių esmė

Net jei susirinktų kartu visos dievybės ir jas garbinantieji, - jie nesugebėtų sukurti net musės ar atomo, neminint visatos valdymo, naudos ar blogio suteikimo. Ir šis iššūkis egzistuos iki Teismo dienos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Pateikiamas pasakojimas – įsiklausykite! Iš teisybės tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, niekad nesukurs netgi musės, nors ir susivienytų šiam reikalui. O jeigu pavogtų ką nors iš jų musė, jie negalėtų iš jos atimti. Silpni yra ir prašantysis, ir prašomasis!“ (Koranas, 22:73)

Netikrųjų dievybių esmė ir pavojus aiškinamas daugybėje Korano *ajų*, nes juos garbinantys žmonės tiki, kad jos įtakoja jų likimą ar gali jiems padėti, prailginti jų gyvenimą ar suteikti sveikatos. Užduosime jiems klausimą, kuris turėtų priversti juos susimąstyti apie jų paklydimą ir neišmanymą. Koks skirtumas tarp Kūrėjo ir kūrinio? Koks skirtumas tarp Kūrėjo, kuriam viskas priklauso, ir silpnų išgalvotų dievybių? Pavyzdžiui, iki islamo Arabijos pusiasalio gyventojai stabus gamino iš bet ko, net iš pačių paprasčiausių dalykų. Kartais stabus sulipdydavo iš datulių, o kai žmonės išalkdavo – jie suvalgydavo savo stabą. Vienas bendražygis Abu Radža Al-Utaridi, lai Allahas būna juo patenkintas, papasakojo: „Iki islamo mes garbinome akmenis. Kai rasdavome geresnį akmenį, išmesdavome ankstesnįjį ir stabu pasidarydavome naujajį. Jei nerasdavome akmenų, imdavome paprastų žemių, atvesdavome avį, pamelždavome ją, pieną išliedavome ant tų žemių, ir paskui apie jas atlikdavome ritualinį apėjimą.“²⁸

²⁸ Al-Bukhari

Sveiko proto ir širdies savininkams jų klaida - akivaizdi, ir jie nedelsdami ištaisytų savo tikėjimą. Vienas iš bendražygių, Rašid ibn Abd Rabbih As-Suliami, lai Allahas būna juo patenkintas, prieš islamo priėmimą, kaip įprastai, nuėjo garbinti savo stabo ir kreiptis į jį dėl savo problemų. Atėjęs rado ant stabo galvos besišlapinančią lapę. Jis iš nuostabos sustingo. Jam pasidarė bloga. Ir jis suvokė savo aplaidumą ir įsitikinimų absurdiškumą. Tada jis ištarė garsiąsias eiles, kuriomis išjuokė savo garbinimo objektą:

„Kas per dievybė, kuriai ant galvos šlapinosi lapė?

Pažemintas tas, kurį apšlapino lapė.

Būtų jis dievas, to neleistų.

Tad nėr gėrio dievybėje, kuriai pačiai reikia pagalbos.

Išsižadų visų pasaulio stabų

Ir tikiu Allahą, Stipriausią už juos visus! ²⁹

Toks tad sveikas protas ir įgimtoji būsena, į kurią sugrįžtama tuojau pat, kai tik pažįstama tiesa. Daugybėje Korano *ajų* kreipiamasi į sveiką protą ir įsakoma susimąstyti apie garbinamų netikrųjų dievybių esmę. Tai skatina ieškoti ir tyrinėti, atsikratyti neišmanymo ir spėlionių bei pasiekti tikrąją tiesą – Allaho Vienintelio garbinimą. Korano *ajose* kreipiamasi į tuos, kurie šalimais Allaho garbina kitas dievybes, ir išaiškinamas tų dievybių silpnumas ir priklausomybė. Išgalvotosios dievybės negali padėti net pačios sau, ką jau kalbėti apie jas garbinančius žmones, tikinčius jų galiomis, kurios būdingos tik Tikrajam Dievui. Visiškai kvaila garbinti kažką, kas negali tau padėti ar tavęs apsaugoti nuo blogio,

²⁹ Ibn Nu'aim, As-Sujuti “*al-Chasais al-Kubra*”, taip pat paminėtas Ibn Kasyr “*As-Syra an-Nabavija*”, Abu Nu-aim al-Asbachani “*Dalail an-Nubuua*”, Muchammed ibn Jusuf As-Salichi Aš-Šami “*Subul al-Chuda ua ar-Rašad*” ir “*Syra Khair al-Ibad*”.

suteikti tau gyvybę, ją atimti ir vėl prikelti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi jie priduria Jam bendrininkais tuos, kas nieko nekuria ir patys jie sukurti, ir negali jiems padėti, ir patys sau nepadedą? Ir jeigu jūs šaukiatės juos į tiesų kelią, jie neseka paskui jus. Tas pats jums: ar jūs šauksite juos, ar jūs tylėsite. Iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, - vergai, panašūs į jus! Tai šaukitės jų, tegul jie jums atsako, jeigu esate teisūs! Argi jie turi kojas, kuriomis vaikšto, arba rankas, kuriomis jie čiumpa, arba akis, kuriomis jie regi, arba ausis, kuriomis jie girdi? Sakyk: „Šaukite savo bendrininkus, o paskui išsigudrinkite prieš mane ir neduokite man atodėčio! Iš tiesų mano Globėjas – Allahas, kuris nuleido Knygą, ir Jis globoja teisuolius! O tie, kurių jūs šaukiatės šalia Jo, negali jums padėti ir patys sau nepadedą.“ Jeigu tu šauki juos į tiesų kelią, jie nepaklausys. Ir tu matai, kaip jie žiūri į tave ir nemato.“ (Koranas, 7:191-198)

Šios *ajos* kviečia sveiką prigimtį (*fitrą*) turinčiuosius tyrinėti ir apmąstyti dangaus ir žemės karalystę ir tai, ką Allahas jose sukūrė. Visi egzistuojantys gyviai garbina Tą, Kuris juos sukūrė, ir nieko daugiau. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Šlovė Allahui ir taika Jo vergams, kuriuos Jis išrinko! Ar Allahas geriau, ar tai, ką jūs darote Jo bendrininkais? Ar Tas, Kuris sukūrė padanges ir žemę ir nuvedė jums iš dangaus vandenį, ir Mes išauginome juo sodus, sklidinčius spindesio, - jūs būtumėte nesugebėję išauginti jose medžių? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Taip, jie yra žmonės, kurie išsisukinėja! Ar Tas, Kuris sukietino žemę, kad būtų galima joje gyventi, ir įrengė jos sprogymėse kanalus, ir įtaisė tvirtai stovinčius

(kalnus) ir įtaisė tarp dviejų jūrų pertvarą? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Bet dauguma jų nežino! Ar Tas, Kuris atsiliepia nepasiturinčiam, kai jis šaukiasi Jo, ir pašalina blogį, ir padaro jus vietininkais žemėje? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Mažai ką jūs atsimentate! Ar Tas, Kuris veda jus per sausumas ir per jūros tamsą ir siunčia vėjus su džiaugsminga žinia apie Savąjį gailėstingumą? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Allahas aukščiau visų tų, kuriuos jie Jam priskiria bendrininkais! Ar Tas, Kuris pirmiausia pradeda kūriniją, o paskui atnaujina ją, ir kas maitina jus iš dangaus ir žemės? Tai ar yra koks dievas šalia Allaho? Sakyk: „Šen savo įrodymus, jeigu kalbate tiesą!“ Sakyk: „Niekas iš tų, kurie padangėse ir žemėje, nežino slėpinio, išskyrus Allahą, ir nežino jie, kada bus prikelti!“ (Koranas, 27:59-65)

Korano *ajose* išaiškinama esmė tų, kuriuos garbina, išskyrus Allahą:

1. Garbinamųjų, išskyrus Allahą, esmė žemiškajame gyvenime

Korano *ajos* neigia, kad kurį nors iš tobulųjų atributų, būdingų tik Tikrajam Dievui, galėtų turėti išgalvota dievybė. Šis neigimas remiasi logiškais palyginimais. Pavyzdžiui:

- Allahas Aukščiausiasis žino ir išmano kiekvieną dalyką. Aukščiausiasis sako:

„Netikintieji sakė: „Neišmuš mums Valanda!“ Sakyk: „Taip! Išmuš ji jums, prisiekiu Viešpačiu savo, žinančiu slėpinį; nuo Jo nepasislėps dulkelės svoris nei danguje, nei žemėje, ir tai, kas mažiau už jį, ir daugiau už jį; nėra to, ko nebūtų aiškioje Knygoje.“ (Koranas, 34:3)

Visi šie garbinimo objektai neturi jokių žinių, ir tuo labiau, nežino žmonių poreikių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, - vergai, panašūs į jus! Tai šaukitės jų, tegul jie jums atsako, jeigu esate teisūs!“ (Koranas, 7:194)

- Allahas Aukščiausiasis gali viską. Ir niekas, padangėse ar žemėje, Jo nevargina. Jo Rankose visos gėris ir blogis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jie nematė, kad Allahas, Kuris sukūrė padanges ir žemę, pajėgus sukurti panašius į juos, ir nustatė Jis jiems terminą, dėl kurio nėra ko abejoti? Bet netikintieji atmeta viską, išskyrus netikėjimą.“ (Koranas, 17:99)

Visi tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, nieko negeba ir nieko nevaldo. Jie negali atnešti naudos nei sau, nei kitiems. Taip pat jie negali apsaugoti nuo blogio nei savęs, nei kitų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Nejaugi jūs šalia Allaho garbinate tą, kuris negali jums nei pakenkti, nei duoti naudos? Taigi Allahas – Visagalis, Visažinis!“ (Koranas, 5:76)

- Allahui priklauso absoliuti valdžia padangėse ir žemėje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahui priklauso valdžia dangaus ir žemės; ir tądien, kai išmuš Valanda, - tada pasirodys patyrę nuostolį tie, kurie tai laikė melu!“ (Koranas, 45:27)

Visi tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, nieko nevaldo. Visatoje jiems niekas nepriklauso. Priešingai, jie patys priklauso Allahui. Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Pašaukite tuos, kuriuos jūs išgalvojote šalimais Allaho! Jie nevaldo netgi dulkės svorio danguje ir žemėje; nedalyvauja jie ten jokiam veiksmo, nėra Jam tarp jų jokio padėjėjo.“ (Koranas, 34:22)

- Allahas – visko Kūrėjas. Jis sukūrė viską iš nieko.

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Toksai Allahas, jūsų Viešpats, - nėra dievybės, išskyrus Jį, - Kūrėjas kiekvieno daikto. Nusilenkite gi Jam! Iš tiesų Jis – kiekvieno daikto Laiduotojas!“ (Koranas, 6:102)

Niekas iš tų, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, negali sukurti net dulkelės! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Ar yra tarp jūsų draugų tas, kuris pradeda kūrimą, o paskui pakartoja?“ Sakyk: „Allahas pradeda kūrimą, paskui pakartoja. Kaip labai jūs suvedžioti!“ (Koranas, 10:34)

Visi tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, nieko nevaldo ir patys yra valdomi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kuris, kas padangėse ir žemėje, ateina pas Gailestingąjį tiktai kaip vergas.“ (Koranas, 19:93)

- Allahas – dalies Skyrėjas, galios Valdytojas, Stiprus. Jis apdovanoja gėrybėmis, ką panorėjęs, ir apriboja jas, kam panorėjęs. Allahas atsako už visų savo kūrinių išlaikymą, ir suteikė jiems galimybes jį pasiekti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kiek gyvūnų, kurie patys neprasimaitina, - Allahas maitina juos ir jus. Jis – Girdintysis, Žinantysis!“ (Koranas, 29:60)

Vis tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, negali nei suteikti gėrybių, nei jas sulaikyti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Kas apdovanoja jus gėrybėmis iš dangaus ir žemės? Kas valdo klausą ir regą? Kas negyvą paverčia gyvu, o gyvą paverčia negyvu? Kas tvarko reikalus?“ Ir jie tars: „Allahas.“ Tad sakyk: „Negi jūs nesibaiminat?“ (Koranas, 10:31)

- Allahas – Gyvasis, Jam būdingas tikrasis gyvenimas. Jis

niekada nemirs. O kaip gi kitaip? Juk Jis – mirties Kūrėjas. Jis – Amžinas, neturintis nei pradžios, nei pabaigos. Ir niekas Jam nepadedą valdyti kūrinijos. O ji negali be Jo egzistuoti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Gyvas, nēr dievybės, išskyrus Jį; tad šaukitės Jo, švarindami priešais Jį tikėjimą! Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!“ (Koranas, 40:65)

Visus tuos, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, ištinka toks pats likimas: jie miršta, išnyksta, jie turi pradžią ir pabaigą, jie negali savarankiškai egzistuoti. Tad ką sakyti, apie jų gebėjimą pasirūpinti kitų kūrinių poreikiais? Tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, nežino savo ateities, tad kaip gi jie gali žinoti, kas nutiks kitiems? Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nesišauk šalia Allaho kito dievo. Nēr dievybės, išskyrus Jį! Bet kuris daiktas žūsta, išskyrus Jo Veidą. Jam priklauso sprendimas, ir pas Jį būsite sugražinti.“ (Koranas, 28:88)

- Allahas Aukščiausiasis – Suteikiantis gyvybę ir Numarinantis. Allahas atgaivina, ką panorėjęs, iš savo kūrinių, kad jie išgyventų tiek, kiek Jis jiems užrašęs. Allahas numarina, ką panorėjęs, iš savo kūrinių. Ir tai gali įvykti iš karto po gimimo ar kūdikystėje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia! Jis prikelia ir numarina, ir nėra jums be Allaho globėjo nei padėjęjo.“ (Koranas, 9:116)

Visi tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, negali padaryti nieko panašaus. Nė vienas jų neišvengs išnykimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir prasimanė jie vietoje Jo dievus, kurie nekuria nieko, o patys sukurti. Jie patys neturi galios ką nors

nuveikti sau ar duoti naudos. Ir jie nevaldo nei mirties, nei gyvenimo, nei prikėlimo.“ (Koranas, 25:3)

- Allahas išlaiko visus Savo kūrinčius, tiek matomus, tiek ir nematomus: žmones, žvėris, paukščius, vabzdžius ir kt. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Allahas – dalies Skyrėjas, galios Valdytojas, Stiprus!“ (Koranas, 51:58)

Visi tie, kuriuos garbina, išskyrus Allahą, negeba patys prasimaitinti. Tad ką sakyti apie kitų išlaikymą? Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jūs garbinate vietoj Allaho stabus ir išsigalvojate melą. Iš tiesų tie, kuriems jūs lankstotės šalimais Allaho, nevaldo jūsų pramaitinimo; prašykite pramaitinimo Allaho, garbinkite Jį, ir dėkokite Jam. Jam būsite sugrąžinti!“ (Koranas, 29:17)

- Allahas - Girdintis, Matantis. Jis girdi maldavimus ir į juos atsako. Jis padeda patenkinti poreikius, palengvina aplinkybes ir išgydo ligonius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ar Tas, Kuris atsiliepia nepasiturinčiam, kai jis šaukiasi Jo, ir pašalina blogį, ir padaro jus vietininkais žemėje? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Mažai ką jūs atsimenate!“ (Koranas, 27:62)

Visi tie, kurie garbinami, išskyrus Allahą, nieko panašaus padaryti negali. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir į Jį nukreiptas tiesos šauksmas. O tie, kurių jie šaukiasi, išskyrus Jį, neatsako jiems niekuo. Jie panašūs į tuos, kurie tiesia išskėstus delnus į vandenį, kad pasisemtų vandens į burną, bet negali to padaryti. Juk netikinčiųjų malda – tik paklydimas!“ (Koranas, 13:14)

2. Netikrų dievybių garbinimo esmė Būsimajame gyvenime

Kad ištrauktų žmoniją iš garbinimo ko nors kito, išskyrus Jį, Allahas Aukščiausiasis paminėjo galutinę daugiadievių ir stabmeldžių buveinę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų jūs ir tai, ką jūs garbinate šalia Allaho, esate tik kuras Pragarui, į kurį jūs pakliūsite! Jeigu šitie būtų dievai, jie ten nepakliūtų, bet visi jie ten liks amžinai. Jiems ten – aimanos, ir jie ten daugiau (nieko) neišgirs.“ (Koranas, 21:98-100)

- Apie tų, kuriuos garbino vietoje Allaho, padėtį prieš mirtį Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kas gi neteisingesnis už tą, kuris išgalvoja melus prieš Allahą arba laikė melu Jo ženklus? Šituos ištiks tai, kas jiems užrašyta Knygoje. O kada ateis pas juos Mūsų pasiuntiniai, kad užbaigtų jų gyvenimą, jie tars: „Kurgi tie, kurių jūs šaukėtės neskaitant Allaho?“ Jie sakys: „Paliko jie mus!“ Ir paliudys patys prieš save, kad jie buvo neteisūs.“ (Koranas, 7:37)

- Tie, kuriuos garbino vietoje Allaho, per atsiskaitymą bus pažeminti ir apgailėstaus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tądien Jisai tars: „Pakvieskite Mano bendrininkus, kuriuos jūs tvirtinot esant. Jie pašauks juos, bet anie neatsilieps jiems. Mes paruošėme jiems pražūtingą vietą (pertvarą).“ (Koranas, 18:52)

- Tie, kuriuos garbino vietoje Allaho, per atsiskaitymą išsižadės juos garbinusiųjų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tądien surinksime Mes juos visus, o paskui tarsime daugiadieviams, kurie išgalvojo tariamus draugužius: „Į vietą, jūs ir jūsų draugužiai!“ Ir atskirsime

juos, o draugužiai sakys: „Jūs mūsų negarbinote.“ (Koranas, 10:28)

- Teismo dieną tie, kuriuos garbino vietoje Allaho, užginčys ir pasipriešins juos garbinusiesiems. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasirinko jie be Allaho kitus dievus, kad teiktų jiems galios. Bet ne! Jie atmes jų garbinimą ir taps jų priešininkais.“ (Koranas, 19:81-82)

- Tie, kuriuos garbino vietoje Allaho, ir juos garbinusieji amžinajam gyvenimui pateks į Pragarą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk jūs (daugiadieviai) ir tai, ką garbinate, - nesugebėsite nieko atstumti nuo Jo, nebent tuos, kuriems (lemta) degti Pragare.“ (Koranas, 37:161-163)

Allaho garbinimo vaisiai

Allaho garbinimas – žmonijos dvasinis „variklis“, sužadinantis produktyviai veiklai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir padėkite vieni kitiems kilniuose darbuose ir dievobaimingume, bet nepadėkite nuodėmėj ir nesantaikoje. Ir bijokite Allaho; iš tiesų Allahas – Rūstus, kai baudžia!“ (Koranas, 5:2)

Štai keletas Allaho garbinimo vaisių:

1. Asmenybės išgydymas

Paklusimas Allahui Vieninteliam tiksliai paskirsto visuomenės nariams jų teises ir pareigas. Kiekvienas sąmoningas visuomenės narys prisimins, kad Allahas žino apie kiekvieną jo veiksma – matomą ir slaptą, ir bijos Allaho, nes Jis pamatys jį darantį tai, kas draudžiama, ar paliekantį tai, kas privaloma. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Būk atlaidus, žadink gėriui ir šalinkis tamsuolių!“ (Koranas, 7:199)

Pagerėja atskirų asmenybių ir visos visuomenės elgesys ir būdas. Ir tai matyti jų santykiuose su aplinka. Allaho vergo siela apsivalo nuo per didelės meilės žemiškajam gyvenimui. Jo širdis paklūsta Allaho įsakymams, kurie skatina daryti gėrį ir šalintis draudžiamų dalykų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nusprendė tavo Viešpats, kad jūs negarbintumėte nieko, išskyrus Jį, ir tėvams – geradarystė. Jeigu sulauks pas tave senatvės vienas iš jų arba abu, - tai nesakyk jiems: „Fui!“ - ir nešauk ant jų, o kreipkis į juos pagarbiai. Ir ištiesk jiems abiem nuolankumo sparną iš gailestingumo ir sakyk: „Viešpatie! Pagailėk jų, kaip jie mane augino mažą.“ Viešpats juk geriau žino, kas jūsų sielose. Jeigu

būsité geradariai, tai iš tiesų Jis Atlaidus besikreipiantiems į Jį! Ir duok giminaičiui, kas jam priklauso, ir neturtėliui, ir keleiviui, ir nešvaistyk be saiko, - juk švaistūnai – šėtonų broliai, o šėtonas savo Viešpačiui nedėkingas. Jeigu tu nuo jų nusigręši, ieškodamas malonės pas savąjį Viešpatį, kurios tu tikiesi, tai tark jiems lengvą žodį. Ir nesielk taip, tarsi tavo ranka būtų pririšta prie kaklo (nebūk gobšus), ir nesiskėtriok su ja į visas puses (nebūk švaistūnas), kad netaptum niekinamas, apgailėtinas. Iš tiesų tavo Viešpats apdovanoja gėrybėmis, ką panorėjęs, arba jas apriboja. Iš tiesų Jis pažįsta ir mato Savo vergus! Ir nežudykite savo vaikų baimindamiesi skurdo. Mes rūpinamės jūsų ir jų išmaitinimu; iš tiesų žudyti juos – didelė nuodėmė! Ir nesiartinkite prie svetimavimo, juk tai – šlykštybė ir blogas kelias! Ir nežudykite sielos, ką uždraudė Allahas, išskyrus tai pagal teisę. O jeigu kas buvo nužudytas neteisingai, tai Mes jo artimajam davėme teisę, bet tegul jis neperžengia ribų žudydamas. Iš tiesų jam suteikta pagalba. Ir nesiartinkite prie našlaičio turto, išskyrus tai, kad jam būtų geriau, kol jis nepasiekė savo brandos. Ir ištikimai vykdykite sutartis: juk apie sutartis bus paklausta. Ir ištikimai laikykitės mato, kuomet (ką nors) matuojate, ir sverkite teisingomis svarstyklėmis. Tai – geriausia ir gražiausia, žvelgiant į rezultatą. Ir nesek to, apie ką neturi supratimo: juk klausia, rega, širdis – visos bus apie tai paklaustos. Ir nevaikščiok žemėje pasipūtęs: juk tu nepragręši žemės ir nepasieksi kalnų aukščio! Blogis visų šitų dalykų tavo Viešpačiui atstumiantis.“ (Koranas, 17:23-38)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Ir sakyk Mano vergams, kad jie pasakotų tai, kas geresnio; iš tiesų šėtonas sėja tarp jų nesantaiką, iš tiesų šėtonas žmogui – atviras priešas!“ (Koranas, 17:53)

2. Visos visuomenės išgydymas

Paklusimas Allahui gydo visą visuomenę, nes apima įstatymus, saugančius žmogaus gyvybę, orumą, turtą, protą ir palikuonis.

- Allahas Aukščiausiasis apie žmogaus gyvybės išsaugojimą pasakė:

„Ir užrašėme Mes jiems joje, kad siela – už sielą, ir akis – už akį, ir nosis – už nosį, ir ausis – už ausį, ir dantis – už dantį, o žaizdą – atsilyginimas tuo pačiu. O kas paaukos šitai kaip išmalda, tai – bus išpirka už jį. O kas teisia ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tie – neteisingieji.“ (Koranas, 5:45)

- Apie turto apsaugojimą Allahas Aukščiausiasis sako:

„Vagiui ir vagilei nukirskite rankas, atlygindami už tai, ką jie įgijo, kaip įbauginimą nuo Allaho. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 5:38)

- Apie apsisaugojimą nuo svetimavimo ir dorą Allahas Aukščiausiasis sako:

„Moteriai ir vyrui, kurie nusikalto padarę sanguliavimo nuodėmę – skirkite kiekvienam po šimtą kirčių. Te neužvaldo jūsų pagaila jiems Allaho religijoj, jeigu jūs tikite Allahą ir Paskutiniąją Dieną. O jų bausmės liudininkais tegul būna grupė tikinčiųjų.“ (Koranas, 24:2)

- Apie doros apsaugojimą nuo nepagrįstų kaltinimų svetimavimu Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie meta kaltinimus ištikimosioms, o po to neatveda keturių liudininkų, - bauskite aštuoniasdešimčia kirčių ir niekad nepriimkite jų liudijimų; tai – pasileidėliai.“ (Koranas, 24:4)

- Apie sveiko proto išsaugojimą Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie klausia tavęs apie vyną ir azartinius žaidimus. Sakyk: „Abu – didelė nuodėmė ir tam tikra nauda žmonėms, bet nuodėmės daugiau nei naudos.“ Ir klausia jie tavęs: ką jiems eikvoti? Sakyk: „Likutį.“ Taip aiškina Allahas jums ženklus, - gal susimąstysite.“ (Koranas, 2:219)

- Apie palikuonių išsaugojimą Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kuomet jis nususuka, tai vaikšto žemėje, kad platintų ten nedorą ir pražudytų ir pasėlius ir palikuonis, - o Allahas nemėgsta nedorybės!“ (Koranas, 2:205)

3. Geri kaimynystės ir tarptautiniai santykiai

Visi žmonės, tiek garbinantys Allahą, tiek ir Jo negarbinantys, yra Jo vergai. Kiekvienam žmogui įsakyta šiame gyvenime elgtis geriausiai. Ir amžinajame gyvenime Allahas su jais atsiskaitys. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėte vienas kitą. Juk kilniausias tarp jūsų – pats dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visažinis, Išmanantis!“ (Koranas, 49:13)

Allahas Aukščiausiasis pasiuntė Savo Pasiuntinį Muchammedą (ﷺ) malone pasauliams: tiems, kurie jam pakluso, ir tiems, kurie jam nepakluso. Paklususiems Pranašui Muchammedui (ﷺ) pažadėtas didžiulis apdovanojimas, o jam nepaklususiems žemiškajame gyvenime nebus priespaudos dėl jų religijos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pasiuntėme tave tik kaip malonę pasauliams.“ (Koranas, 21:107)

Garbinkite Allahą Vienintelį – toks jo (ﷻ) kvietimas ir religija, su kuria jį (ﷻ) pasiuntė Pats Allahas. Šis kvietimas perduodamas švelnumu ir geriausiaisiais žodžiais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Šauk į Viešpaties kelią išmintingai ir gražiai pamokslaudamas ir vesk ginčą su jais gražiuoju! Iš tikrųjų tavo Viešpats geriau žino, kas iškrypo iš Jo kelio, o kas – ne; Jis geriau pažįsta einančius teisingu keliu!“ (Koranas, 16:125)

Tavo Allaho garbinimas ir sekimas Jo *šarija* įpareigoja tave būti teisingu tiek sau pačiam, tiek ir tave supantiems sutvėrimams. Tavo pareiga yra gerai su jais elgtis. Prisimink, kaip viena moteris papuolė į Pragarą dėl katės, kurią jį laikė uždariusi namuose ir nešėrė. Prisimink, kaip viena pasileidėlė iš Izraelio tautos pakliuvo į Rojų dėl šuns, kuris iš troškulio graužė drėgną žemę, o moteris jį pagirdė. Vienam vyrui Allahas atleido už tai, kad šis patraukė nuo kelio praeiviams trukdžiusią dygliuotą šakelę. Apie visa tai mums pranešė Allaho Pasiuntinys (ﷻ). Ir savo priešams privalome būti teisingi. Jų negalima engti, bet, priešingai, su jais reikia elgtis geruoju. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Prisakė mano Viešpats teisingumą.“ Sukite savo veidus į Jį bet kurioje garbinimo vietoje ir šaukitės Jo, apvalydami priešais Jį tikėjimą; kaip kad Jis jus pradžioje sukūrė, taip jūs ir sugrįšite!“ (Koranas, 7:29)

Toliau mes pateiksime *ajas*, kuriose kalbama apie sąlygas geram sugyvenimui:

- Gėrio darymas ir geranoriškumas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų“

iš jūsų būstų, - juk Allahas myli teisinguosius!“ (Koranas, 60:8)

- Saugumo garantija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu kas iš daugiadivių paprašys tavęs prieglobsčio, tai priglausk jį, kol jis neišgirs Allaho Žodžių. Paskui nugabenk jį į saugią vietą. Tai – dėl to, kad jie – žmonės, kurie nežino.“ (Koranas, 9:6)

- Neišduoti ir nesielgti klastingai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu tu bijai žmonių išdavystės, tai atmesk sutarimo įsipareigojimus, kad visi būtų lygūs. Iš tiesų Allahas nemėgsta išdavikų.“ (Koranas, 8:58)

- Patikėto turto saugojimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas iš tikro įsako jums gražinti patikėtąjį turtą jo valdytojams ir, kada jūs teisiatės žmones, teiskite teisingai. Kaip nuostabu yra tai, ko Allahas jus moko! - juk Allahas – Girdintis, Regintis!“ (Koranas, 4:58)

- Sutarties laikymasis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Išskyrus tuos daugiadivius, su kuriais jūs sudarėte sąjungą, o paskui jie niekuo jos nepažeidė ir niekam nepadėjo prieš jus! Laikykitės sutarties iki su jais sutarto termino: juk Allahas myli dievobaiminguosius!“ (Koranas, 9:4)

- Teisingi, nešališki santykiai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Būkite tvirti dėl Allaho, tikrieji liudininkai. Te nepastumia žmonių neapykanta jums jūsų į nuodėmę. Būkite teisingi, tai – arčiau

dievobaimingumo, ir bijokite Allaho, iš tiesų Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!“ (Koranas, 5:8)

- Nustatytų ribų laikymasis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kaukitės Allaho kelyje su tais, kurie su jumis kaunasi, bet neperženkite nustatytų ribų, - iš tiesų Allahas nemyli peržengiančių ribas!“ (Koranas, 2:190)

- Taikos palaikymas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu jie linksta į taiką, tai link ir tu į ją ir pasikliauk Allahu: juk Jis – Girdintis, Žinantis!“ (Koranas, 8:61)

4. Susilaikymas nuo žmogiškų instinktų ir gyvuliškų aistrų proveržio

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas kurios aiškios ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės, ir priskirti Allahui bendrininkus, apie ką Jis nesiuntė jokio įrodymo, ir kad kalbėtumėte apie Allahą tai, ko jūs nežinote.“ (Koranas, 7:33)

5. Optimizmo ir geros nuomonės apie Allahą skleidimas

Tai išlaisvina nuo papildomų rūpesčių, vedančių prie nereikalingų abejonių. Todėl siela įgyja ramybę ir taiką. Ji patenkinta Allaho skirta lemtimi. Visa kame, kas mums nulemta, yra gėrio, nors iš pirmo žvilgsnio gali taip ir neatrodyt. Tokiu būdu siela ir toliau mėgaujasi gyvenimu ir priima viską pozityviai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk išties po kiekvieno sunkumo būna palengvėjimas, - iš tiesų po kiekvieno sunkumo būna palengvėjimas!“ (Koranas, 94:5-6)

6. Žmonijos ištraukimas iš pasakų, prietarų ir išsigalvojimų

Išvadavimas iš bet ko, kas žmones sieja su išgalvotomis dievybėmis, kurios tikrovėje negali nei duoti naudos, nei apsaugoti nuo blogio. Apie tokią išgalvotų dievybių esmę pasakojo visų pranašų protėvis Abraomas (tebūnie jam taika). Jis kreipėsi į savo tautą žodžiais, kurie priverstų juos susimąstyti apie tai, ką jie garbino, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Štai tarė jis savo tėvui ir tautai: „Ką jūs garbinate?“ Jie tarė: „Mes garbiname stabus ir nuolat jiems lenkiamės.“ Jis tarė: „Ar girdi jie jus, kada jūs jų šaukiatės? Ar padeda jums, ar kenkia?“ Jie tarė: „Mes gi radome, kad mūsų tėvai taip elgėsi.“ Tarė jis: „Ar matėte, ką jūs garbinate, jūs ir jūsų sentėviai? Juk jie visi man priešai, išskyrus pasaulių Valdovą, Kuris mane sukūrė, ir Jis mane veda tiesiu keliu, Kuris mane maitina ir girdo, o jeigu susergu, tai Jis mane gydo, Kuris mane numarins, o po to prikels.“ (Koranas, 26:70-81)

7. Žmonijos ištraukimas iš vergijos ekonominėms sistemoms ir išgalvotiems įstatymams

Šių išgalvotųjų įstatymų ir sistemų tikslas – asmeninių, regioninių ar valstybinių interesų patenkinimas ir žmonių pavergimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tark: „Negi ką nors kitą imsiu savo globėju, išskyrus Allahą, dangaus ir žemės Kūrėją? Jis maitina, o Jo nemaitina.“ Tark: „Man pasakyta būti pirmuoju iš tų, kurie atsidavė.“ Nelikite daugiadiėvių gretose!“ (Koranas, 6:14)

8. Allaho vergo sielos sutvirtinimas ir kliovimasis Allahu

Vergas pasiduoda Allaho malonei ir juo pasikliauna, o tai padeda pakelti sunkumus ir nelaimes, kurias vergas klusniai pasitinka. Vergo širdis visiškai pasitiki Allahu ir nepraranda nei vilties, nei pasiklovimo. Kai pranašas Mozė (tebūnie jam taika) su savo tauta bėgo nuo juos žudžiusio, engusio ir persekiojusio Faraono kariuomenės, jo širdis persipildė pykčiu ir neapykanta. Ir štai Mozė (tebūnie jam taika) su tauta stovi priešais jūrą: jam nebeliko kitos išeities ir kito kelio; o už jų buvo Faraonas su savo kariuomene. Niekas jiems padėti negalėjo, išskyrus Allahą. Mozės (tebūnie jam taika) tauta tikėjo, kad netrukus pražus. Jie tarė:

„Mes, žinoma, užklupti!“ (Koranas, 26:61)

Bet Mozė (tebūnie jam taika) visiškai pasikliaudamas ir įsitikinęs Allaho malone atsakė, kad ne, engėjai ir jų kariaunos žūt būt bus nugalėtos. Allahas niekada neišduos to, kuris Juo pasikliauna ir gerai apie Jį galvoja. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir vijosi jie juos iš ryto. Ir kada pamatė vieni kitus du sambūriai, Mozės bendražygiai tarė: „Mes, žinoma, užklupti!“ Jis tarė: „Ne, juk su manim mano Viešpats, Jis ves mane tiesiu keliu!“ Ir apreiškėme Mes Mozei: „Suduok savo lazda per jūrą“, - ir prasiskyrė jinai, ir buvo kiekviena dalis kaip galingas kalnas. Ir priartinome Mes po to kitus (Faraono kariauną). Ir išgelbėjome mes Mozę ir tuos, kas buvo su juo, - visus. Paskui nuskandinome Mes visus likusius. Iš tikrųjų tai – ženklas, bet dauguma jų nebuvo tikintys!“ (Koranas, 26:60-67)

9. Laimė ir sielos ramybė

Allaho vergas tiki likimu ir lemtimi, todėl jis neabejoja, kad visa, kas jam nutinka, buvo neišvengiama, o tai, kas jį aplenkė – negalėjo įvykti. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) apie tai pasakė:

„Jei visi pasaulio žmonės susirinktų tau padėti, jie nepadėtų tau niekuo, išskyrus tų, ką Allahas tau jau nulėmęs. Ir jei visi pasaulio žmonės susirinktų tau pakenkti, jie neįstengtų padaryti nieko, išskyrus tai, ką Allahas tau jau nulėmęs.”³⁰

Kai Allaho vergas tiki, jog viskas Allaho Rankose, ir viskas šioje visatoje atsitinka tik Jam liepus ir nulėmus, - tai nuramina jo sielą, ir sužadina elgesį vardan Allaho patenkinimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kokia neganda ištinka tik Allahui leidus. O kas patikėjo Allahą, to širdį Jis nukreips tiesiu keliu. Allahas žino apie kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 64:11)

Musulmonas visus savo reikalus patiki Allahui ir nereikia nepasitenkinimo tuo, kas jam nepatinka. Dažnai išeitis iš sudėtingos situacijos labai arti; sunkumai ir išbandymai dažniausiai virsta gėriu ir malone. Nes Allahas žino, o jūs nežinote. Savo Korano išaiškinime (*tafsyre*) At-Tabarani paminėjo Ibn Abbas, lai Viešpats būna juo patenkintas, perdavimą, kuriame jis pasakė:

„Kartą lydėjau Pranašą (ﷺ) ir jis man pasakė: „O Abbas sūnau! Būk patenkintas tuo, ką tau lėmė Allahas, net jei tai prieštarautų tavo troškimams. Nes, iš tiesų, viskas užrašyta Allaho Knygoje.“ Tada aš paklausiau: „Kur tai užrašyta, Allaho Pasiuntiny? Aš perskaičiau visą Koraną.“ Jis (ﷺ) atsakė: „Tai užrašyta Allaho žodžiuose:

„Galbūt jūs nekenčiate ko nors, o jis jums gėris, ir galbūt jūs mylite ką nors, o jis jums – blogis, - iš tiesų Allahas žino, o jūs nežinote!“ (Koranas. 2:216)³¹

³⁰ *Chadisas*, perduotas At-Tirmizi, Al-Albani *chadisa* įvertino kaip patikimą.

³¹ At-Tabarani “*at-Tafsyr*” ir As-Sujuti “*ad-Durr al-Masur*”

10. Kančių, skausmų iškentimas ir kantrybė šiame kelyje

Garbinant Allahą širdyje patiriamas tikėjimo saldumas, kurį pajaus tik tas, kuris nuoširdžiai tiki ir paklūsta Allahui. Šis paklusimas priverčia užmiršti visus žemiškojo gyvenimo skausmus ir sunkumus. Kartą Faraonas sukvietė visus savo rūmų burtininkus, kad šieji žmonių akivaizdoje pranoktų Mozę (tebūnie jam taika). Bet kai burtininkai pamatė tikruosius, Mozės parodytus, Allaho ženklus, tikėjimas pasiekė jų širdis ir jie paliudijo, kad tik Allahas vertas garbinimo. Tada Faraonas įsakė juos kankinti tol, kol jie atsisakys savo tikėjimo. Bet jų tikėjimas nesusvyravo, - jie išliko tvirti iki pat galo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Stebukladariai krito kniūbsčiomis; jie tarė: „Mes patikėjome Aarono ir Mozės Viešpačiu!“ Tarė jis (Faraonas): „Nejaugi jūs patikėjote tuo anksčiau, nei aš jums leidau; jis, žinoma, jūsų vyriausiasis, kuris išmokė jus burtų. Aš nukirsiu jums rankas ir kojas kryžmai, nukryžiuosiu jus ant palmių kamienų, tada jūs sužinosite, kieno bausmė žiauresnė ir amžinesnė.“ Jie tarė: „Mes neteiksime tau pirmenybės prieš aiškius ženklus, kurie mums apsireiškė, ir prieš Tą, Kuris mus sukūrė. Skelbk savo nuosprendį! Tu gali priimti sprendimą tik šitam gyvenime. Mes juk patikėjome savo Viešpačiu, kad Jis atleistų mums prasikaltimus ir burtininkavimą, kuriam tu mus privertei, o Allahas – geresnis ir amžinesnis!“ Juk tas, kuris ateina pas savo Viešpatį kaip nusidėjėlis, - jam Pragaras, kuriame jis nei gyvena, nei miršta.“ (Koranas, 20:70-74)

11. Įsisąmoninimas to, kad Allahas visą laiką stebi Savo vergą

Aukščiausiasis stebi kiekvieną žmogaus žodį ir veiksmą. Allaho vergas tai prisimena, minėdamas Jo žodžius:

„Pažįsta Jis išdavikišką žvilgsnį ir tai, ką slepia krūtinės.“ (Koranas, 40:19)

Tu matai, kaip toks žmogus iš visų jėgų stengiasi išpildyti tai, ką Allahas jam nulėmė, ir išvengti to, ką Jis uždraudė. Nes jis suvokia, jog Aukščiausiasis jį stebi. Visai kitokia padėtis žmogaus, kurį stebi kas nors kitas, išskyrus Allahą. Toks žmogus, pirmai progai pasitaikius, stengiasi išvengti tokio stebėjimo. Pavyzdžiu galima pateikti islame privalomą labdarą (*zakiatą*). Musulmonas pats ją sumoka. Be to, jis pats ieško, kam ją atiduoti. Jis sumoka labdarą ramia siela ir iš visos širdies. Visai kitoks žmonėms primestų mokesčių reikalas. Jie visais būdais stengiasi mokėjimo išvengti, net jei tenka griebtis melo, papirkinėjimo ir kitokių blogybių.

12. Išsigelbėjimas iš nelaimių ir nevilties

Garbindami Allahą žmonės randa sprendimus ir išeitis iš savo bėdų ir problemų. Jie taikūs savyje, garbina Allahą ir Jam paklūsta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kur patikėjote! Ieškokite pagalbos kantrybėje ir maldoje. Iš tiesų Allahas – su kantruoliais!“ (Koranas, 2:153)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes būtinai jus išbandysime truputėliu baimės, badu, turto, žmonių ir vaisių stygiumi, - pradžiugink gi kantruolius, - tuos, kurie, ištikti negandos, sako: „Iš tiesų mes priklausom Allahui, ir pas Jį sugrįžtame!“ Tai – tie, kuriems palaima iš jų Viešpaties ir malonė, ir jie – einantieji tiesiu keliu.“ (Koranas, 2:155-157)

13. Allaho vergo išaukštinimas

Allahas yra su Savo nuoširdžiu vergu, todėl jis nebus pažemintas, nugalėtas ar pavergtas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas – su tais, kurie dievobaimingi, ir su tais, kurie daro gera!“ (Koranas, 16:128)

O kaip gi kitaip, jei žmogui padeda Pats Viešpats, Kūrėjas ir visa ko Valdovas? Tai patvirtina Aukščiausiojo žodžiai:

„Ir kas ima Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir tuos, kurie patikėjo savo globėjais; juk Allaho partija – jie nugalės.“ (Koranas, 5:56)

14. Apsauga nuo šėtono ir jo šnabždesių

Tą, kuris teisingai garbina Allahą, Jis saugo iš priekio, nugaros, dešinės, kairės, viršaus ir apačios. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tikrųjų vergai Mano – neturi tu jiems valdžios, išskyrus tuos pasiklydėlius, kurie nusekė paskui tave.“ (Koranas, 15:42)

15. Sielos ir širdies ramybė

Allaho garbinimas išlaisvina žmogaus sielą iš baimių: baimės dėl praeities, dabarties ir ateities. Tikintysis jaučia, kad viskas – Allaho Rankose, To, Kuris Pats Sau užrašė gailestingumą. Tad kaip gi širdis ir siela nenurimtų, girdėdamos Allaho žodžius:

„O kas bijo Allaho, tam Jis suras išeitį iš padėties ir apdovanos jį, iš kur jis net nesitiki. O kas pasikliauna Allahu, tam Jis pakankamas. Juk Allahas vykdo Savo reikalą iki galo. Ir nustatė Allahas kiekvienam daiktui saiką.“ (Koranas, 65:2-3)

Visos žmogaus baimės išnyksta ar nusilpsta Allaho garbinimo, maitinančio sielą pasitenkinimu, prieglobstyje. Allaho garbinimas girdo sielas ir širdis, kad jos nebetrokštų. Baimės būna kelių rūšių:

- **Nežinomybės baimė.** Allahą garbinantis žmogus nejaučia nežinomybės baimės ir nesijaudina dėl ateities. Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Žadėjo Allahas tikintiems vyrams ir moterims Rojaus sodus, kur žemai teka upės – amžinajam buvimui ten – ir nuostabias buveines Edeno soduose. O Allaho pasitenkinimas jums yra didžiausia palaima; tai visų didžiausias laimėjimas!“ (Koranas, 9:72)

- **Fizinių ligų baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Mes (pranešėme apie tai tam), kad jūs neliūdėtumėte dėl to, kas jus aplankė, ir nesidžiaugtumėte tuo, ką Jis jums dovanojo. Allahas nemyli visokių pagyrūnų, pasipūtėlių.“ (Koranas, 57:22)

- **Mirties baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Netinka sielai mirti kitaip, nei Allahui leidus, nustatytu laiku. Ir jeigu kas nors nori atlygio šitam gyvenime, Mes duodame jam jį; o kas nori atlygio Paskutiniajame, Mes duodame jam jį, - ir Mes atlyginsim dėkingiesiems!“ (Koranas, 3:145)

- **Nevaisingumo baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia. Jis kuria, ką nori. Jis apdovanoja, ką įsigeidžia, palikuonimis

moteriškos lyties ir duoda, kam įsigeidžia, palikuonių vyriškos giminės. Arba Jis susieja juos, vyrus ir moteris, o ką įsigeidžia, padaro bevaisiais: juk Jis – Žinantis, Galingas!“ (Koranas, 42:49-50)

- **Protinių ligų baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, - o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“ (Koranas, 13:28)

- **Tironų baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Tiems, kuriems žmonės sakė: „Štai, žmonės susibūrė prieš jus, bijokitės jų!“ - bet tai tik padidino jų tikėjimą, ir jie pasakė: „ Užtenka mums Allaho, Jis – puikus Patikėtinis!“ Ir jie grįžo su Allaho malone ir dosnumu, nepalietė jų blogis, ir nusekė lydimi Allaho palaimos. Iš tiesų Allahas – didelės malonės Valdytojas! Tik šėtonas gąsdina jus savo pagalbininkais. Bet nebijokite jų, o bijokit Manęs, jeigu esate tikintys!“ (Koranas, 3:173-175)

- **Skurdo ir bado baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Kiek gyvūnų, kurie patys neprasimaitina, - Allahas maitina juos ir jus. Jis – Girdintysis, Žinantysis!“ (Koranas, 29:60)

- **Baimė dėl savo likimo.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Ir nėra nė vieno gyvūno žemėj, kurio prasimaitinimas nebūtų iš Allaho. Ir žino Jis jo stovyklą ir jo buvimo vietą. Viskas – šviesioje Knygoje.“ (Koranas, 11:6)

- **Baimė, kad už nuodėmės nebus atleista.** Kaip gi gali

baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Sakyk: „O vergai Mano, kurie buvote nesaikingi savo nenaudai: „Nenusivilkite Allaho malone! Iš tiesų Allahas atleidžia visas nuodėmes, juk Jis – Atleidžiantis, Maloningas!“ (Koranas, 39:53)

- **Kitų žmonių baimė.** Kaip gi gali baimintis tas, kuris, garbindamas Allahą, išgirdo Jo žodžius:

„Jeigu palies tave Allaho rūstis, tai nėr nuo to išvaduotojo, išskyrus Jį. O jeigu Jis panorės tau gero, tai nėr kas sulaikytų Jo malonę. Jis apdovanoja ja, ką nori iš Savo vergų. Jis – Atleidžiantis, Gailestingas!“ (Koranas, 10:107)

Sugrįžimas prie ištakų

Visi žmonės vieningai sutaria, kad viskas turi savo ištakas ir pamatus. Viskas, kas nutinka, turi savas priežastis. Visų žmonių kilmė yra viena – visi žmonės kilo iš vienintelio protėvio Adomo (tebūnie jam taika), ir vėliau paplito žemėje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Viešpaties, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!“ (Koranas, 4:1)

Logika patvirtina, jog kaip ir priminė priežastis yra viena, taip ir tikėjimo mokymas turi būti vienas – viendievystė, Allaho Vienintelio garbinimas ir jokių bendrininkų Jam nepriskyrimas. Protėvis Adomas (tebūnie jam taika) išpažino grynąją viendievybę ir garbino Allahą Vienintelį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir buvo žmonės tiktai vieninga tauta (tikinčiųjų), bet pasinėrė į nesutarimus. O jeigu ne Žodis, kuris buvo pirmiau iš tavojo Viešpaties, tai būtų išspręsti visi jų nesutarimai.“ (Koranas, 10:19)

Skirtumai radosi mąstysenoje, gyvenime ir kalboje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„ Iš jo ženklų – padangių ir žemės sukūrimas, jūsų kalbų ir (odos) spalvų įvairovė. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms turintiems žinių!“ (Koranas, 30:22)

Natūralu, jog dėl šios įvairovės atsirado skirtumų ir tikėjimo mokyme. Šiandieną matome daugybę įvairių religijų ir

garbinimo objektų. Kiekvienas žmogus turi sugrįžti prie savo garbinimo ištakų ir tikrosios religijos, kuri egzistavo anksčiau, nei ją iškreipė šėtonas. Toji religija – grynoji viendievytė, paklusimas ir nuolankumas Allahui, bei daugiadievytės išsižadėjimas. Jeigu žmonės nori laimės, vertės ir gero gyvenimo, - visais be išimties gyvenimo klausimais privalo vadovautis Allaho įsakymais. Jei jie to nedarys – paragaus kartėlio tiek žemiškajame, tiek ir amžinajame gyvenime. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Alif, liam, ra. Knyga – atsiuntėme Mes ją tau, kad išvestum žmones iš tamsumų į šviesą, jų Viešpačiui leidus, į kelią Galingojo, Šlovingojo.“ (Koranas, 14:1)

Kvietimas

Noriu kreiptis į išsilavinusius, sveiko proto nemusulmonus, kad jie perskaitytų Šlovingąjį Koraną – islamo konstituciją. Jie būtinai jame ras sprendimus visoms politinėms, ekonominėms, socialinėms ir moralinėms problemoms. Jie turėtų nešališkai išstudijuoti Koraną, kaip konstituciją visai žmonijai iki Teismo dienos. Jis – vadovavimas visoms tautoms, o ne tik arabams (kaip teigia šališkoji žiniasklaida). Korano teiginiai ir įstatymai – visa apimantys; jie skirti visoms žmogaus gyvenimo sritims visur ir visada. Korane jie taip pat ras universalius pamokymus ir atsakymus į visus savo klausimus, užduodamus daugelio musulmonų, - apie mirtį ir kas seka po jos.

Nepaisant to, kad Koranas yra užbaigiantysis dieviškasis Raštas, jis pagarbus kitų religijų – judaizmo ir krikščionybės – atžvilgiu. Koranas draudžia keikti kitų žmonių tikėjimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Neplūskite tų, kurių jie šaukiasi šalimais Allaho, nes jie pradės plūsti Allahą iš priešiško be jokio išmanymo. Taip papuošėm Mes kiekvienai tautai jos darbus! Paskui jų Viešpačiui bus jie sugražinti, ir paskelbs Jis apie tai, ką jie darė.“ (Koranas, 6:108)

Truputį apmąstę šį Koraną, jūs atrasite, kaip jis ramia forma diskutuoja, traukia širdis ir įtikina protą savo įstatymų teisingumu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jie nesusimąstys apie Koraną? Juk jeigu jis būtų ne iš Allaho, tai jie surastų ten daug prieštaravimų.“ (Koranas, 4:82)

Tai – lemtingas klausimas. Pažink tikrąjį Dievą, Kurį garbindamas atrasi nusiraminiimą. Kreipdamasis į Jį, tu atrasi laimę žemiškajame gyvenime ir Rojų – amžinajame. Atskirk savo sielą nuo neišmanymo ir aklo sekimo, kuris apkurtina širdį. Dėl to tu negali priimti tiesos ar bent į ją įsiklausyti, kad pažintum Allahą Aukščiausiąjį. Tu tiesiog privalai išnaudoti šią progą, kol atviros atgailos ir sugrįžimo pas Allahą durys. Kol neatėjo tavo valanda, ir neliko laiko apgailestavimams. Allahas nieko nenuskriaus. Džiaukis laime, kai Jis atleis tau anksčiau padarytas nuodėmes ir klaidas. Nepraleisk šios galimybės! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk tiems, kurie netikėjo, jeigu jie nustos tai darę, jiems bus atleista tai, kas buvo anksčiau, o jeigu grįš į netikėjimą, tai jau buvo pirmųjų tautų pavyzdžiai.“ (Koranas, 8:38)

Esu absoliučiai tikras, kad dauguma nepatenkinti ne Allaho garbinimu. Jie nusivylę garbinimu kažko kito, išskyrus Vienintelį, juos iš nieko sukūrusį, Kūrėją. Ypatingai tie, kurie garbina tokius pat kūrinis kaip ir jie patys: gyvūnus ir gamtos reiškinius. Nuostabą kelia tie, kurie bando garbinti protu nesuvokiamas dievybes. Civilizuotas žmogus atmeta tokį

garbinimą: ugnies, šėtono, pelių ir t.t. Tokių žmonių širdys apako anksčiau, nei jų žvilgsniai! Kaip toli jie paklydę nuo tikrojo garbinimo! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk ne akys aklos, o aklos širdys, kurios krūtinėse.“ (Koranas, 22:46)

Kai Allahas pamato žmogaus nuoširdžias pastangas pasiekti tiesą, Jis nukreipia jį į tiesos kelią. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kokia neganda išrinkta tik Allahui leidus. O kas patikėjo Allahą, to širdį Jis nukreips tiesiu keliu. Allahas žino apie kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 64:11)

Nebūk tiesos atžvilgiu arogantiškas ir išaukštinęs save virš kitų žmonių. Neleisk šioms savybėms ištrinti tiesos pėdsakus tavo širdyje, o uždangalui aptraukti tavo širdį, nes tada matysi tik tai, kur tave veda tavo troškimai. Ir tai bus tavo pražūties priežastimi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Aš nugrėšiu nuo Savo ženklų tuos, kurie aukštinasi žemėj be teisės. Ir jeigu jie išvys bet kurį ženklą, tai nepatikės juo, o jeigu išvys teisybės kelią, neis tuo keliu, o jeigu pamatys paklydimų kelią, priims jį, kaip savo. Tai – už tai, kad jie laikė melu Mūsų ženklus ir juos ignoravo.“ (Koranas, 7:146)

Sugrįžk pas savąjį Viešpatį ir rasi Jį tau maloningesnį už nuosavą, tave išnešiojusią, pagimdžiusią, maitinusią ir išauklėjusią motiną! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tasai, Kuris laimina jus, ir Jo angelai (laimina jus), - kad išvestų jus iš tamsumų į šviesą. Jis – Maloningas tikintiesiems.“ (Koranas, 33:43)

Allahas džiaugiasi tavo atgaila ir Jo garbinimu. Allaho Pasiuntinys (ﷺ) taip pasakė:

„Allahas džiaugiasi Savo vergo atgaila labiau nei žmogus, kuriam dykumoje pabėgo kupranugarė, su visu jo maistu ir gėrimu. Jis ilgai jos ieškojo, o kai visai prarado viltį, užmigo po medžiu laukdamas mirties, o pabudęs aptiko savo kupranugarę stovinčią prie jo galvos, o jos pavadys užsikabinęs už medžio. Allahas savo vergo atgaila džiaugiasi labiau, nei savo kupranugarės sugrįžimu apsidžiaugė šis žmogus.“³²

³² *Chadisas*, perduotas Muslim

Pabaiga

Gerbiamas skaitytojau! Noriu duoti tau nuoširdų patarimą. Troškimas būti naudingu žmonėms paskatino mane parašyti šią knygelę. Kaip pasakė Allaho Pasiuntinys (ﷺ):

„Pats geriausias iš žmonių yra tas, kuris naudingiausias kitiems.“³³

Šito mus moko mūsų religija. Būtent gailestingumas žmonėms paskatino mane šiam darbui. Pranašas (ﷺ) pasakė:

„Gailestingasis pasigailės gailestingųjų.“³⁴

Visos šios dieviškosios nuostatos privertė mane visomis išgalėmis parodyti tiesą, kuri, galbūt, jums nebuvo akivaizdi. Ir priežastimi gali būti parsidavusi žiniasklaida, iškraipanti tikrąją dalykų esmę ir verčianti vilkus laikyti avimis. Dėl to tiesa atrodo melu, o melas – tiesa. Iš tikrųjų laimingasis tas, kuris sugebėjo atskirti vieną nuo kito ir, atmetęs melą, pasekė tiesa. Dieviškosios nuostatos skatina netikėti viskuo bet įsitikinti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Jeigu ateis pas jus nedorėlis su žinia, tai pasistenkite iširti, kad iš nežinojimo nepakenktumėte kokiems nors nekaltiems žmonėms, nes jums teks dėl to gailėtis.“ (Koranas, 49:6)

Lai tavęs nesuvilioja gerovė, sveikata ir palikuonys tų, kurie garbina ne Allahą. Jei žemiškasis gyvenimas Allahui ką nors reikštų, Jis netikintiesiems neduotų net gurkšnio vandens. Allahas Aukščiausiasis sako:

³³ *Chadisas* iš „*Sachych al-Džamij*”

³⁴ *Chadisas*, perduotas Ahmad, Abu Daud, At-Tirmizi, patikimas.

„Ir tegul negalvoja tie, kurie netiki, kad Mūsų bausmės atidėjimas jiems yra jų naudai. Mes pratęsim jiems vien dėl to, kad jie padaugintų savo nuodėmių skaičių, ir jiems – žeminanti bausmė!“ (Koranas, 3:178)

Žemiškojo gyvenimo gerovė neįrodo Allaho meilės ir Jo pasitenkinimo. Jis dovanaoja žemiškąjį gyvenimą tiems, kuriuos myli, ir tiems, kurių nemyli. Bet Allaho garbinimą ir paklusimą Jam Allahas suteikia tik tiems, kuriuos myli. Tau atviras kelias, kad taptum tuo, kurį Allahas myli ir kurio darbais Jis patenkintas. Tai pasiekama tik nuoširdžiu Jo garbinimu. Allahas sako:

„Ir jeigu nebūtų baimės, kad žmonės taps viena (netikinčiųjų) tauta, tai Mes tiems, kurie netiki Gailestingąjį, būtume įrengę namams sidabro stogus ir laiptus, kuriais jie keliai, ir (sidabrines) duris ir gultus jų namuose, kuriuose jie galėtų ilsėtis atsirėmę; ir papuošimus. Bet visa tai – šito žemiško gyvenimo gėrybės, o Būsimasis gyvenimas – tavo Viešpaties dievobaimingiesiems.“ (Koranas, 43:33-35)

Žemiškajame gyvenime sukauptas turtas ir vaikai neatneš žmogui jokios naudos, jei jis numirs garbindamas ką nors kitą, išskyrus Allahą. Priešingai, visa tai jam virs nelaimė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nei jūsų turtai, nei jūsų vaikai nepriartina prie Mūsų, nebent patikėjote ir darėte gerus darbus. Šitie – jiems atlygis dvigubas už tai, ką jie darė; jie saugūs seklyčiose.“ (Koranas, 34:37)

Teismo ir Atsiskaitymo dieną kiekvienas bus pats sau, toli nuo žemiškojo gyvenimo gėrybių. Kiekvienas bus nuogas, basas ir neapipjaustytas – toks, kokį jį sukūrė pradžioje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jūs atėjote pas mus vieniši, kai Mes sukūrėme jus pirmąjį kartą, ir palikote tai, kuo jus praturtinom, už savo nugaros. Mes nematome su jumis jūsų užtarėjų, apie kuriuos jūs tvirtinot, kad jie jums Allaho draugai. Nutrūkę visi ryšiai tarp jūsų ir pasislėpė nuo jūsų tai, ką jūs teigėte.“ (Koranas, 6:94)

Pats svarbiausias dalykas, kurį turi išsiaiškinti – tai tavo religija ir tikėjimas. Prekybiniuose santykiuose tu nori, kad tau būtų suteiktos materialinės garantijos. Bet tavo religija ir tikėjimas labiau nusipelno jų tikrumo patvirtinimo. Ar teisingą religiją dabar išpažįsti? Kad nebūtų per vėlu. Nes tiesa jau atsiskyrė nuo melo. O žemėje gyveni tik vieną kartą. Tad lai tavo religijos pasirinkimas būna teisingas. Išmintingas tas, kuris sutramdė savo sielą ir darė darbus vardan to, kas laukia po mirties. Allahas iš tavęs reikalauja visai nedaug: kad Jį garbintum ir gyventum pagal Jo įstatymus. Jam tavęs nereikia, bet Jis tau daug pažadėjo amžinajame gyvenime – amžinąją palaimą. O tam, kuris iškeitė amžinąjį gyvenimą į žemiškąjį – Rojus bus uždarytas. O žmogau! Pirmiausia tau pačiam bus naudos! Allahui niekas negali nei pakenkti, nei duoti naudos - nei nuodėmės, nei garbinimas. Tai – išbandymas ir egzaminas, kad atsiskirtų nuolankieji nuo nuodėmingųjų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes išmėginome tuos, kurie buvo iki jų; juk Allahas sužinos tuos, kurie teisingi, ir sužinos meluojančius!“ (Koranas, 29:3)

Ne turtai ar aukštas statusas, bet paklusimas Allahui yra laimės garantas tiek žemiškajame, tiek ir amžinajame gyvenime. Visi žemiškieji malonumai anksčiau ar vėliau baigsis. Teismo dieną už juos nenusipirksi nei gerų darbų, nei nuodėmių panaikinimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie netiki, jeigu jie turėtų visa tai, kas žemėje, ir dar tiek pat, kad išpirktų save nuo bausmės Prikėlimo dieną, visa tai nebūtų iš jų priimta, ir jiems – skausminga kančia!“ (Koranas, 5:36)

Prašau Allaho, kad nukreiptų tavo žvilgsnį ir vestų tavo širdį tiesiu keliu bei parodytų tau Tiesą. Telaimina Allahas ir suteikia ramybę mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai ir visiems jo bendražygiams.

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM